

Zakonodajno-pravna služba je na podlagi prvega odstavka 153. člena Poslovnika državnega zbora pripravila neuradno prečiščeno besedilo Zakona o dohodnini, ki obsega:

- Zakon o dohodnini – ZDoh-2 (Uradni list RS, št. 117/06 z dne 16. 11. 2006),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2A (Uradni list RS, št. 10/08 z dne 30. 1. 2008),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2B (Uradni list RS, št. 78/08 z dne 30. 7. 2008),
- Zakon o spremembah Zakona o dohodnini – ZDoh-2C (Uradni list RS, št. 125/08 z dne 30. 12. 2008),
- Zakon o spremembah Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2D (Uradni list RS, št. 20/09 z dne 16. 3. 2009),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2E (Uradni list RS, št. 10/10 z dne 12. 2. 2010),
- Zakon o spremembi Zakona o dohodnini – ZDoh-2F (Uradni list RS, št. 13/10 z dne 22. 2. 2010),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2G (Uradni list RS, št. 43/10 z dne 31. 5. 2010),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2H (Uradni list RS, št. 106/10 z dne 27. 12. 2010),
- Zakon o ugotavljanju katastrskega dohodka – ZUKD-1 (Uradni list RS, št. 9/11 z dne 11. 12. 2011),
- Zakon o spremembi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2I (Uradni list RS, št. 24/12 z dne 30. 3. 2012),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2J (Uradni list RS, št. 30/12 z dne 26. 4. 2012),
- Zakon za uravnoteženje javnih financ – ZUJF (Uradni list RS, št. 40/12 z dne 30. 5. 2012),
- Zakon o spremembi Zakona o dohodnini – ZDoh-2K (Uradni list RS, št. 75/12 z dne 5. 10. 2012),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2L (Uradni list RS, št. 94/12 z dne 10. 12. 2012),

- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2M (Uradni list RS, št. 96/13 z dne 22. 11. 2013),
- Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o razveljavitvi dela besedila tretjega odstavka 90. člena, 9. točke 95. člena in šestega odstavka 98. člena Zakona o dohodnini, št. U-I-175/11 (Uradni list RS, št. 29/14 z dne 25. 4. 2014),
- Zakon o spremembah Zakona o dohodnini – ZDoh-2N (Uradni list RS, št. 50/14 z dne 4. 7. 2014),
- Zakon o dopolnitvi Zakona o dohodnini – ZDoh-2O (Uradni list RS, št. 23/15 z dne 3. 4. 2015),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2P (Uradni list RS, št. 55/15 z dne 24. 7. 2015),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2R (Uradni list RS, št. 63/16 z dne 7. 10. 2016),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2S (Uradni list RS, št. 69/17 z dne 8. 12. 2017),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2T (Uradni list RS, št. 21/19 z dne 4. 4. 2019),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2U (Uradni list RS, št. 28/19 z dne 3. 5. 2019).

Številka: 435-01/19-8/1
Datum: 6. 5. 2019
EPA 574-VIII

Nataša Voršič
vodja Zakonodajno-pravne službe

ZAKON O DOHODNINI
NEURADNO PREČIŠČENO BESEDILO
(ZDoh-2-NPB21)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen
(vsebina zakona)

- (1) S tem zakonom se ureja sistem in uvaja obveznost plačevanja dohodnine.
- (2) Dohodnina je davek od dohodkov fizičnih oseb.

2. člen
(uporaba zakona)

Dohodnina se ugotavlja po določbah zakona, ki velja na dan 1. januarja leta, za katero se dohodnina odmerja, če ni s tem zakonom drugače določeno.

3. člen
(pripadnost dohodnine)

Dohodnina je prihodek državnega proračuna, če ni z zakonom drugače določeno.

II. ZAVEZANEC ZA DOHODNINO IN OBSEG DAVČNE OBVEZNOSTI

4. člen
(zavezanec za dohodnino)

Zavezanec in zavezanka za dohodnino (v nadaljnjem besedilu: zavezanec) je fizična oseba.

5. člen
(obseg davčne obveznosti)

(1) Rezident in rezidentka (v nadaljnjem besedilu: rezident) je zavezan za plačilo dohodnine od vseh dohodkov, ki imajo vir v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: Slovenija) in od vseh dohodkov, ki imajo vir izven Slovenije.

(2) Nerezident in nerezidentka (v nadaljnjem besedilu: nerezident) je zavezan za plačilo dohodnine od vseh dohodkov, ki imajo vir v Sloveniji.

1. Rezidentstvo

6. člen (rezident)

Zavezanec je rezident Slovenije v kateremkoli času v davčnem letu, če v tem času izpolnjuje katerega od naslednjih pogojev:

1. ima uradno prijavljeno stalno prebivališče v Sloveniji;
2. biva izven Slovenije zaradi zaposlitve v diplomatskem predstavništvu, konzulatu, mednarodni misiji Republike Slovenije ali stalnem predstavništvu Republike Slovenije pri Evropski uniji ali stalnem predstavništvu Republike Slovenije pri mednarodni organizaciji, kot javni uslužbenec z diplomatskim ali konzularnim statusom, ali je zakonec ali vzdrževani družinski član takega javnega uslužbenca in prebiva s to osebo;
3. je bil rezident Slovenije v kateremkoli obdobju preteklega ali tekočega leta in biva izven Slovenije zaradi zaposlitve:
 - a) v diplomatskem predstavništvu, konzulatu, mednarodni misiji Republike Slovenije ali stalnem predstavništvu Republike Slovenije pri Evropski uniji ali stalnem predstavništvu Republike Slovenije pri mednarodni organizaciji, kot javni uslužbenec v tehnični ali administrativni funkciji, brez diplomatskega ali konzularnega statusa;
 - b) kot javni uslužbenec ali funkcionar v državnem organu ali organu lokalne skupnosti, in sicer v državi, ki na podlagi vzajemnosti takega uslužbenca ne šteje za svojega rezidenta;
 - c) kot uslužbenec v institucijah Evropskih skupnosti, Evropski centralni banki, Evropski investicijski banki ali Evropskem investicijskem skladu, ali je zakonec, ki ni zaposlen in ne opravlja dejavnosti, ali vzdrževan otrok takega uslužbenca in prebiva s to osebo;
4. je bil rezident Slovenije v kateremkoli obdobju preteklega ali tekočega leta in biva izven Slovenije zaradi opravljanja funkcije poslanca v Evropskem parlamentu;
5. ima svoje običajno bivališče ali središče svojih osebnih in ekonomskih interesov v Sloveniji, ali
6. je v kateremkoli času v davčnem letu prisoten v Sloveniji skupno več kot 183 dni.

7. člen (nerezident)

(1) Ne glede na 6. člen tega zakona, je zavezanec nerezident, če izpolnjuje katerega od naslednjih pogojev:

1. opravlja delo kot oseba z diplomatskim ali konzularnim statusom v Sloveniji v diplomatskem predstavništvu, konzulatu ali mednarodni misiji skupine tujih držav ali tuje države, ali je zakonec ali vzdrževani družinski član take osebe in prebiva s to osebo, če ni slovenski državljan;
2. bi postal rezident samo zaradi opravljanja dela kot funkcionar, strokovnjak ali uslužbenec mednarodne organizacije, če ni slovenski državljan;
3. bi postal rezident samo zaradi zaposlitve:
 - a) v diplomatskem predstavništvu, konzulatu ali mednarodni misiji tuje države v Sloveniji kot javni uslužbenec v tehnični ali administrativni funkciji brez diplomatskega ali konzularnega statusa in ni slovenski državljan;
 - b) kot uslužbenec tuje države v Sloveniji v funkciji, ki ni diplomatska, konzularna ali mednarodna, pod pogojem, da ta tuja država na podlagi vzajemnosti podobnega uslužbenca Republike Slovenije ne šteje za svojega rezidenta;

- c) kot uslužbenec v institucijah Evropskih skupnosti, Evropski centralni banki ali Evropski investicijski banki, v Sloveniji;
4. je fizična oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:
- a) bo bivala v Sloveniji izključno zaradi zaposlitve kot tuj strokovnjak za dela, za katera v Sloveniji ni dovolj ustreznega kadra,
 - b) ni bila rezident v kateremkoli času petih let pred prihodom v Slovenijo,
 - c) ni lastnik nepremičnine v Sloveniji, in
 - d) bo bivala v Sloveniji skupno manj kot 365 dni v dveh zaporednih davčnih letih;
5. je fizična oseba, ki biva v Sloveniji izključno zaradi študija ali zdravljenja.

(2) Ne glede na 6. člen tega zakona se zavezanec šteje za nerezidenta v času, v katerem bi se štel za rezidenta po tem zakonu, če se v tem času po mednarodni pogodbi o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka, ki jo je sklenila Slovenija, šteje samo za rezidenta druge države pogodbenice.

(3) O izpolnjevanju pogojev iz 4. točke prvega odstavka tega člena odloči pristojni davčni organ in o tem osebi izda pisno potrdilo.

2. Vir dohodka

8. člen (splošno o virih dohodka)

Dohodek ima vir v Sloveniji, če je po katerikoli od določb tega poglavja mogoče določiti vir dohodka v Sloveniji.

9. člen (vir dohodka iz zaposlitve in iz opravljanja storitev)

Dohodek iz zaposlitve in dohodek iz opravljanja storitev imata vir v Sloveniji, če se zaposlitev izvaja ali storitev opravi v Sloveniji.

10. člen (vir dohodka, če je dohodek izplačal rezident ali poslovna enota nerezidenta v Sloveniji)

(1) Dohodki imajo vir v Sloveniji, če je dohodek izplačala ali ji je bil zaračunan, oseba, ki je rezident po tem zakonu ali po zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, ali poslovna enota nerezidenta po tem zakonu ali po zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, in sicer:

1. dohodek iz zaposlitve in iz opravljanja storitev, če se v skladu s tem zakonom oziroma zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, šteje za odbitno postavko pri izračunu davčne osnove rezidenta ali poslovne enote nerezidenta iz virov dohodka znotraj Slovenije ali bi bil odbitna postavka, če bi rezident ali poslovna enota nerezidenta bil zavezanec oziroma ne bi bil oproščen dohodnine ali davka od dohodkov pravnih oseb;
2. dohodek, izplačan delojemalcem, tudi članom uprave, članom nadzornih svetov, članom upravnih odborov ali drugim osebam, ki opravljajo podobno funkcijo, iz dobička;
3. pokojnine in drugi dohodki iz naslova pokojninskega in invalidskega zavarovanja;

4. dividende;
5. obresti, dohodek iz prenosa premoženjske pravice in dohodek iz oddajanja premoženja v najem, razen če je dohodek izplačala poslovna enota izven Slovenije in se v skladu s tem zakonom oziroma zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, šteje za odbitno postavko pri izračunu davčne osnove, ki pripada poslovni enoti izven Slovenije;
6. vsak drug dohodek, za katerega ni mogoče določiti vira po 9., 11. do 14. členu ali po drugih določbah tega člena, razen če je dohodek izplačala poslovna enota izven Slovenije in se v skladu s tem zakonom oziroma zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, šteje za odbitno postavko pri izračunu davčne osnove, ki pripada poslovni enoti izven Slovenije.

(2) Za poslovno enoto nerezidenta po tem zakonu se šteje poslovna enota nerezidenta, določena z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

11. člen

(vir dohodka iz opravljanja dejavnosti)

(1) Dohodek, ki ga pridobi rezident z opravljanjem dejavnosti, ima vir v Sloveniji, razen dohodka, ki ga pridobi z opravljanjem dejavnosti v ali preko poslovne enote v tujini.

(2) Dohodek, ki ga pridobi nerezident z opravljanjem dejavnosti v ali preko poslovne enote v Sloveniji, ima vir v Sloveniji.

(3) Šteje se, da je dohodek od premičnin, ki so del poslovnega premoženja poslovne enote, vključno z dohodkom od odtujitve te poslovne enote, pridobljen z opravljanjem dejavnosti v ali preko poslovne enote.

12. člen

(vir dohodka od nepremičnin in od dohodka iz kmetijske in gozdarske dejavnosti)

(1) Dohodek od nepremičnine in pravic na nepremičnini, vključno z dobičkom iz kapitala od odsvojitve nepremičnine, ki je v Sloveniji, ima vir v Sloveniji.

(2) Dobiček iz kapitala od odsvojitve nepremičnine iz prvega odstavka tega člena je tudi dobiček iz kapitala od odsvojitve lastniških deležev in pravic iz lastniških deležev v gospodarski družbi, zadrugi ali drugi obliki organiziranja, katerih več kot 50 % vrednosti izhaja posredno ali neposredno iz nepremičnin in pravic na nepremičninah, ki so v Sloveniji.

(3) Dohodek iz kmetijske in gozdarske dejavnosti, ki se opravlja na zemljiščih in v čebeljih panjih, ki so v Sloveniji, ima vir v Sloveniji.

13. člen

(vir dohodka od vrednostnih papirjev in lastniških deležev)

Dohodki od:

1. vrednostnih papirjev in pravic iz vrednostnih papirjev, ki jih izdajo:
 - a) Republika Slovenija, Banka Slovenije ali samoupravne lokalne skupnosti,

- b) gospodarske družbe, zadruge in druge oblike organiziranja, ki so ustanovljene v skladu s predpisi v Sloveniji in
2. lastniških deležev in pravic iz lastniških deležev v gospodarskih družbah, zadrugah in drugih oblikah organiziranja, ki so ustanovljene v skladu s predpisi v Sloveniji,

vključno z dobičkom iz kapitala, doseženim z njihovo odsvojitvijo, imajo vir v Sloveniji.

14. člen
(vir dohodka iz investicijskih skladov)

Dohodki iz investicijskih skladov, vključno z dobičkom iz kapitala, doseženim z odsvojitvijo investicijskih kuponov ali delnic, imajo vir v Sloveniji, če je investicijski sklad oblikovan oziroma ustanovljen v Sloveniji.

III. PREDMET OBDAVČITVE

15. člen
(predmet obdavčitve)

(1) Z dohodnino so obdavčeni dohodki fizične osebe, ki so bili pridobljeni oziroma doseženi v davčnem letu, ki je enako koledarskemu letu.

(2) Dohodki so vsi dohodki in dobički, ne glede na vrsto, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Za dohodek po tem zakonu se šteje vsako izplačilo oziroma prejem dohodka, ne glede na obliko, v kateri je izplačan oziroma prejet.

(4) Dohodek, prejet v naravi, se določi na podlagi primerljive tržne cene, če ni z zakonom drugače določeno.

(5) Dohodek je pridobljen oziroma dosežen v davčnem letu, v katerem je prejet, če ni s tem zakonom drugače določeno. Šteje se, da je dohodek prejet, ko je izplačan fizični osebi ali je kako drugače dan na razpolago fizični osebi.

16. člen
(splošna pravila)

(1) V primeru transakcij in izplačil dohodkov med povezanimi osebami se kot podlaga za ugotovitev višine dohodka uporabljajo primerljive tržne cene.

(2) Metode za določanje primerljive tržne cene so določene z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

(3) Povezana oseba po tem zakonu je družinski član ali katerakoli oseba, ki jo nadzira ali običajno nadzira zavezanec. Za družinskega člana se šteje zakonec zavezanca, prednik ali potomec zavezanca ali njegovega zakonca, zakonec prednika ali potomca zavezanca ali njegovega zakonca, bratje in sestre oziroma polbratje in polsestre ter posvojenci in posvojitelji.

Za družinskega člana se šteje tudi partner oziroma partnerica, s katerim zavezanec živi v registrirani istospolni partnerski skupnosti, po zakonu, ki ureja registracijo istospolne partnerske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: partner v istospolni skupnosti). Šteje se, da oseba nadzira drugo osebo, kadar ima lastniški delež ali pravico do lastniškega deleža v višini najmanj 25 % v obliki vrednosti vseh deležev ali v obliki glasovalne pravice na podlagi lastniških deležev v konkretni osebi. Za namene določitve nadzora se šteje, da ima določena oseba v lasti vse lastniške deleže, ki jih ima neposredno ali posredno v lasti katerakoli oseba, ki je povezana s to določeno osebo.

(4) Za zakonca po tem zakonu se šteje oseba, ki živi z zavezancem v zakonski zvezi. Za zakonca po tem zakonu se šteje tudi oseba, s katero zavezanec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, enake pravne posledice kot zakonska zveza (v nadaljnjem besedilu: zunajzakonski partner). Šteje se, da je življenjska skupnost nastala na dan po preteku 12 mesecev od dneva, ko sta zavezanec in oseba začela živeti skupaj v življenjski skupnosti. Šteje se, da je življenjska skupnost prenehala na dan po preteku 90 dni od dneva, ko sta zavezanec in oseba prenehala živeti skupaj v življenjski skupnosti.

(5) Če je pravica do dohodka prenesena na drugo osebo, se šteje, da je prejemnik tega dohodka oseba, ki je navedeno pravico prenesla, razen če je hkrati opravljen tudi neomejen in nepreklicen prenos premoženja, ki je vir dohodka iz navedenega premoženja, na drugo osebo, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(6) Pridobljeni dohodek in nastali stroški v tuji valuti se preračunajo v eure po tečaju, ki ga objavlja Banka Slovenije. Preračun se opravi po tečaju, ki velja na dan pridobitve dohodka oziroma nastanka stroškov, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(7) Za družinskega člana iz 4. točke prvega odstavka 37. člena, iz 39. člena ter iz petega odstavka 97. člena tega zakona se šteje zakonec zavezanca ali otrok, posvojenec in pastorek zavezanca ali otrok zunajzakonskega partnerja ter starši in posvojitelji zavezanca. Za družinskega člana po tem odstavku se šteje tudi partner v istospolni skupnosti in otrok partnerja v istospolni skupnosti.

(8) Učenec, dijak ali študent za polni učni ali študijski čas po tem zakonu je oseba, katere primarna dejavnost je osnovnošolsko ali srednješolsko izobraževanje ali študij po študijskem programu za pridobitev izobrazbe, v skladu s predpisi, ki urejajo osnovno, srednje in visoko šolstvo.

(9) Dohodek, prejet v naravi, se poveča s koeficientom davčnega odtegljaja, če:

1. v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja davčni postopek, obstaja obveznost obračuna, odtegnitve in plačila davčnega odtegljaja od tega dohodka in
2. ni drugega dohodka zavezanca, prejetega v denarju pri izplačevalcu dohodka v naravi ali ta ni zadosten, da bi se od tega dohodka lahko odtegnil in plačal davčni odtegljaj od dohodka v naravi.

(10) Če posamezni dohodek zavezanca izvira delno iz zaposlitve in delno iz prenosa premoženjske pravice, se šteje, da je v celoti dohodek iz zaposlitve.

(11) Če posamezni dohodek zavezanca izvira delno iz dejavnosti in delno iz prenosa premoženjske pravice, se šteje, da je v celoti dohodek iz dejavnosti.

17. člen
(splošno pravilo o neobdavčenih dohodkih)

(1) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na oprostitve plačila dohodnine, določbe, ki določajo dohodke, ki se ne všttevajo v davčno osnovo in določbe 19. člena tega zakona, se nanašajo na dohodke, ki imajo vir v Sloveniji, in na dohodke, ki imajo vir izven Slovenije.

(2) Pri presoji, ali se določbe iz prvega odstavka tega člena nanašajo tudi na dohodek z virom izven Slovenije, se za namene tega zakona smiselno uporabljajo predpisi, veljavni v Sloveniji.

18. člen
(dohodek)

Dohodki po tem zakonu so:

1. dohodek iz zaposlitve,
2. dohodek iz dejavnosti,
3. dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti,
4. dohodek iz oddajanja premoženja v najem in iz prenosa premoženjske pravice,
5. dohodek iz kapitala,
6. drugi dohodki.

19. člen
(kaj se ne šteje za dohodke po tem zakonu)

Ne glede na 18. člen tega zakona, se za dohodke fizične osebe po tem zakonu ne štejejo:

1. dediščine;
2. volila, razen tistih, ki jih fizična oseba prejme v zvezi z opravljanjem dejavnosti iz 46. člena tega zakona;
3. darila, prejeta od fizične osebe, ki ni delodajalec prejemnika (ali z delodajalcem povezana oseba) ali delodajalec osebe, ki je povezana s prejemnikom, razen daril, ki jih fizična oseba prejme v zvezi z opravljanjem dejavnosti iz 46. člena tega zakona;
4. dobitki od iger na srečo po zakonu, ki ureja igre na srečo;
5. izplačila, ki jih prejme fizična oseba na podlagi zavarovanja za primer bolezni, poškodbe ali invalidnosti, katerega zakon, ki ureja zavarovalništvo, ne določa kot obvezno zavarovanje, ali izplačila na podlagi zavarovanja za škodo, povzročeno na osebnem premoženju;
6. sredstva ali dobički, ki jih pridobi fizična oseba na podlagi prenosov sredstev med svojim podjetjem, v katerem samostojno opravlja dejavnost, in svojim gospodinjstvom ali na podlagi prenehanja opravljanja dejavnosti; navedena določba ne vpliva na obveznosti te fizične osebe, ki opravlja dejavnost, po III.3. poglavju tega zakona;
7. ugodnost, ki jo prejme fizična oseba pri nakupu blaga in storitev, vključno s priložnostnim prejemom dodatnega blaga ali storitev, če je taka ugodnost dostopna vsem strankam pod enakimi pogoji in ni v zvezi z zaposlitvijo ali dejavnostjo fizične osebe.

1. Oprostitve plačila dohodnine

20. člen
(pomoči in subvencije)

Dohodnine se ne plača od:

1. denarne pomoči, ki jo posameznik prejme zaradi naravne in druge nesreče v skladu s posebnimi predpisi, razen denarne pomoči, ki jo posameznik prejme v zvezi z opravljanjem dejavnosti, kot je določena v 46. členu tega zakona;
2. subvencij, ki se v skladu s posebnimi predpisi izplačujejo iz proračuna za določene namene, razen subvencij, ki jih posameznik prejme v zvezi z doseganjem dohodkov iz 1. do 5. točke 18. člena tega zakona;
3. subvencije, ki pripada mladi družini kot spodbuda za prvo reševanje stanovanjskega vprašanja po zakonu, ki ureja nacionalno stanovanjsko varčevalno shemo in subvencije mladim družinam za prvo reševanje stanovanjskega vprašanja;
4. enkratne denarne pomoči po zakonu, ki ureja varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, zakonu o obrambi in zakonu o notranjih zadevah;
5. enkratne solidarnostne pomoči, ki jo izplača sindikat svojim članom z namenom nudenja materialne pomoči v primerih socialne ogroženosti ter v primerih reševanja izjemnih razmer (kot so smrt, naravne in druge nesreče), če je izplačana pod pogoji, ki so določeni z aktom, ki ga sprejme reprezentativni sindikat na ravni države;
6. pomoči, ki jih socialno ali drugače ogrožene osebe prejmejo od organizacij, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja humanitarne organizacije, status humanitarne organizacije, ki deluje v javnem interesu na področju socialnega ali zdravstvenega varstva, in od organizacij, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja invalidske organizacije, status invalidske organizacije, ki deluje v javnem interesu na področju invalidskega varstva;
7. pomoči, ki jih pomoči potrebne osebe prejmejo od dobrodelnih ustanov, katerih ustanovitev in poslovanje je v skladu z zakonom, ki ureja ustanove;
8. pomoči in prejemkov, ki jih država in samoupravna lokalna skupnost zagotavlja socialno ogroženim v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvo, in zakonom, ki ureja lokalno samoupravo;
9. obveznih prispevkov za socialno varnost, ki jih za posamezne zavarovance v skladu s posebnimi predpisi plačuje Slovenija ali samoupravna lokalna skupnost, pod pogojem, da Slovenija oziroma samoupravna lokalna skupnost ne nastopa kot njihov delodajalec;
10. prejemkov, ki jih osebam s statusom begunca v Sloveniji, osebam z začasnim zatočiščem v Sloveniji in tujcem, ki jim je dovoljeno začasno zadrževanje v Sloveniji, zagotavlja proračun ali mednarodna organizacija v skladu z zakonom o tujcih, zakonom o začasnem zatočišču in drugimi predpisi.

21. člen
(dohodki, tudi v obliki povračil stroškov, storitev in drugih ugodnosti,
po posebnih zakonih)

Dohodnine se ne plača od:

1. dohodkov, ki jih v obliki povračil stroškov, storitev ali drugih ugodnosti v naravi prejmejo upravičenci na podlagi zakona o vojnih invalidih, zakona o žrtvah vojnega nasilja, zakona o posebnih pravicah žrtev vojne za Slovenijo, zakona o popravi krivic, zakona o vojnih veteranih in zakona o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb in zakona o republiških priznavalninah, razen prejemkov, ki predstavljajo redni dohodek;
2. dodatka za pomoč in postrežbo po zakonu o vojnih veteranih, zakonu o vojnih invalidih in zakonu, ki ureja socialno varstvo, ter dodatka za tujo nego in pomoč po zakonu o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb;

3. invalidnine, invalidskega dodatka in dodatka za posebno invalidnost po zakonu o vojnih invalidih in nadomestila za invalidnost po zakonu o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb;
4. doživljenjske mesečne rente, ki jo posameznik prejme po zakonu o žrtvah vojnega nasilja in zakonu o posebnih pravicah žrtev v vojni za Slovenijo 1991;
5. veteranskega dodatka po zakonu o vojnih veteranih.

22. člen

(dohodki iz naslova starševskega varstva in zavarovanja
za primer brezposelnosti)

Dohodnine se ne plača od:

1. starševskega dodatka in pomoči ob rojstvu otroka, ki jih upravičenci prejmejo na podlagi zakona, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke ali na podlagi predpisa samoupravne lokalne skupnosti;
2. otroškega dodatka, dodatka za veliko družino in dodatka za nego za otroka, ki potrebuje posebno nego in varstvo, ki ga upravičenci prejmejo na podlagi zakona, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke;
3. denarnih pomoči za brezposelnost, ki se izplačujejo iz proračuna v skladu z zakonom, ki ureja zavarovanje za primer brezposelnosti;
4. dohodkov, ki jih v obliki povračil stroškov, storitev ali drugih ugodnosti v naravi prejmejo upravičenci na podlagi obveznega zavarovanja za primer brezposelnosti in za starševsko varstvo, razen dohodkov, ki predstavljajo redni dohodek na podlagi navedenega zavarovanja.

23. člen

(dohodki iz naslova obveznega pokojninskega, invalidskega
in zdravstvenega zavarovanja)

Dohodnine se ne plača od:

1. dohodkov, ki jih v obliki povračil stroškov, storitev ali drugih ugodnosti v naravi prejmejo upravičenci na podlagi obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja in zdravstvenega zavarovanja, razen dohodkov, ki predstavljajo redni dohodek na podlagi navedenega zavarovanja;
2. invalidnine, invalidskega dodatka in dodatka za posebno invalidnost po zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju;
3. varstvenega dodatka k pokojnini po zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju;
4. dodatka za pomoč in postrežbo po zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

24. člen

(dohodki, povezani z zagotavljanjem varnosti, zaščite in reševanja)

Dohodnine se ne plača od:

1. nadomestila za uporabo sredstev, ki jih je zavezanec dal na razpolago za obrambne potrebe in za potrebe varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, in od povračila škode navedeni osebi v skladu z zakonom o obrambi, zakonom o materialni dolžnosti in zakonom o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami;

2. izplačil stroškov in nagrad osebam za tajno policijsko delovanje in sodelovanje pri izvajanju ukrepov, ki so odobreni na podlagi zakona o policiji in zakona o kazenskem postopku ter za plačilo koristnih informacij v zvezi s kaznivimi dejanji ali njihovimi storilci ter od izplačil stroškov in nagrad v zvezi s tajnim pridobivanjem podatkov na podlagi zakona o Slovenski obveščevalno-varnostni agenciji;
3. dohodkov, prejetih na podlagi pogodbe o vojaški službi v rezervni sestavi, razen od nadomestil plače oziroma izgubljenega zaslužka ter razen od dohodkov za čas opravljanja vojaške službe (v miru ter v izrednem in vojnem stanju);
4. dohodkov, prejetih na podlagi pogodbe o službi v Civilni zaščiti, razen od nadomestil plače oziroma izgubljenega zaslužka ter razen od dohodkov za čas dejanskega opravljanja službe v Civilni zaščiti;
5. plačila za zavarovanje za nesreče pri delu pripadnikov reševalnih služb in sestav, ki delujejo na prostovoljni podlagi v nevladnih organizacijah oziroma v enotah, službah in organih Civilne zaščite, ki morajo biti zavarovani v skladu s predpisi o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami;
6. dohodkov, prejetih na podlagi pogodbe o prostovoljnem služenju vojaškega roka;
7. dohodkov, prejetih v zvezi s prostovoljnim usposabljanjem za nepoklicno opravljanje nalog zaščite, reševanja in pomoči v skladu s posebnimi predpisi, razen dohodkov, ki predstavljajo nadomestilo za izgubljeni dohodek;
8. finančnih sredstev, izplačanih zaščiteni osebi in od dohodkov članov komisije za zaščito ogroženih oseb, po zakonu, ki ureja zaščito prič.

25. člen

(dohodki v zvezi z izobraževanjem)

Dohodnine se ne plača od:

1. štipendije in drugih prejemkov, izplačanih osebi, ki je vpisana kot učenec, dijak ali študent za polni učni ali študijski čas, v zvezi z izobraževanjem ali usposabljanjem na podlagi posebnih predpisov, in sicer iz proračuna ali sklada, ki je financiran iz proračuna (razen kadrovske štipendije) in od navedenih prejemkov, ki jih financira tuja država ali mednarodna organizacija oziroma izobraževalna, kulturna ali znanstveno-raziskovalna ustanova, razen prejemkov, ki so prejeti kot nadomestilo za izgubljeni dohodek ali v zvezi z opravljanjem dela oziroma storitev;
2. prejemkov, izplačanih za kritje šolnine in stroškov prevoza ter bivanja osebi, ki je vpisana kot učenec, dijak ali študent za polni učni ali študijski čas, ki jih izplača ustanova, ustanovljena z namenom štipendiranja, ki ni povezana oseba ali sedanji, prejšnji ali bodoči delodajalec prejemnika ali osebe, ki je povezana s prejemnikom;
3. prejemkov v obliki regresiranja oziroma subvencioniranja študentske prehrane, mesečnih vozovnic za prevoze učencev, dijakov in študentov, ki se šolajo izven kraja bivanja, varstva in vzgoje v vrtcih in drugih podobnih pomoči, ki se v skladu z zakonom o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja, zakona o visokem šolstvu, zakona o osnovni šoli ter zakona o vrtcih financirajo iz proračuna države ali samoupravne lokalne skupnosti.

26. člen

(dohodki, povezani s kmetijsko in gozdarsko dejavnostjo)

Dohodnine se ne plača od dohodkov, pridobljenih v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo, kot je določena v 69. členu tega zakona, in katere dohodek se ugotavlja na podlagi 71. člena tega zakona, če gre za:

1. dohodke iz opravljanja kmetijskih in gozdarskih storitev s kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo v okviru strojnih krožkov, če jih pridobijo člani kmečkega gospodinjstva iz drugega odstavka 69. člena tega zakona v višini in pod pogoji, ki jih določi minister oziroma ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojen za finance, v soglasju z ministrom, pristojnim za kmetijstvo;
2. dohodke, ki so izplačani za ukrepe kmetijske politike, vezane na izvajanje tehnologij, ki presegajo obvezne standarde, določene za posamezne ukrepe kmetijske politike s predpisi Evropske unije, in sicer:
 - podpore za sheme kakovosti za kmetijske pridelke, kot jih določa 16. člen Uredbe (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 (UL L 347, 20. 12. 2013, str. 487; v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) št. 1305/2013),
 - kmetijsko-okoljska podnebna plačila, kot jih določa 28. člen Uredbe (EU) št. 1305/2013,
 - plačila za ekološko kmetovanje, kot jih določa 29. člen Uredbe (EU) št. 1305/2013,
 - plačila v okviru območij Natura 2000 in na podlagi okvirne direktive o vodah, kot jih določa 30. člen Uredbe (EU) št. 1305/2013,
 - plačila za območja z naravnimi ali drugimi posebnimi omejitvami, kot jih določata 31. in 32. člen Uredbe (EU) št. 1305/2013,
 - plačila za dobrobit živali, kot jih določa 33. člen Uredbe (EU) št. 1305/2013,
 - plačila za gozdarsko-okoljske in podnebne storitve ter ohranjanje gozdov, kot jih določa 34. člen Uredbe (EU) št. 1305/2013,
 - plačilo za kmetijske prakse, ki ugodno vplivajo na podnebje in okolje (t.i. plačilo za zeleno komponento) ter plačilo za območja z naravnimi omejitvami, kot sta določeni s 43. in 48. členom Uredbe (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. december 2013 o pravilih za neposredna plačila kmetom na podlagi shem podpore v okviru skupne kmetijske politike ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 637/2008 in Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 608), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) št. 1001/2014 z dne 18. julija 2014 o spremembi Priloge X k Uredbi (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o pravilih za neposredna plačila kmetom na podlagi shem podpore v okviru skupne kmetijske politike (UL L št. 281 z dne 25. 9. 2014, str. 1);
3. plačila iz naslova ukrepov kmetijske politike, pridobljena v zvezi z dolgoročnimi vlaganji;
4. izplačila na podlagi zavarovanja za škodo na premoženju, ki se uporablja za opravljanje osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti;
5. denarno pomoč, ki jo posameznik prejme zaradi naravne in druge nesreče ali odškodnino za škodo, ki jo povzročijo prostoživeče živali ali zavarovane prostoživeče živalske vrste, določeno v skladu s posebnimi predpisi;
6. dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, ki se ne šteje kot dohodek iz te dejavnosti na kmečkem gospodinjstvu v skladu z drugim odstavkom 69. člena tega zakona;
7. plačilo za vodenje knjigovodstva na kmetijah po uradni metodologiji EU za zbiranje računovodskih podatkov o dohodkih in poslovanju kmetijskih gospodarstev (Farm Accountancy Data Network – FADN), ki so namenjena vodenju knjigovodstva v zvezi z opravljanjem osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti;
8. dohodek kmečkega gospodinjstva od uporabe do 40 čebeljih panjev. Oprostitev se prizna tako, da se davčna osnova od potencialnih tržnih dohodkov čebelarstva zniža za delež, ugotovljen iz razmerja med številom oproščenih panjev in skupnim številom panjev v uporabi članov kmečkega gospodinjstva;
9. dohodek od malega obsega prve stopnje predelave lastnih kmetijskih in gozdarskih pridelkov, kot je določen z osmim odstavkom 69. člena tega zakona;

10. dohodek od proizvodnje vina iz lastnega pridelka grozdja, če imajo člani kmečkega gospodarstva v lasti ali uporabi manj kot 0,3 ha vinograda.

27. člen
(odškodnine)

Dohodnine se ne plača od:

1. odškodnine neupravičeno obsojenim in priptim v skladu z zakonom, ki ureja kazenski postopek;
2. odškodnine upravičencem po zakonu, ki ureja povrnitev škode osebam, okuženim z virusom HIV zaradi transfuzije krvi ali krvnih pripravkov in odškodnine upravičencem po zakonu, ki ureja prepoved proizvodnje in prometa z azbestnimi izdelki ter zagotavljanje sredstev za prestrukturiranje azbestne proizvodnje v neazbestno;
3. odškodnine po zakonu, ki ureja plačilo odškodnine žrtvam vojnega in povojnega nasilja in podobne odškodnine, ki jih žrtve vojnega in povojnega nasilja prejmejo iz tujine;
4. odškodnine, prejete v skladu z zakonom, ki ureja denacionalizacijo in zakonom, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij, v obliki nadomestnega premoženja, vrednostnih papirjev ali v denarju, če vrnitev premoženja ni mogoča;
5. odškodnine na podlagi sodbe sodišča zaradi osebnih poškodb (telesnih poškodb, bolezni ali smrti) ali škode na osebnem premoženju, vključno z zamudnimi obrestmi, razen odškodnine, ki predstavlja nadomestilo za izgubljeni dohodek. Med navedene odškodnine je mogoče šteti tudi odškodnine zaradi osebnih poškodb ali poškodovanja osebnega premoženja, izplačane na podlagi sodne ali izvensodne poravnave, ki ni sklenjena zaradi prikritja pravega namena strank, in če odškodnina ne presega utemeljenega in razumnega zneska, ki je običajen za odškodnine, izplačane na podlagi sodb sodišča v podobnih primerih;
6. odškodnine žrtvam kaznivih dejanj po zakonu, ki ureja odškodnine žrtvam kaznivih dejanj, razen odškodnine, ki predstavlja nadomestilo za izgubljeni dohodek;
7. denarne odškodnine za nepremoženjsko škodo, prejete v skladu z določbami zakona, ki ureja varstvo pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja;
8. pravično zadoščenje, razen v delu, ki predstavlja nadomestilo za izgubljen dohodek, zaradi kršitve pravic iz Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin in Protokolov k tej Konvenciji, ki obvezujejo Slovenijo, ki je bilo prisojeno s sodbo Evropskega sodišča za človekove pravice ali se ga je Republika Slovenija zavezala izplačati v enostranski izjavi, v prijateljski ali izvensodni poravnavi, ki je bila podana oziroma sklenjena z namenom zaključka postopka pred Evropskim sodiščem za človekove pravice.

28. člen
(vrnitev premoženja)

Dohodnine se ne plača od vrnitve premoženja v skladu z zakonom, ki ureja denacionalizacijo in z zakonom, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij.

29. člen
(dohodki, povezani z družinskimi razmerji)

Dohodnine se ne plača od:

1. preživnine, ki jo prejme fizična oseba na podlagi sodne odločbe, sporazuma ali dogovora o preživljanju, sklenjenega po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih ali po predpisih o registraciji istospolne partnerske skupnosti in od nadomestila preživnine, izplačanega na podlagi zakona, ki ureja jamstveni in preživninski sklad;
2. nagrade in povračila stroškov skrbniku v skladu z zakonom, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja.

30. člen

(drugi dohodki v zvezi s sodnimi in upravnimi postopki)

Dohodnine se ne plača od:

1. zamudnih obresti, izplačanih na podlagi sodne ali upravne odločbe. Za zamudne obresti po tej točki se štejejo tudi zamudne obresti, izplačane na podlagi sodne ali izvensodne poravnave ali poravnave v upravnem postopku, ki ni sklenjena zaradi prikritja pravega namena strank, pod pogojem, da ne presegajo zneska zamudnih obresti, ki bi jih v podobnem primeru določilo sodišče oziroma upravni organ;
2. povračil stroškov sodnega ali upravnega postopka, ki jih je fizični osebi dolžna plačati druga oseba na podlagi sodne ali upravne odločbe oziroma sklepa. Za povračila stroškov po tej točki se štejejo tudi povračila stroškov za pravne storitve, utemeljeno potrebne za sklenitev sodne ali izvensodne poravnave ali poravnave v upravnem postopku, ki ni sklenjena zaradi prikritja pravega namena strank, pod pogojem, da so stroški dokumentirani z računom in specifikacijo opravljenih storitev in da ne presegajo zneskov iz odvetniške tarife, ki jo določa Odvetniška zbornica Slovenije;
3. brezplačne pravne pomoči, prejete po zakonu, ki ureja brezplačno pravno pomoč, po drugem posebnem zakonu ali po pravilih mednarodnega sodišča ali arbitraže pod pogoji, ki so primerljivi s pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja brezplačno pravno pomoč.

31. člen

(dohodki iz zaposlitve in iz dejavnosti)

Dohodnine se ne plača od:

1. prejemkov za občasno delo invalidov, ki niso v delovnem razmerju in so vključeni v programe po predpisih, ki urejajo socialno varstvo in po predpisih, ki urejajo zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov;
2. prejemkov za delo pripornikov, obsojencev in mladoletnikov, ki med prestajanjem pripora, kazni zapora in izvrševanjem vzgojnega ukrepa oddaje v prevzgojni dom, delajo;
3. prejemkov za opravljanje občasne ali začasne nege ali pomoči invalidom, ki jih fizičnim osebam izplačujejo reprezentativne in druge invalidske organizacije, ki delujejo na državni ali lokalni ravni;
4. prejemkov, ki jih rejnik ali izvajalec socialno-varstvene storitve oskrbe v drugi družini prejme za izvajanje storitev v okviru javne službe, če za to storitev sklene pogodbo s centrom za socialno delo;
5. denarne nagrade za osvojeno medaljo na olimpijskih igrah ter svetovnih, evropskih in drugih mednarodnih prvenstvih, ki se izplača iz proračuna v skladu s pravilnikom, ki ureja merila za izvajanje letnega programa športa na državni ravni;
6. Prejemkov v zvezi z opravljanjem dela članov volilnega odbora po predpisih o volitvah in referendumu, če:

- a) nadomestilo v zvezi z opravljanjem dela na posameznih volitvah ali referendumu ne presega 20 odstotkov nadomestila, ki je največ lahko določeno za predsednika okrajne volilne komisije za izvajanje volilnih opravil na posameznih volitvah ali referendumu,
- b) se prejme povračilo stroškov v zvezi s tem delom pod pogoji in do višin, ki so določeni za povračila stroškov v predpisu vlade iz 44. člena tega zakona.

32. člen (drugo)

Dohodnine se ne plača od:

1. dobička iz kapitala od odsvojitve premičnin, razen premičnin iz 2. in 3. točke 93. člena tega zakona, in od odsvojitve izvedenih finančnih instrumentov, razen dobička iz kapitala delojemalca, ki odsvoji pravico do nakupa delnic ali pravico do pridobitve drugega premoženja; navedena določba ne vpliva na davčno obveznost fizične osebe, ki opravlja dejavnost po III.3. poglavju tega zakona;
2. dohodkov, doseženih s prodajo odpadnega papirja, ki ga v okviru zbiralne akcije, ki jo organizira šola, zberejo učenci ali dijaki;
3. pokojninske rente in odkupne vrednosti, izplačane v skladu z zakonom o prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb;
4. posmrtnine, ki jo prejme posameznik iz Sklada vzajemne samopomoči, katerega ustanovitelj je Zveza društev upokojencev Slovenije.

33. člen (dohodki nerezidentov)

(1) Ne glede na drugi odstavek 5. člena tega zakona, nerezident ne plačuje dohodnine od dobička iz kapitala, pod pogojem, da ima dobiček iz kapitala vir v Sloveniji samo po 13. ali 14. členu tega zakona in če vrednostni papir ali lastniški delež, ki ga nerezident odsvoji, ni del pretežnega lastniškega deleža. Pretežni lastniški delež je vsak lastniški delež, na podlagi katerega zavezanec ima ali je imel v kateremkoli času v preteklih petih letih pred odsvojitvijo deleža, neposredno ali posredno preko povezanih oseb, vsaj 10 % delež glasovalnih pravic ali vsaj 10 % delež v kapitalu oziroma v posameznem razredu delnic določene pravne osebe.

(2) Ne glede na drugi odstavek 5. člena tega zakona, se dohodnine ne plačuje od dohodka iz zaposlitve, prejetega za delo pri tujem diplomatskem predstavništvu ali konzulatu, (ali drugem predstavništvu tuje države), mednarodni organizaciji v Sloveniji ali instituciji EU v Sloveniji, če ga prejme oseba, ki se v skladu s 1. do 3. točko prvega odstavka 7. člena tega zakona šteje za nerezidenta.

(3) Ne glede na drugi odstavek 5. člena tega zakona, se dohodnine ne plačuje od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti - razen od dohodka iz dejavnosti nastopajočega izvajalca ali športnika - ob izpolnjevanju naslednjih pogojev:

1. prejemnik dohodka je nerezident,
2. dejavnosti v Sloveniji ne opravlja v ali preko poslovne enote in je prisoten v Sloveniji manj kot 183 dni v kateremkoli obdobju 12 mesecev in
3. ne gre za dohodke, od katerih se v skladu s prvim in drugim odstavkom 68. člena tega zakona obračunava davčni odtegljaj.

(4) Ne glede na drugi odstavek 5. člena tega zakona, nerezident ne plačuje dohodnine od obresti na vrednostne papirje, katerih izdajateljica je Republika Slovenija in so izdani na podlagi zakona, ki ureja javne finance.

(5) Ne glede na drugi odstavek 5. člena tega zakona, nerezident ne plačuje dohodnine od obresti na dolžniške vrednostne papirje, ki jih izda gospodarska družba, ki je ustanovljena v skladu s predpisi v Sloveniji, če:

1. ne vsebujejo opcije zamenjave za lastniški vrednostni papir (oziroma ne vsebujejo opcije imetnikov, z uresničitvijo katere dosežejo zamenjavo za lastniški vrednostni papir, če je izdajatelj dolžniškega vrednostnega papirja banka), in
 2. so uvrščeni v trgovanje na organiziranem trgu ali se z njimi trguje v večstranskem sistemu trgovanja v državi članici EU ali v državi članici Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj (v nadaljnjem besedilu: OECD),
- razen v primeru dolžniških vrednostnih papirjev, ki so izdani za plačilo odškodnin v skladu z zakonom, ki ureja denacionalizacijo.

34. člen

(dohodki rezidentov – uslužbencev v institucijah Evropskih skupnosti, Evropski centralni banki ali Evropski investicijski banki)

Ne glede na prvi odstavek 5. člena tega zakona, se dohodnine ne plačuje od dohodka iz zaposlitve, ki ga prejme rezident kot uslužbenec v institucijah Evropskih skupnosti, Evropski centralni banki, Evropski investicijski banki ali Evropskem investicijskem skladu, pod pogojem, da se od tega dohodka plačuje dohodnina v institucijah Evropske skupnosti, Evropski centralni banki, Evropskem monetarnem institutu oziroma Evropski investicijski banki. Ta dohodek se ne upošteva pri izračunu višine dohodnine od preostalega obdavčljivega dohodka takega rezidenta.

2. Dohodek iz zaposlitve

35. člen

(splošno o dohodku iz zaposlitve)

(1) Za dohodek iz zaposlitve se šteje dohodek, prejet na podlagi pretekle ali sedanje zaposlitve.

(2) Za zaposlitev se šteje vsako odvisno pogodbeno razmerje, v katerega vstopa fizična oseba pri opravljanju fizičnega ali intelektualnega dela, vključno z opravljanjem storitev in ustvarjanjem ali izvedbo avtorskega dela, ne glede na čas trajanja.

(3) Za odvisno pogodbeno razmerje se šteje:

1. delovno razmerje in
2. vsako drugo pogodbeno razmerje, ki glede nadzora in navodil v zvezi z opravljanjem dela ali storitev, načina opravljanja dela ali storitev, plačila za opravljeno delo ali storitev, zagotavljanja sredstev in pogojev za opravljanje dela ali storitev in drugih pravic ter odgovornosti fizične osebe in delodajalca kaže na odvisno pogodbeno razmerje med delodajalcem in fizično osebo.

(4) Delodajalec je vsaka oseba, ki izplačuje dohodek iz zaposlitve.

(5) Delojemalec je vsaka fizična oseba, ki opravlja delo ali storitve po drugem odstavku tega člena.

(6) Za zaposlitev po tem zakonu se šteje tudi opravljanje dela oziroma storitev prokuristov in direktorjev ter opravljanje funkcije na podlagi imenovanja in izvolitve v državni ali drug organ.

36. člen (dohodki, ki se štejejo za dohodek iz zaposlitve)

(1) Dohodek iz zaposlitve vključuje vsako izplačilo in boniteto, ki sta povezana z zaposlitvijo.

(2) Dohodek iz zaposlitve je dohodek iz delovnega razmerja in dohodek iz drugega pogodbenega razmerja ali razmerja na drugi podlagi (v nadaljnjem besedilu: dohodek iz drugega pogodbenega razmerja).

37. člen (dohodek iz delovnega razmerja)

(1) Dohodek iz delovnega razmerja vključuje zlasti:

1. plačo, nadomestilo plače in vsako drugo plačilo za opravljeno delo, ki vključuje tudi provizije,
2. regres za letni dopust, jubilejno nagrado, odpravnino, solidarnostno pomoč,
3. povračilo stroškov v zvezi z delom,
4. boniteto, ki jo delodajalec zagotovi v korist delojemalca ali njegovega družinskega člana,
5. nadomestilo, ki ga zagotovi delodajalec na podlagi dogovora z delojemalcem zaradi kateregakoli pogoja v zvezi z zaposlitvijo ali zaradi spremembe v pogojih v zvezi z zaposlitvijo, vsako izplačilo delodajalca v zvezi s prenehanjem veljavnosti pogodbe o zaposlitvi, vsako izplačilo zaradi prenehanja zaposlitve in podobni prejemki,
6. prejemke, prejete zaradi začasnega neizplačila dohodka iz zaposlitve,
7. nadomestila in druge prejemke, ki so prejeti od delodajalca ali druge osebe, skladno z drugimi predpisi, kot posledica zaposlitve oziroma obveznega zavarovanja za socialno varnost,
8. dohodek na podlagi udeležbe v dobičku, prejet iz delovnega razmerja.

(2) Za dohodek iz delovnega razmerja se štejejo tudi:

1. dohodki, prejeti za vodenje ali vodenje in nadzor poslovnega subjekta, ki je pravna oseba, na podlagi poslovnega razmerja,
2. dohodki izvoljenih ali imenovanih nosilcev funkcij v organih zakonodajne, izvršilne ali sodne oblasti v Sloveniji ali v organih lokalne samouprave, če za to funkcijo prejemajo plačo,
3. dohodki, prejeti v zvezi z opravljanjem funkcije poslanca Evropskega parlamenta,
4. dohodki, ki izhajajo iz avtorskega dela, ustvarjenega iz delovnega razmerja, iz izvedb avtorskih in folklornih del iz delovnega razmerja in dohodki, ki izhajajo iz inovacij, ustvarjenih v delovnem razmerju, ne glede na obliko pogodbe, ki je podlaga za izplačilo navedenih dohodkov,
5. dohodek, prejet za opravljanje malega dela po predpisih, ki urejajo preprečevanje dela in zaposlovanja na črno,

6. nadomestila in drugi dohodki iz naslova obveznega zdravstvenega zavarovanja in obveznega zavarovanja za primer brezposelnosti in za starševsko varstvo, ki jih prejmejo fizične osebe, ki opravljajo dejavnost, kmetije, družbeniki družb in druge osebe, ki niso v delovnem razmerju,
7. plačilo, ki se izplača fizični osebi, ki opravlja dejavnost, kmetu, družbeniku in drugi osebi, ki ni v delovnem razmerju, kot nadomestilo za izgubljeni zaslužek po posebnih predpisih, ki določajo sodelovanje določenih fizičnih oseb pri izvajanju dejavnosti državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, kot je primeroma sodelovanje pri odpravljanju posledic naravnih in drugih nesreč,
8. pokojnine, nadomestila in drugi dohodki iz naslova (obveznega, obveznega dodatnega in prostovoljnega dodatnega) pokojninskega in invalidskega zavarovanja, razen izplačila odkupne vrednosti v skladu z Zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju in Zakonom o prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb.

38. člen

(dohodek iz drugega pogodbenega razmerja)

(1) Dohodek iz drugega pogodbenega razmerja vključuje vsak posamezni dohodek za opravljeno delo ali storitev.

(2) Za dohodek iz drugega pogodbenega razmerja se šteje tudi dohodek, prejet za stvaritev avtorskega dela in dohodek za izvedbo avtorskega ali folklornega dela, ne glede na vrsto pogodbe, ki je podlaga za izplačilo navedenih dohodkov.

(3) Za dohodek iz drugega pogodbenega razmerja se ne glede na 35. člen tega zakona šteje tudi dohodek iz opravljenega dela ali storitve, ki ni dohodek iz dejavnosti ali v zvezi z dejavnostjo.

(4) Za dohodek iz drugega pogodbenega razmerja se šteje tudi dohodek verskih delavcev iz naslova razmerja z versko skupnostjo, ki nima vseh elementov delovnega razmerja, v višini, ki ga določi Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada), pri čemer dohodek ne sme biti manjši od zneska, ki zagotavlja socialno varnost v Sloveniji in ne večji od zneska minimalne plače v skladu z zakonom, ki ureja minimalno plačo.

39. člen

(boniteta)

(1) Boniteta je vsaka ugodnost v obliki proizvoda, storitve ali druge ugodnosti v naravi, ki jo delojemalcu ali njegovemu družinskemu članu zagotovi delodajalec ali druga oseba v zvezi z zaposlitvijo.

(2) Boniteta vključuje zlasti:

1. uporabo osebnega vozila za privatne namene,
2. nastanitev,
3. posojilo brez obresti ali z obrestno mero, ki je nižja od tržne,
4. popust pri prodaji blaga in storitev,
5. izobraževanje delojemalca ali njegovega družinskega člana,
6. zavarovalne premije in podobna plačila,

7. darila, ki jih zagotovi delodajalec na podlagi ali zaradi zaposlitve nekdanjemu, sedanjemu ali bodočemu delojemalcu ali njegovemu družinskemu članu,
8. pravico delojemalcev do nakupa delnic.

(3) Za boniteto po tem zakonu se ne štejejo:

1. ugodnosti manjših vrednosti, ki jih delodajalec zagotavlja vsem delojemalcem pod enakimi pogoji, kot je zlasti regresirana prehrana med delom, uporaba prostorov za oddih in rekreacijo, pogostitve ob praznovanjih in v drugih podobnih primerih zagotavljanja običajnih ugodnosti;
2. plačila delodajalca za dopolnilno izobraževanje in usposabljanje delojemalcev, ki je v zvezi s poslovanjem delodajalca, vključno z izobraževanjem in usposabljanjem v okviru izvajanja promocije zdravja na delovnem mestu v skladu z zakonom, ki ureja varnost in zdravje pri delu;
3. plačila delodajalca za zdravstvene preglede delojemalcev, ki jih je delodajalec dolžan zagotoviti na podlagi zakona, ki ureja varnost in zdravje pri delu in bi opustitev zdravstvenega pregleda oziroma plačila pomenila kršitev zakona in s tem kazensko odgovornost delodajalca;
4. plačila delodajalca za cepljenje delojemalcev, pod pogojem, da iz izjave o varnosti z oceno tveganja delovnega mesta delojemalca skladno s predpisi, ki urejajo varnost in zdravje pri delu, sledi, da je treba takemu delojemalcu zagotoviti cepljenje;
5. plačila delodajalca za zavarovanje delojemalcev za nesreče pri delu, ki ga je delodajalec dolžan zagotoviti na podlagi zakona in bi opustitev zavarovanja oziroma plačila pomenila kršitev zakona;
6. uporaba parkirnega prostora, ki ga delodajalec zagotovi delojemalcu;
7. uporaba računalniške in telekomunikacijske opreme, ki jo delodajalec zagotovi delojemalcu.

(4) Če delodajalec podari otroku delojemalca darilo v mesecu decembru, se vrednost darila ne všteva v davčno osnovo delojemalca, če njegova vrednost ne presega 42 eurov. Navedeno velja za darilo otroku do starosti 15 let.

(5) Bonitete, ki jih delodajalec delojemalcu ne zagotavlja redno ali pogosto, se ne vključujejo v davčno osnovo delojemalca, če vrednost vseh bonitet v mesecu ne presega 15 eurov. Ta določba velja le za bonitete iz delovnega razmerja.

40. člen (pokojnina)

(1) Pokojnina je dohodek, prejet na podlagi obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja, obveznega dodatnega pokojninskega in invalidskega zavarovanja in prostovoljnega dodatnega pokojninskega in invalidskega zavarovanja v skladu z Zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju in Zakonom o prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb in vključuje tudi državno pokojnino, odpravnino in oskrbnino vdovi ali vdovcu, letni dodatek in pokojnino v obliki mesečne pokojninske rente.

(2) Za pokojnino se štejejo tudi pokojnine, prejete na podlagi drugih posebnih predpisov, kot so zlasti pokojnine po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju bivših vojaških zavarovancev, pokojnine po predpisih o starostnem zavarovanju kmetov, dodatki k tujim pokojninam in akontacije tujih pokojnin po predpisih o zagotavljanju socialne varnosti.

(3) Pri presoji, ali je dohodek iz prvega odstavka tega člena, ki je prejet iz tujine, pokojnina, se za namene tega zakona smiselno uporabljajo predpisi, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje v Sloveniji.

(4) Kot pokojnina se šteje tudi renta iz ukrepa zgodnjega upokojevanja kmetov v skladu s predpisi o kmetijstvu.

41. člen (davčna osnova)

(1) Osnova za dohodnino (v nadaljnjem besedilu: davčna osnova) od dohodka iz delovnega razmerja je dohodek iz 37. člena tega zakona, zmanjšan za obvezne prispevke za socialno varnost, ki jih je na podlagi posebnih predpisov dolžan plačevati delojemalec.

(2) Obvezni prispevki za socialno varnost, ki so primerljivi z obveznimi prispevki za socialno varnost v Sloveniji in jih delojemalec plačuje v sklad, priznan za davčne namene v katerikoli drugi državi, se pri ugotavljanju davčne osnove od dohodka iz 37. člena tega zakona odštejejo pod pogojem, da fizična oseba ni bila rezident Slovenije neposredno pred začetkom opravljanja dela iz delovnega razmerja v Sloveniji in je v tem času že prispevala v navedeni sklad.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se v davčno osnovo od pokojnin, nadomestil in drugih dohodkov iz naslova pokojninskega in invalidskega zavarovanja šteje dohodek, kot je odmerjen v skladu z Zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju in v skladu z drugimi predpisi, zmanjšan za obvezne prispevke za socialno varnost, ki jih je na podlagi posebnih predpisov dolžan plačevati prejemnik teh dohodkov. Za določitev davčne osnove pri vdovski in družinski pokojnini se upošteva število družinskih članov, ki jo prejemajo. V davčno osnovo od navedenih dohodkov, prejetih iz tujine, se šteje dohodek, kot je odmerjen v skladu s predpisi.

(4) Davčna osnova od dohodka iz prvega, drugega in tretjega odstavka 38. člena tega zakona je vsak posamezni dohodek, zmanjšan za obvezne prispevke za socialno varnost, ki jih je na podlagi posebnih predpisov dolžan plačati delojemalec in za normirane stroške v višini 10 % dohodka. Poleg normiranih stroškov je mogoče uveljavljati tudi dejanske stroške prevoza in nočitve v zvezi z opravljanjem dela ali storitev, in sicer se priznajo na podlagi dokazil pod pogoji in do višin, ki jih na podlagi 44. člena tega zakona določi vlada.

(5) Davčna osnova od dohodka iz četrtega odstavka 38. člena tega zakona, je vsak posamezni dohodek, zmanjšan za obvezne prispevke za socialno varnost, ki jih je na podlagi posebnih predpisov dolžan plačevati verski delavec.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za dohodke iz dela plače za poslovno uspešnost in regresa za letni dopust, ki se všttevajo v davčno osnovo, davčna osnova zmanjša za sorazmerni del obveznih prispevkov za socialno varnost, ki jih mora na podlagi posebnih predpisov plačevati delojemalec, glede na delež teh dohodkov, ki se všttevajo v davčno osnovo.

42. člen (posebna davčna osnova)

(1) Ne glede na 41., 43., 44. in 45. člen tega zakona, se v davčno osnovo od dohodka iz delovnega razmerja javnemu uslužbencu in funkcionarju po zakonu, ki ureja razmerja plač v javnem sektorju, napotenemu na delo v tujino, všttevajo samo tisti dohodki oziroma deli dohodka iz delovnega razmerja, po vsebini in obsegu ustrezajoči dohodkom iz delovnega razmerja, ki bi jih prejemal za enaka dela v Sloveniji.

(2) Ne glede na 41., 43., 44. in 45. člen tega zakona, se v davčno osnovo od dohodka, ki ga zavezanec doseže v zvezi z opravljanjem dela na trgovski ladji dolge plovbe, ki pluje po odprtem morju, če je po pogodbi o zaposlitvi določeno, da je na ladjo vkrcan najmanj za dobo šest mesecev ali je zaradi take zaposlitve odsoten iz Slovenije vsaj šest mesecev v davčnem letu, všteva 50 % dohodka.

(3) Ne glede na tretji odstavek 41. člena tega zakona se v davčno osnovo od pokojninske rente, kot je odmerjena v skladu z zakonom, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje, iz naslova prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja in od primerljive pokojninske rente, ki je prejeta iz tujine, všteva 50 % dohodka.

43. člen

(vrednotenje bonitet in vštevanje v davčno osnovo)

(1) Znesek bonitete se praviloma določa na podlagi primerljive tržne cene. Če primerljive tržne cene ni mogoče določiti, se znesek bonitete določi na podlagi stroška, ki je nastal pri delodajalcu v zvezi z zagotavljanjem bonitete, če ni s tem zakonom drugače določeno. Tako ugotovljena boniteta se zmanjša za plačila, ki jih delojemalec plača delodajalcu v zvezi z zagotavljanjem določene bonitete, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Če delodajalec zagotovi delojemalcu osebno motorno vozilo za privatne namene, se ne glede na dejansko uporabo vozila za privatne namene in ne glede na način, kako je delodajalec pridobil vozilo, v davčno osnovo delojemalca všteva 1,5 % nabavne vrednosti vozila mesečno, za vsak začetni koledarski mesec uporabe vozila. V nabavno vrednost vozila se, ne glede na način pridobitve vozila, všteva davek na dodano vrednost. Nabavna vrednost vozila, ki se upošteva pri izračunu davčne osnove, se v drugem letu zniža za 15 % in v naslednjih letih do vključno četrtega leta še vsako leto za 15 %, v petem letu se zniža še za 10 % in v naslednjih letih do vključno osmega leta še vsako leto za 10 %, v vseh naslednjih letih je enaka 10 %. Če delojemalec mesečno prevozi manj kot 500 km v privatne namene, se nabavna vrednost, ugotovljena na način določen v prejšnjem stavku, zmanjša za 50 %. Če delodajalec zagotovi gorivo za privatno uporabo vozila, se davčna osnova mesečno poveča za 25 %. Boniteta se ne ugotavlja v primeru uporabe osebnega vozila zaradi izvajanja ukrepov varovanja, ki jih izvaja policija v skladu z zakonom o policiji.

(3) Če delodajalec delojemalcu zagotovi nastanitev s plačilom najemnine ali brez plačila najemnine in vrednosti bonitete za nastanitev delojemalca ni mogoče določiti v višini tržne vrednosti ali v višini stroškov delodajalca, se vrednost bonitete določi mesečno v višini 0,6 % tržne vrednosti premoženja, s katerim se zagotavlja nastanitev delojemalca, na dan obračuna bonitete.

(4) Če delodajalec delojemalcu zagotovi pravico do nakupa oziroma pridobitve delnic po znižani vrednosti ali pravico do pridobitve drugega premoženja, se boniteta ugotavlja na dan, ko je pravica izvršena oziroma na dan, ko je delojemalec pridobil delnice ali kako drugo vrsto

premoženja. Če delojemalec odsvoji pravico do nakupa delnic ali do pridobitve drugega premoženja, se boniteta ugotavlja na dan odsvojitve navedene pravice.

(5) Če delodajalec delojemalcu zagotovi posojilo brez obresti ali z obrestno mero, ki je nižja od tržne, se boniteta določi na podlagi tržne obrestne mere. Za tržno obrestno mero se šteje priznana obrestna mera, ki jo določi minister, pristojen za finance, na podlagi zakona, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb za potrebe določanja obresti med povezanimi osebami.

44. člen

(dohodek iz delovnega razmerja, ki se ne všteva v davčno osnovo)

(1) V davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja se ne všteta:

1. obvezni prispevki za socialno varnost, ki jih je na podlagi posebnih predpisov dolžan plačevati delodajalec;
2. premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega in invalidskega zavarovanja, ki jih za račun delojemalca zavarovanca plačuje delodajalec izvajalcu pokojninskega načrta s sedežem v Sloveniji ali v drugi državi članici EU, po pokojninskem načrtu, ki je odobren in vpisan v poseben register v skladu s predpisi, ki urejajo prostovoljno dodatno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, vendar največ do zneska, ki je enak 24 % obveznih prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje za delojemalca – zavarovanca in ne več kot 2.390 eurov letno. Glede uskladitve premije, ki se ne všteva v davčno osnovo in načina objave usklajenih zneskov premije, se uporablja 118. člen tega zakona;
3. povračila stroškov v zvezi z delom, kot so prehrana med delom, stroški prevoza na delo in z dela in terenski dodatek, pod pogoji in do višin, ki jih določi vlada, ter mesečni pavšalni znesek za pokrivanje stroškov pri opravljanju funkcije v zvezi z delom v volilni enoti v skladu z zakonom, ki ureja poslance, nadomestilo za ločeno življenje do višine, ki jo določi vlada;
4. povračila stroškov v zvezi s službenim potovanjem, kot so:
 - a) dnevnic,
 - b) povračilo stroškov prevoza vključno s povračilom stroškov za uporabo delojemalčevega osebnega vozila za službene namene (kilometrini),
 - c) povračilo stroškov za prenočišče,
 pod pogoji in do višin, ki jih določi vlada. Povračilo stroškov po tej točki se lahko določi ločeno ali v skupnih zneskih;
- 4.a povračilo stroškov delojemalcu za plačane premije za individualno zdravstveno zavarovanje z medicinsko asistenco v tujini, kadar gre za zavarovanje, ki velja v vseh državah sveta, in kadar:
 - je sklenitev takega zavarovanja vezana le na opravljanje službenih nalog na službenem potovanju v tujini ali začasni napotitvi na delo v tujino,
 - je povračilo stroškov sklenitve takega zavarovanja na voljo vsem delojemalcem, ki službeno potujejo v tujino ali so začasno napoteni na delo v tujino, in
 - tako zavarovanje krije nujno pomoč, prevoze in storitve (zavarovanje je sklenjeno za najnižji obseg tveganja/pravic oziroma najnižjo višino kritja);
- 4.b povračila stroškov v zvezi z začasno napotitvijo na delo v tujino:
 - povračilo stroškov prehrane za vsak delovni dan v času napotitve:
 - a) ki traja neprekinjeno do največ 30 dni ali 90 dni za napotene, ki opravljajo poklic voznika v mednarodnem cestnem prometu, do višine in pod pogoji, določenimi v skladu s 4. točko prvega odstavka tega člena za povračilo stroškov prehrane na službeni poti,
 - b) ki traja neprekinjeno nad 30 dni ali 90 dni za napotene, ki opravljajo poklic voznika v mednarodnem cestnem prometu, do višine in pod pogoji, določenimi v skladu s

3. točko prvega odstavka tega člena za povračilo stroškov prehrane med delom, povečane za 80 % glede na višino, ki jo določi vlada;
- povračilo stroškov prevoza vključno s povračilom stroškov za uporabo delojemalčevega osebnega vozila za službene namene (kilometrini):
 - a) za prevoz med običajnim prebivališčem v času napotitve in mestom opravljanja dela v kraju napotitve do višine in pod pogoji, določenimi v skladu s 3. točko prvega odstavka tega člena za povračilo stroškov prevoza na delo in z dela,
 - b) za prevoz v kraj napotitve ob začetku napotitve in za prevoz iz kraja napotitve ob koncu napotitve do višine in pod pogoji, določenimi v skladu s 4. točko prvega odstavka tega člena za povračilo stroškov prevoza na službenem potovanju;
 - povračilo stroškov za prenočišče na začasni napotitvi, ki traja neprekinjeno do največ 90 dni, do višine in pod pogoji, določenimi v skladu s 4. točko prvega odstavka tega člena za povračilo stroškov za prenočišče na službeni poti, pri čemer se izključuje uporaba 3. točke prvega odstavka tega člena v zvezi s povračilom stroškov za prenočišče.
5. vrednost uniform in osebnih zaščitnih delovnih sredstev, vključno s stroški za njihovo vzdrževanje, pod pogojem, da so določene s posebnimi predpisi;
 6. nadomestilo za uporabo lastnega orodja, naprav in predmetov (razen osebnih vozil), potrebnih za opravljanje dela na delovnem mestu, pod pogojem, da so določena s posebnimi predpisi ali na podlagi kolektivne pogodbe oziroma notranjega akta delodajalca, da gre za sredstva, ki so značilna, nujna in običajna za opravljanje določenega dela, in pod pogojem, da je delodajalec določil navedeno nadomestilo na podlagi izračuna realnih stroškov in zato le-ta predstavlja utemeljen in razumen znesek – do višine 2 % mesečne plače delojemalca, vendar ne več kot do višine 2 % povprečne mesečne plače zaposlenih v Sloveniji;
 7. jubilejna nagrada za skupno delovno dobo ali za skupno delovno dobo pri zadnjem delodajalcu, odpravnina ob upokojitvi in enkratna solidarnostna pomoč do višine, ki jo določi vlada;
 8. plačila vajencem, dijakom in študentom za obvezno praktično delo, do višine, ki jo določi vlada;
 9. odpravnina zaradi odpovedi pogodbe o zaposlitvi, ki je določena kot pravica iz delovnega razmerja in izplačana pod pogoji, ki jih določa Zakon o delovnih razmerjih, v višini odpravnine kot je določena zaradi odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz poslovnih razlogov ali iz razloga nesposobnosti, ki jo je delodajalec dolžan izplačati na podlagi Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 21/13), vendar največ do višine desetih povprečnih mesečnih plač zaposlenih v Sloveniji. Za odpravnino iz prejšnjega stavka se ne šteje odpravnina zaradi odpovedi vsake naslednje pogodbe o zaposlitvi pri istem delodajalcu ali pri osebi, ki je z delodajalcem povezana oseba in odpravnina, izplačana delojemalcu, ki je z delodajalcem povezana oseba;
 10. nadomestilo za uporabo lastnih sredstev pri delu na domu v skladu s predpisi, ki urejajo delovna razmerja, pod pogojem, da je določeno s posebnimi predpisi ali na podlagi kolektivne pogodbe oziroma notranjega akta delodajalca, da gre za sredstva, ki so značilna, nujna in običajna za opravljanje določenega dela, in pod pogojem, da je delodajalec določil navedeno nadomestilo na podlagi izračuna realnih stroškov in zato le-ta predstavlja utemeljen in razumen znesek – do višine 5 % mesečne plače delojemalca, vendar ne več kot do višine 5 % povprečne mesečne plače zaposlenih v Sloveniji. Dejanske stroške je mogoče uveljavljati na podlagi dokazil;
 11. odpravnina zaradi prenehanja pogodbe o zaposlitvi za določen čas, ki je določena kot pravica iz delovnega razmerja in izplačana pod pogoji, ki jih določa Zakon o delovnih razmerjih, v višini odpravnine, ki jo je delodajalec dolžan izplačati na podlagi Zakona o delovnih razmerjih, vendar največ do višine treh povprečnih mesečnih plač zaposlenih v

Sloveniji. Za odpravnino iz prejšnjega stavka se ne šteje odpravnina zaradi prenehanja vsake naslednje pogodbe o zaposlitvi za določen čas pri istem delodajalcu ali pri osebi, ki je z delodajalcem povezana oseba in odpravnina, izplačana delojemalcu, ki je z delodajalcem povezana oseba;

12. del plače za poslovno uspešnost po zakonu, ki ureja delovna razmerja, ali vsebinsko primerljiv dohodek iz tujine, izplačan enkrat v koledarskem letu vsem upravičenim delavcem hkrati, če:
- imajo vsi delavci pri delodajalcu pravico do izplačila dela plače za poslovno uspešnost in so pravica do izplačila dela plače za poslovno uspešnost ter merila za njegovo izplačilo določeni v splošnem aktu delodajalca, s katerim so delavci vnaprej seznanjeni, ali
 - je s kolektivno pogodbo dogovorjena možnost izplačila dela plače za poslovno uspešnost po merilih, dogovorjenih v tej kolektivni pogodbi ali dogovorjenih na način ali na podlagi te kolektivne pogodbe,
- in sicer do višine 100 % povprečne mesečne plače zaposlenih v Sloveniji.
- Šteje se, da imajo pravico do dela plače za poslovno uspešnost vsi delavci pri delodajalcu, če so pogoji za pridobitev pravice do dela plače za poslovno uspešnost s splošnim aktom delodajalca določeni enotno za vse delavce;
13. regres za letni dopust, ki je določen kot pravica iz delovnega razmerja v skladu z zakonom, ali vsebinsko primerljiv dohodek iz tujine, in sicer do višine 100 % povprečne mesečne plače zaposlenih v Sloveniji.

(2) Pri določanju višin povračil stroškov v zvezi z delom in dohodkov, ki jih v skladu s 3., 4., 7. in 8. točko prvega odstavka tega člena določi vlada, se kot podlago upošteva raven posameznih navedenih pravic delojemalcev, določena z zakoni in s kolektivnimi pogodbami na ravni države. Če delodajalec izplačuje navedena povračila stroškov v zvezi z delom in dohodke, ki so višji od zneskov, ki jih za navedena povračila in dohodke določi vlada, se znesek posameznega povračila oziroma dohodka v delu, ki presega znesek, določen s strani vlade, všteva v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja.

(3) Pri določanju zneska povprečne mesečne plače zaposlenih v Sloveniji, navedenega v 6., 9., 10., 11., 12. in 13. točki prvega odstavka tega člena, se upošteva zadnji podatek Statističnega urada Republike Slovenije.

(4) Če delodajalec izplačuje dohodke iz 2., 6., 9., 10., 11., 12. in 13. točke prvega odstavka in drugega odstavka tega člena v višini, ki presega znesek, naveden v navedenih točkah in odstavkih kot neobdavčen, se znesek posameznega dohodka v delu, ki presega znesek, ki je določen kot neobdavčen, všteva v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja.

(5) Za napotene, ki opravljajo poklic voznika v mednarodnem cestnem prometu, se za posamezno napotitev za potrebe 4.b točke prvega odstavka tega člena šteje opravljanje delovnih nalog voznika v mednarodnem cestnem prometu v okviru ene odsotnosti s sedeža delodajalca oziroma drugega mesta delodajalca, na katerem se vozniki pri delodajalcu običajno vključijo v organiziran delovni proces delodajalca.

45. člen

(dohodek iz delovnega razmerja s tujim delodajalcem
za delo v tujini, ki se ne všteva v davčno osnovo)

(1) Zavezancu, ki prejema dohodek iz delovnega razmerja s tujim delodajalcem za delo v tujini, se v davčno osnovo od tega dohodka ne všteva dohodek v višini stroška prehrane med delom in stroška prevoza na delo in z dela glede na dejansko prisotnost na delovnem mestu v tujini, pod pogoji in do višine, ki jih na podlagi drugega odstavka 44. člena tega zakona določi vlada, pri čemer se stroški prehrane med delom priznajo do višine, povečane za 80 % glede na višino, ki jo določi vlada.

(2) Če zavezanec prejme povračilo stroškov iz prvega odstavka tega člena, se ne glede na 44. člen tega zakona, v davčno osnovo iz prvega odstavka tega člena vštevajo tudi tovrstna povračila.

45.a člen

(posebna davčna osnova – napotitev na čezmejno opravljanje dela)

(1) V davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja, ki ga delavec doseže v okviru napotitve na čezmejno opravljanje dela, se ne všteva znesek v višini 20 % plače oziroma nadomestila, prejetega za opravljanje dela v okviru te napotitve, vendar ne več kot 1.000 eurov za izplačila v posameznem mesecu, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. delavec je napoten na delo iz Slovenije ali v Slovenijo,
2. napotitev na delo traja neprekinjeno več kot 30 dni,
3. kraj običajnega opravljanja dela pred napotitvijo je po najkrajši cestni povezavi več kot 200 kilometrov oddaljen od kraja napotitve,
4. delavec v zadnjih 5 letih pred začetkom prve napotitve na delo ni bil rezident Slovenije pred začetkom napotitve na delo v Slovenijo ali rezident druge države pred napotitvijo na delo iz Slovenije in
5. v pogodbi o zaposlitvi je za delo v okviru napotitve zagotovljena plača v višini najmanj 1,5-kratnika zadnje znane povprečne letne plače zaposlenih v Sloveniji, ki jo objavi Statistični urad Republike Slovenije, preračunane na mesec.

(2) Za napotitev na delo po prejšnjem odstavku se šteje, če:

1. je delavec napoten na delo zunaj države sedeža delodajalca,
2. se napotitev na delo opravi na podlagi sklenjene pogodbe o zaposlitvi po pravu države, iz katere se delavec napotuje na delo zunaj te države,
3. je pogodba o zaposlitvi sklenjena med delodajalcem s sedežem v državi, iz katere se napotuje na delo, ki dejansko opravlja svojo dejavnost tudi v državi sedeža, in delavcem, ki običajno dela za delodajalca v državi sedeža delodajalca,
4. je pogodba o zaposlitvi sklenjena za opravljanje dela v okviru dejavnosti delodajalca v državi napotitve na delo v imenu in za račun delodajalca iz prejšnje točke na podlagi pogodbe delodajalca z naročnikom storitve in
5. delavec ves čas napotitve dela po navodilih in pod nadzorom delodajalca, ki ga napotuje na delo.

(3) Za napotitev na delo se po prvem odstavku tega člena, pod pogoji iz prvega odstavka tega člena, šteje tudi raziskovalno delo raziskovalca na izvajanju raziskovalnih programov raziskovalne organizacije, ki se izvajajo kot javna služba na področju raziskovalne dejavnosti, na izvajanju raziskovalnih projektov raziskovalne organizacije, ki se (so)financirajo iz državnega proračuna Slovenije, ali na izvajanju raziskovalnih programov ali projektov, ki se izvajajo v okviru mednarodnega sodelovanja Slovenije in so (so)financirani iz državnega proračuna Slovenije ali iz evropskih programov ali skladov. Za raziskovalca in raziskovalno organizacijo po tem odstavku se štejeta raziskovalec in raziskovalna organizacija, kot sta določena z zakonom, ki ureja raziskovalno in razvojno dejavnost.

(4) Za napotitev na delo se po prvem odstavku tega člena, pod pogoji iz prvega odstavka tega člena, šteje tudi napotitev na delo na podlagi akta o napotitvi na delo med povezanima družbama po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, razen v medsebojno povezane družbe s podjetniškimi pogodbami, ali med družbo in njegovo poslovno enoto, pri čemer se tudi za opredelitev poslovne enote rezidenta smiselno uporablja poslovna enota nerezidenta, določena z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

(5) Izvzem iz davčne osnove po tem členu se za posameznega zavezanca lahko upošteva za dohodke, izplačane v največ 60 mesecih v obdobju 10 let od prve napotitve.

(6) Izvzem iz davčne osnove po tem členu se ne uporablja za dohodke, za katere se davčna osnova določa v skladu s prvim in drugim odstavkom 42. člena tega zakona, ter za zavezanca, ki uveljavljajo davčne ugodnosti na podlagi mednarodnih pogodb, ki jih je sklenila ali je k njim pristopila Slovenija, razen na podlagi mednarodnih pogodb o izogibanju dvojnega obdavčenja.

3. Dohodek iz dejavnosti

46. člen (dohodek iz dejavnosti)

Za dohodek iz dejavnosti se šteje dohodek, dosežen z neodvisnim samostojnim opravljanjem dejavnosti, ne glede na namen in rezultat opravljanja dejavnosti. Opravljanje dejavnosti pomeni opravljanje vsake podjetniške, kmetijske ali gozdarske dejavnosti, poklicne dejavnosti ali druge neodvisne samostojne dejavnosti, vključno z izkoriščanjem premoženja in premoženjskih pravic.

47. člen (izključitev iz dohodka iz dejavnosti)

(1) Ne glede na 46. člen tega zakona, se za dohodek iz dejavnosti ne šteje dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, določen v III.4. poglavju tega zakona, razen če se davčna osnova od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov.

(2) Davčna osnova od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti se ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, če se člani kmečkega gospodinjstva, za katere se v skladu z 69. členom tega zakona šteje, da opravljajo osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost, za to prostovoljno odločijo, pri čemer morajo:

1. enega od zavezancev za dohodnino od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti v okviru kmečkega gospodinjstva, določenega v drugem odstavku 69. člena tega zakona, določiti kot zavezanca za celotno kmetijsko in gozdarsko dejavnost v okviru kmečkega gospodinjstva (kot nosilca te dejavnosti), oziroma če se v okviru kmečkega gospodinjstva opravlja tudi druga kmetijska ali dopolnilna dejavnost na kmetiji, kot jo določajo predpisi o kmetijstvu, kot zavezanca za celotno kmetijsko in dopolnilno dejavnost v okviru kmečkega gospodinjstva,

2. tak način ugotavljanja davčne osnove priglasiti pri davčnem organu in
3. se zavezati, da bodo davčno osnovo na tak način ugotavljali najmanj pet davčnih let.

(3) Ne glede na 46. člen tega zakona, se za dohodek iz dejavnosti ne šteje dohodek iz oddajanja premoženja v najem in iz prenosa premoženjske pravice, določen v III.5. poglavju tega zakona, če ga ne dosega fizična oseba v okviru svojega organiziranega podjetja oziroma organizirane dejavnosti.

48. člen (davčna osnova)

(1) Davčna osnova od dohodka iz dejavnosti je dobiček, ki se ugotovi kot razlika med prihodki in odhodki, doseženimi v zvezi z opravljanjem dejavnosti, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Za ugotavljanje prihodkov in odhodkov se uporabljajo predpisi o obdavčitvi dohodkov pravnih oseb, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Zavezanec lahko pri ugotavljanju davčne osnove davčnega leta upošteva normirane odhodke v višini, določeni v 59. členu tega zakona, če priglasí ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, in pod naslednjimi pogoji:

- če v davčnem letu pred tem davčnim letom, njegovi prihodki iz dejavnosti, ugotovljeni po pravilih o računovodenju, ne presegajo 50.000 eurov, ali
- če v davčnem letu pred tem davčnim letom, njegovi prihodki iz dejavnosti, ugotovljeni po pravilih o računovodenju, ne presegajo 100.000 evrov in je bila pri zavezancu v skladu z zakonom, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje, obvezno zavarovana vsaj ena oseba za polni delovni čas, neprekinjeno najmanj pet mesecev, in ni z drugimi določbami tega člena ali zakonom drugače določeno.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena, lahko zavezanec, ki je na novo začel z opravljanjem dejavnosti, pri ugotavljanju davčne osnove v prvem davčnem letu in v drugem davčnem letu, če je začel z opravljanjem dejavnosti v zadnjih šestih mesecih prvega davčnega leta, priglasí upoštevanje normiranih odhodkov v višini, določeni v 59. členu tega zakona.

(5) Za posamezno kmetijsko in dopolnilno dejavnost se sme v okviru kmečkega gospodinjstva kot zavezanec priglasiti en sam nosilec dejavnosti.

(6) Ne glede na tretji odstavek tega člena, lahko zavezanec iz drugega odstavka 47. člena tega zakona pri ugotavljanju davčne osnove naslednjega davčnega leta upošteva normirane odhodke v višini, določeni v 59. členu tega zakona, če priglasí ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, in njegovi prihodki iz dejavnosti, ugotovljeni po pravilih o računovodenju, v davčnem letu pred tem davčnim letom, ne presegajo 100.000 eurov na nosilca in na drugega člana kmečkega gospodinjstva, ki je vključen v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje kot kmet oziroma član kmečkega gospodarstva, v skladu z zakonom, ki ureja obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

(7) Ne glede na šesti odstavek tega člena, lahko zavezanec, ki je na novo priglasil ugotavljanje davčne osnove po drugem odstavku 47. člena tega zakona, pri ugotavljanju davčne

osnove v prvem in drugem davčnem letu, priglasijo upoštevanje normiranih odhodkov v višini, določeni v 59. členu tega zakona.

(8) Za potrebe določanja višine prihodkov iz tretjega in šestega odstavka tega člena se ne šteje, da je zavezanec na novo začel opravljati dejavnost, če je v 18. mesecih pred priglasitvijo ugotavljanja davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov:

1. ponovno začel opravljati dejavnost, če je prenehal opravljati dejavnost v šestih mesecih pred ponovnim začetkom opravljanja dejavnosti;
2. ustanovil družbo, zavod ali primerljivo osebo po tujem pravu;
3. prišlo do preoblikovanja zavezanca s prenosom dela podjetja na družbo, s pridobitvijo lastniškega deleža, ali fizično osebo, ki opravlja dejavnost, ali
4. začel opravljati dejavnost na podlagi prenosa podjetja ali dela podjetja od druge osebe.

(9) V prihodke po tretjem in šestem odstavku tega člena se štejejo:

1. v primerih iz osmega odstavka tega člena tudi:
 - prihodki zavezanca, doseženi pred prenehanjem opravljanja dejavnosti,
 - prihodki družbe, zavoda ali primerljive osebe po tujem pravu,
 - prihodki osebe, ki je prevzela del podjetja zavezanca, in
 - prihodki osebe, ki je prenesla podjetje ali del podjetja na zavezanca,
 doseženi v obdobju iz tretjega in šestega odstavka tega člena, pri čemer se upoštevajo prihodki iz dejavnosti, ugotovljeni po pravilih o računovodenju, ter
2. prihodki iz dejavnosti povezanih oseb, razen če zavezanec dokaže, da glavni ali eden od glavnih razlogov za shemo poslovanja ni izpolnjevanje pogojev za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov.

(10) Za del podjetja po tem členu se šteje celota sredstev in obveznosti, ki je s poslovno organizacijskega vidika sposobna samostojno poslovati.

(11) Zavezanec mora v roku, določenim z zakonom, ki ureja davčni postopek, davčni organ obvestiti o prenehanju ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. Obvestilo učinkuje od začetka davčnega leta, za katero je davčni zavezanec obvestil davčni organ.

(12) Zavezanec, ki davčnemu organu predloži obvestilo iz enajstega odstavka tega člena, mora za davčno leto ugotavljati davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov in voditi ustrezne poslovne knjige, evidence in poslovno poročilo, ki jih je dolžan voditi za ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov.

(13) Zavezanec mora ugotavljati prihodke iz tretjega ali šestega odstavka tega člena tudi za vsako naslednje davčno leto, za katero želi še naprej ugotavljati davčno osnovo z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov.

(14) Ne glede na dvanajsti odstavek tega člena mora zavezanec, čigar povprečje prihodkov iz dejavnosti, ugotovljenih po pravilih o računovodenju, dveh zaporednih predhodnih let presega 150.000 eurov, oziroma zavezanec iz šestega odstavka tega člena, čigar povprečje prihodkov dveh zaporednih predhodnih let presega 150.000 eurov na nosilca in na drugega člana kmečkega gospodinjstva, ki je vključen v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje kot kmet oziroma član kmečkega gospodinjstva, za davčno leto ugotavljati davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov in voditi ustrezne poslovne knjige, evidence in poslovno poročilo, ki jih je dolžan voditi za ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov.

49. člen
(upoštevanje prihodkov in odhodkov)

(1) Pri ugotavljanju davčne osnove se upošteva prihodke in odhodke ob njihovem nastanku, če ni z zakonom drugače določeno.

(2) Prihodki in odhodki se pri prehodih med različnimi načini ugotavljanja davčne osnove v skladu s tem zakonom upoštevajo na način, da ne pride do njihovega neupoštevanja ali dvakratnega upoštevanja.

50. člen
(prenosi sredstev med podjetjem in gospodinjstvom)

(1) Za odtujitev oziroma pridobitev sredstev se štejejo tudi prenosi sredstev med podjetjem zavezanca in njegovim gospodinjstvom, razen prenosov denarnih sredstev.

(2) Stvarno premoženje, preneseno iz gospodinjstva v podjetje, se šteje za prihodek na način, kot je določeno v računovodskih standardih za brezplačno pridobljena sredstva. Ne glede na prejšnji stavek, se za prihodek ne šteje stvarno premoženje, preneseno iz gospodinjstva v podjetje ob začetku opravljanja dejavnosti ali po začetku opravljanja dejavnosti, če je bilo to stvarno premoženje pridobljeno oziroma zgrajeno pred začetkom opravljanja dejavnosti.

(3) Za prenos stvarnega premoženja med podjetjem zavezanca in njegovim gospodinjstvom se ne šteje pridobitev sredstev od tretje osebe oziroma odtujitev sredstev tretji osebi.

(4) Prenosi sredstev med podjetjem zavezanca in njegovim gospodinjstvom se štejejo za transakcije med povezanima osebama.

51. člen
(prenehanje opravljanja dejavnosti)

(1) Kot odtujitev sredstev, razen denarnih sredstev, se pri ugotavljanju davčne osnove po tem poglavju šteje tudi prenehanje opravljanja dejavnosti. Ne glede na prejšnji stavek, se pri ugotavljanju davčne osnove pri prenehanju opravljanja dejavnosti za odtujitev ne šteje prenos nepremičnin in opreme iz podjetja zavezanca v njegovo gospodinjstvo, ki jih je zavezanec prenesel iz gospodinjstva v svoje podjetje ob začetku opravljanja dejavnosti ali po začetku opravljanja dejavnosti, če so bile te nepremičnine in oprema zgrajene oziroma pridobljene pred začetkom opravljanja dejavnosti.

(2) Kot pridobitev sredstev se pri ugotavljanju davčne osnove po tem poglavju šteje tudi pridobitev sredstev ob prevzemu nadaljevanja opravljanja dejavnosti. Prihodki se upoštevajo v skladu z računovodskimi standardi.

(3) Odtujitve in pridobitve sredstev po prvem in drugem odstavku tega člena se štejejo za transakcije med povezanimi osebami.

(4) Ne glede na prvi do tretji odstavek tega člena, zavezanec lahko zahteva, da se za odtujitev oziroma pridobitev sredstev pri ugotavljanju davčne osnove ne šteje:

1. prenehanje opravljanja dejavnosti zavezanca s prenosom podjetja ali dela podjetja zavezanca na drugo fizično osebo zaradi smrti, trajne nezmožnosti za delo ali upokojitve v skladu z veljavnimi predpisi, zakonca, otroka, posvojenca ali pastorka (v nadaljnjem besedilu: novi zasebnik) in so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - a) novi zasebnik nadaljuje z opravljanjem dejavnosti v Sloveniji,
 - b) novi zasebnik mora ovrednotiti prevzeta sredstva in obveznosti, amortizirati prevzeta sredstva in izračunavati dobičke in izgube v zvezi s prejetimi sredstvi in obveznostmi z upoštevanjem vrednosti na dan prenehanja opravljanja dejavnosti zavezanca, po kateri se bi izhajalo pri izračunu davčne osnove pri zavezancu, ki je prenehal z opravljanjem dejavnosti, oziroma na način, kot če do prenehanja opravljanja dejavnosti ne bi prišlo,
 - c) novi zasebnik prevzame rezervacije, ki jih je oblikoval zavezanec, ki je prenehal z opravljanjem dejavnosti, ki se lahko pripišejo podjetju, ki se prenaša, in pogoje v zvezi s temi rezervacijami, kot bi veljali za zavezanca, ki je prenehal z opravljanjem dejavnosti, kot če do prenehanja opravljanja dejavnosti ne bi prišlo,
2. prenehanje opravljanja dejavnosti zavezanca, ki se izvede v skladu z določbami Zakona o gospodarskih družbah o statusnem preoblikovanju podjetnika, in so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - a) nova pravna oseba oziroma prevzemna pravna oseba je rezident,
 - b) nova pravna oseba oziroma prevzemna pravna oseba mora ovrednotiti prevzeta sredstva in obveznosti, amortizirati prevzeta sredstva in izračunavati dobičke in izgube v zvezi s prejetimi sredstvi in obveznostmi z upoštevanjem vrednosti na zadnji dan obdobja, za katero se izračunava akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti pri statusnem preoblikovanju podjetnika, po kateri se bi izhajalo pri izračunu davčne osnove pri zavezancu, ki bo prenehal z opravljanjem dejavnosti, oziroma na način, kot če do prenehanja opravljanja dejavnosti ne bi prišlo,
 - c) nova pravna oseba oziroma prevzemna pravna oseba prevzame rezervacije, ki jih je oblikoval zavezanec, ki bo prenehal z opravljanjem dejavnosti, ki se lahko pripišejo podjetju oziroma delu podjetja, ki se prenaša, in pogoje v zvezi s temi rezervacijami, kot bi veljali za zavezanca, ki bo prenehal z opravljanjem dejavnosti, kot če do prenehanja opravljanja dejavnosti ne bi prišlo,
 - d) fizična oseba se zaveže, da bo svoj delež v pravni osebi, pridobljen s statusnim preoblikovanjem, obdržala najmanj 36 mesecev in ga nominalno ne bo zmanjšala.

(5) Za del podjetja po tem členu se šteje celota sredstev in obveznosti, ki je s poslovno organizacijskega vidika sposobna samostojno poslovati. V okviru dela podjetja, ki se prenaša, se lahko prenašajo samo obveznosti in davčne ugodnosti, pridobljene v zvezi s četrtem odstavkom tega člena, ki se lahko pripišejo temu delu podjetja.

(6) Sredstva in obveznosti, ki v primeru delnega prenosa podjetja v skladu s četrtem odstavkom tega člena, niso prenesena, se obravnavajo v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(7) Novemu zasebniku se davčna osnova, ugotovljena za davčno leto, v obdobju pet let po prevzemu podjetja ali dela podjetja, v katerem pride do neizpolnjevanja pogojev iz 1. točke četrtega odstavka tega člena, poveča za prihodke, ki se v skladu s četrtem odstavkom tega člena niso šteli za prihodke.

(8) Če pride v obdobju petih let po prenehanju opravljanja dejavnosti do neizpolnjevanja pogojev iz 1. ali 2. točke četrtega odstavka tega člena, se prihodki, ki se v skladu s četrtem odstavkom tega člena niso šteli za prihodke zavezanca, ki je prenehal,

obdavčijo kot drugi dohodki fizične osebe po III.7. poglavju tega zakona, razen če je šlo za prenehanje dejavnosti zaradi smrti oziroma je zavezanec po prenehanju opravljanja dejavnosti umrl.

(9) Davčna obravnava iz četrtega odstavka tega člena se prizna, če je priglašena pri davčnem organu in so izpolnjeni pogoji po tem členu.

52. člen

(prihodki, ki niso neposredno povezani z opravljanjem dejavnosti)

Med prihodke v zvezi z opravljanjem dejavnosti se štejejo tudi prihodki iz poslov, ki niso neposredno povezani z opravljanjem dejavnosti, če opravljanje dejavnosti omogoči nastanek teh poslov.

53. člen

(prihodek, za katerega velja davčni odtegljaj)

Prihodek, od katerega se v skladu z 68. členom tega zakona obračunava in plačuje davčni odtegljaj, se všteva v davčno osnovo v višini pred davčnim odtegljajem.

54. člen

(izključitev iz prihodkov)

(1) Kot prihodek se po tem poglavju zakona ne šteje:

1. dividenda, kot je določena v III.6.2. poglavju tega zakona,
2. obresti, kot so določene v III.6.1. poglavju tega zakona, in dosežene na podlagi dolžniških vrednostnih papirjev, izdanih v seriji, za katere so z zakonom, ki ureja trg vrednostnih papirjev določeni pogoji in način poslovanja z njimi,
3. prihodek, dosežen na podlagi odsvojitve lastniškega deleža, kot je določen v III.6.2. poglavju tega zakona ali na podlagi odsvojitve investicijskih kuponov.

(2) Prihodki iz prvega odstavka tega člena se štejejo kot dohodek iz kapitala, kot je določen v III.6. poglavju tega zakona.

(3) Odhodki, nastali v zvezi z doseganjem prihodkov iz prvega odstavka tega člena, se ne priznajo.

55. člen

(davki)

Kot odhodek se ne priznajo:

1. davki, ki jih je plačal zavezanec kot fizična oseba in niso povezani z opravljanjem dejavnosti (na primer davek od premoženja, davek na dediščine in darila),
2. dohodnina po tem zakonu,
3. davek na dodano vrednost, ki ga je zavezanec uveljavil kot odbitek davka v skladu z zakonom, ki ureja davek na dodano vrednost,
4. samoprispevek, uveden v skladu s predpisi o samoprispevku.

56. člen
(obvezni prispevki za socialno varnost)

(1) Obvezni prispevki za socialno varnost, ki se nanašajo na socialno zavarovanje zavezanca po tem poglavju in jih zavezanec plačuje v skladu s posebnimi predpisi, se priznajo kot odhodek.

(2) Obvezni prispevki za socialno varnost, ki so primerljivi z obveznimi prispevki za socialno varnost v Sloveniji in jih zavezanec plačuje v sklad, priznan za davčne namene v katerikoli drugi državi, se priznajo kot odhodek pod pogojem, da zavezanec ni bil rezident Slovenije neposredno pred začetkom opravljanja dejavnosti v Sloveniji in je v tem času že prispeval v navedeni sklad.

57. člen
(delno priznani odhodki)

Stroški, ki se nanašajo izključno na zavezanca po tem poglavju, se priznajo pod pogoji in do višin, ki jih na podlagi 44. člena tega zakona za delojemalce določi vlada, in sicer:

1. stroški v zvezi s službenimi potovanji,
2. stroški prehrane med delom,
3. stroški prevoza na delo in z dela,
4. stroški dela na terenu.

58. člen
(posebnosti določanja davčne osnove pri kmetijski dejavnosti
iz drugega odstavka 47. člena)

(1) Za prenehanje opravljanja dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena tega zakona se ne šteje:

1. določitev novega nosilca dejavnosti, če se kot nosilec dejavnosti določi drug član kmečkega gospodinjstva,
2. potek roka iz 3. točke drugega odstavka 47. člena tega zakona, tudi ob odločitvi, da se v prihodnje dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti ne bo obravnaval kot dohodek iz dejavnosti.

(2) Za potrebe ugotavljanja davčne osnove se:

1. sredstva, ki so v lasti ali v finančnem najemu člana kmečkega gospodinjstva, in se uporabljajo za opravljanje dejavnosti, štejejo, kot da so v lasti ali v finančnem najemu nosilca dejavnosti;
2. pravice in obveznosti, ki jih je pridobil oziroma prevzel član kmečkega gospodinjstva v zvezi z opravljanjem dejavnosti, štejejo, kot da jih je pridobil oziroma prevzel nosilec dejavnosti.

(3) Kot odhodek se v skladu s prvim in drugim odstavkom 56. člena tega zakona priznajo tudi obvezni prispevki za socialno varnost članov kmečkega gospodinjstva iz naslova kmetijske in dopolnilne dejavnosti.

(4) Za začetek opravljanja dejavnosti na novo po četrtem odstavku 48. člena tega zakona se šteje tudi prehod ugotavljanja davčne osnove iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti iz ugotavljanja po III.4. poglavju tega zakona v ugotavljanje po III.3. poglavju tega zakona v skladu s 47. členom tega zakona, razen če se je v okviru kmečkega gospodinjstva pred preходом že opravljala tudi druga kmetijska ali dopolnilna dejavnost na kmetiji, kot jo določajo predpisi o kmetijstvu. Če se je v okviru kmečkega gospodinjstva že pred preходом opravljala tudi druga kmetijska in dopolnilna dejavnost na kmetiji, kot jo določajo predpisi o kmetijstvu, se med prihodke po tretjem oziroma šestem odstavku 48. člena tega zakona štejejo prihodki zavezanca in članov kmečkega gospodinjstva iz druge kmetijske in dopolnilne dejavnosti na kmetiji, ugotovljeni po pravilih o računovodenju in doseženi v obdobju iz tretjega oziroma šestega odstavka 48. člena tega zakona.

59. člen (normirani odhodki)

(1) Pri ugotavljanju davčne osnove zavezanca iz tretjega in četrtega odstavka 48. člena tega zakona, se upoštevajo normirani odhodki v višini 80 % prihodkov, vendar ne več kot 40.000 eurov, ali 80.000 eurov, če je bila v davčnem letu, za katero se ugotavlja davčna osnova, pri zavezancu v skladu z zakonom, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje, obvezno zavarovana vsaj ena oseba za polni delovni čas neprekinjeno najmanj pet mesecev.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se za zavezance iz šestega odstavka 48. člena tega zakona upoštevajo normirani odhodki ne več kot 80.000 eurov na nosilca in na drugega člana kmečkega gospodinjstva, ki je vključen v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje kot kmet oziroma član kmečkega gospodinjstva.

60. člen (izguba)

(1) Če je davčna osnova negativna, zavezanec izkaže izgubo.

(2) Izgubo lahko zavezanec pokriva z zmanjšanjem davčne osnove od dohodka iz dejavnosti v naslednjih letih. Pravica po tem odstavku ne preneha s preходом na ugotavljanje davčne osnove v skladu s tretjim, četrtem, šestim in sedmim odstavkom 48. člena tega zakona.

(3) Pokrivanje izgube po drugem odstavku tega člena se prizna največ v višini 50 % davčne osnove od dohodka iz dejavnosti.

(4) Pri zmanjšanju davčne osnove od dohodka iz dejavnosti na račun izgub iz preteklih let se davčna osnova od dohodka iz dejavnosti najprej zmanjša za izgubo starejšega datuma.

(5) Neizkoriščeni del izgube po tem členu se ob prenehanju opravljanja dejavnosti, če so izpolnjeni pogoji iz četrtega in devetega odstavka 51. člena tega zakona, lahko prenese na novega zasebnika oziroma novo pravno osebo oziroma prevzemno pravno osebo. Šteje se, da je izgubo prevzel novi zasebnik oziroma nova pravna oseba oziroma prevzemna pravna oseba pod pogoji, kot bi veljali, če do prenehanja ne bi prišlo.

(6) Določbe tega člena se ne uporabljajo za zavezanca, kateremu se davčna osnova ugotavlja v skladu s tretjim, četrtem, šestim in sedmim odstavkom 48. člena tega zakona.

61. člen
(olajšava za vlaganja v raziskave in razvoj)

(1) Zavezanec lahko uveljavlja znižanje davčne osnove v višini 100 % zneska, ki predstavlja vlaganja v raziskave in razvoj v davčnem letu, vendar največ v višini davčne osnove. Vlaganja po tem odstavku so vlaganja v:

1. notranje raziskovalno-razvojne dejavnosti zavezanca, vključno z nakupom raziskovalno-razvojne opreme, ki se izključno in stalno uporablja pri izvajanju raziskovalne-razvojne dejavnosti zavezanca;
2. nakup raziskovalno-razvojnih storitev (ki jih izvajajo druge osebe, vključno s povezanimi osebami, oziroma druge javne ali zasebne raziskovalne organizacije). Pri ugotavljanju zneska, za katerega zavezanec lahko znižuje davčno osnovo v skladu s tem odstavkom, se upoštevajo zneski za vlaganja po tem odstavku, v skladu z določbami tega zakona o določanju davčne osnove. Pri razmerjih s povezanimi osebami se upoštevajo zneski, ugotovljeni po določbah tega zakona o določanju davčne osnove pri poslovanju med povezanimi osebami. Vlaganja v raziskave in razvoj po tem odstavku mora zavezanec opredeliti v poslovnem načrtu ali posebnem razvojnem projektu/programu.

(2) Zavezanec lahko za neizkoriščen del davčne olajšave po tem členu v davčnem letu znižuje davčno osnovo v naslednjih petih davčnih letih.

(3) Pri znižanju davčne osnove na račun neizkoriščenega dela davčne olajšave iz preteklih davčnih let se davčna osnova najprej zniža za neizkoriščeni del davčne olajšave starejšega datuma.

(4) Neizkoriščeni del davčne olajšave po tem členu se ob prenehanju opravljanja dejavnosti, če so izpolnjeni pogoji iz četrtega in devetega odstavka 51. člena tega zakona, lahko prenese na novega zasebnika oziroma novo pravno osebo oziroma prevzemno pravno osebo. Šteje se, da je olajšavo prevzel novi zasebnik oziroma nova pravna oseba oziroma prevzemna pravna oseba, pod pogoji kot bi veljali, če do prenehanja ne bi prišlo.

(5) Zavezanec ne more uveljavljati olajšave za vlaganja po prvem odstavku tega člena v delu, ki so financirana iz sredstev proračuna Republike Slovenije oziroma proračuna EU, če imajo ta sredstva naravo nepovratnih sredstev.

(6) Minister, pristojen za finance, podrobneje predpiše izvajanje tega člena.

(7) Znižanje davčne osnove po tem členu se izključuje z znižanjem davčne osnove po 66.a členu tega zakona.

61.a člen
(olajšava za zaposlovanje)

(1) Zavezanec, ki na novo zaposli osebo, mlajšo od 26 let, ali osebo, starejšo od 55 let, ki je bila pred zaposlitvijo vsaj šest mesecev prijavljena v evidenci brezposelnih oseb pri Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje in v obdobju zadnjih 24 mesecev ni bila zaposlena pri tem zavezancu ali njegovi povezani osebi, lahko uveljavlja znižanje davčne osnove v višini 45 % izplačane plače te osebe.

(2) Zavezanec lahko uveljavlja olajšavo po prvem odstavku tega člena, če zaposli osebe iz prvega odstavka tega člena za nedoločen čas na podlagi pogodbe o zaposlitvi v skladu s predpisi o delovnih razmerjih. Olajšava se lahko uveljavlja za prvih 24 mesecev zaposlitve teh oseb v davčnem letu zaposlitve in naslednjih davčnih letih glede na izplačane plače tem osebam v posameznem davčnem letu.

(3) Zavezanec lahko uveljavlja olajšavo v skladu s tem členom le, če poveča skupno število zaposlenih delavcev v davčnem letu, v katerem na novo zaposli delavca, za katerega uveljavlja olajšavo, pri čemer se kot povečanje števila zaposlenih delavcev šteje, če je število zaposlenih delavcev na zadnji dan davčnega leta višje, kot je povprečje 12 mesecev v tem davčnem letu in manj mesecih, če je bilo to obdobje krajše. Pri ugotavljanju povečanja števila zaposlenih delavcev se zaposleni za delovni čas, krajši od polnega časa, upoštevajo sorazmerno, pri čemer se zaposleni za določen čas ne upoštevajo.

(4) Olajšava po tem členu se lahko prenese na novega zasebnika oziroma novo pravno osebo oziroma prevzemno pravno osebo, če so izpolnjeni pogoji iz četrtega in devetega odstavka 51. člena tega zakona. Šteje se, da je olajšavo prevzel novi zasebnik oziroma nova pravna oseba oziroma prevzemna pravna oseba, pod pogoji kot bi veljali, če do prenehanja ne bi prišlo.

(5) Olajšava po tem členu se izključuje z olajšavo za zaposlovanje invalidov po tem zakonu in z olajšavami za zaposlovanje po Zakonu o razvojni podpori Pomurski regiji v obdobju 2010–2015 (Uradni list RS, št. 87/09).

62. člen

(olajšava za zaposlovanje invalidov)

(1) Zavezanec, ki zaposluje invalida po zakonu, ki ureja zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov, lahko uveljavlja znižanje davčne osnove v višini 50 % izplačane plače te osebe, zavezanec, ki zaposluje invalida s 100 % telesno okvaro ali gluho osebo, pa v višini 70 % izplačane plače te osebe.

(2) Zavezanec, ki zaposluje invalide iz prvega odstavka tega člena nad predpisano kvoto in katerih invalidnost ni posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni pri istem delodajalcu po zakonu, ki ureja zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov, lahko uveljavlja znižanje davčne osnove v višini 70 % izplačanih plač za te osebe. Za namene tega odstavka se osebe iz tega odstavka všttevajo v kvoto po datumu sklenitve pogodbe o zaposlitvi, in sicer se najprej všttevajo tiste osebe s starejšim datumom sklenitve pogodbe o zaposlitvi. Olajšava po tem odstavku se izključuje z olajšavo po prvem odstavku tega člena.

63. člen

(olajšava za zavezanca invalida)

Zavezanec, ki je invalid po zakonu, ki ureja zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov, in ne zaposluje delavcev, lahko uveljavlja znižanje davčne osnove v višini 30 % povprečne mesečne plače zaposlenih v Sloveniji, zavezanec invalid s 100 % telesno okvaro ali zavezanec – gluha oseba pa v višini 60 % povprečne mesečne plače zaposlenih v Sloveniji za vsak mesec opravljanja dejavnosti.

64. člen

(olajšava za izvajanje praktičnega dela v strokovnem izobraževanju)

Zavezanec, ki sprejme vajenca, dijaka ali študenta po učni pogodbi za izvajanje praktičnega dela v strokovnem izobraževanju, lahko uveljavlja znižanje davčne osnove v višini plačila tej osebi, vendar največ v višini 20 % povprečne mesečne plače zaposlenih v Sloveniji za vsak mesec izvajanja praktičnega dela posamezne osebe v strokovnem izobraževanju.

65. člen

(olajšava za prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje)

Zavezanec – delodajalec, ki financira pokojninski načrt kolektivnega zavarovanja in izpolnjuje pogoje v zvezi s kolektivnim prostovoljnim dodatnim pokojninskim zavarovanjem, določene po zakonu, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje, lahko za premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki jih delno ali v celoti plača v korist delojemalcev – zavarovancev izvajalcu pokojninskega načrta s sedežem v Sloveniji ali v drugi državi članici EU, po pokojninskem načrtu, ki je odobren in vpisan v poseben register v skladu s predpisi, ki urejajo prostovoljno dodatno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, uveljavlja davčno olajšavo za leto, v katerem so bile premije plačane, vendar največ do zneska, ki je enak 24 % obveznih prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje za delojemalca – zavarovanca in ne več kot 2.390 eurov letno. Glede uskladitve premije in načina objave usklajenih zneskov premije, se uporablja 118. člen tega zakona.

66. člen

(olajšava za donacije)

(1) Zavezanec lahko uveljavlja znižanje davčne osnove za znesek izplačil v denarju in v naravi za humanitarne, invalidske, socialno-varstvene, dobrodelne, znanstvene, vzgojno-izobraževalne, zdravstvene, športne, kulturne, ekološke, religiozne in splošnokoristne namene, in sicer le za takšna izplačila rezidentom Slovenije in rezidentom drugih držav članic EU, razen poslovnim enotam rezidentov držav članic EU, ki se nahajajo izven držav članic EU, ki so po posebnih predpisih ustanovljeni za opravljanje navedenih dejavnosti, kot nepridobitnih dejavnosti, do zneska, ki ustreza 0,3 % obdavčenega prihodka zavezanca v davčnem letu.

(2) Zavezanec lahko uveljavlja, poleg znižanja davčne osnove po prvem odstavku tega člena, dodatno znižanje davčne osnove do zneska, ki ustreza 0,2 % obdavčenega prihodka zavezanca v davčnem letu, za znesek izplačil v denarju in v naravi za kulturne namene in za takšna izplačila prostovoljnemu društvu, ustanovljenim za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, ki delujejo v javnem interesu za te namene in sicer le za takšna izplačila rezidentom Slovenije in rezidentom drugih držav članic EU, razen poslovnim enotam rezidentov držav članic EU, ki se nahajajo izven držav članic EU, ki so po posebnih predpisih ustanovljeni za opravljanje navedenih dejavnosti, kot nepridobitnih dejavnosti.

(3) (črtan)

(4) Za znesek, ki ustreza 0,3 % obdavčenega prihodka zavezanca v davčnem letu iz prvega odstavka tega člena, in za znesek, ki ustreza 0,2 % obdavčenega prihodka zavezanca v

davčnem letu iz drugega odstavka tega člena, se šteje znesek vseh izplačil v celotnem davčnem letu.

(5) Zavezanec lahko za znesek, ki presega znesek znižanja davčne osnove po tem členu za namene in izplačila po drugem odstavku tega člena, znižuje davčno osnovo v naslednjih treh davčnih letih skupaj z znižanjem davčne osnove za te namene za tekoče davčno leto, vendar skupaj ne več, kot je določeno v prvem in drugem odstavku tega člena, in največ v višini davčne osnove.

(6) Zavezanec lahko uveljavlja olajšavo za donacije v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena tudi če gre za izplačila v države članice Evropskega gospodarskega prostora (v nadaljnjem besedilu: EGP), ki hkrati niso države članice EU.

(7) Ne glede na prvi, drugi in šesti odstavek tega člena davčnih olajšav ni mogoče uveljavljati za izplačila v države, s katerimi ni zagotovljena izmenjava informacij, ki bi omogočala spremljanje teh izplačil. Sklep o določitvi seznama držav objavi minister, pristojen za finance, v Uradnem listu Republike Slovenije.

66.a člen (olajšava za investiranje)

(1) Zavezanec lahko uveljavlja znižanje davčne osnove v višini 40 % investiranega zneska v opremo in v neopredmetena dolgoročna sredstva v davčnem letu vlaganja.

(2) Za opremo iz prejšnjega odstavka se ne štejejo:

1. pohištvo in pisarniška oprema, razen računalniške opreme, in
2. motorna vozila, razen osebnih avtomobilov na hibridni ali električni pogon, avtobusov na hibridni ali električni pogon in razen avtobusov ter tovornih motornih vozil z motorjem, ki ustreza najmanj emisijskim zahtevam EURO VI.

(3) Za neopredmetena dolgoročna sredstva iz prvega odstavka tega člena se ne štejejo dobro ime in stvarne pravice na nepremičninah ter druge podobne pravice.

(4) V primeru finančnega najema lahko znižanje davčne osnove po prvem odstavku tega člena uveljavlja zavezanec, ki opremo oziroma neopredmeteno dolgoročno sredstvo pridobi na podlagi finančnega najema.

(5) Zavezanec lahko za neizkoriščen del olajšave iz prvega odstavka tega člena zmanjšuje davčno osnovo v naslednjih petih davčnih letih po letu vlaganja, vendar zmanjšanje ne sme presegati davčne osnove.

(6) Če zavezanec, novi zasebnik oziroma nova pravna oseba oziroma prevzemna pravna oseba proda oziroma odtuji opremo oziroma neopredmeteno dolgoročno sredstvo, za katero je izkoristil davčno olajšavo po tem členu prej kot v treh letih po letu vlaganja po tem členu, oziroma pred dokončnim amortiziranjem v skladu z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, če je to krajše od treh let, mora za znesek izkoriščene davčne olajšave povečati davčno osnovo od dohodka iz dejavnosti oziroma od dohodkov pravnih oseb, in sicer v letu prodaje oziroma odtujitve opreme oziroma neopredmetenega dolgoročnega sredstva.

(7) Za odtujitev po šestem odstavku tega člena se šteje tudi izguba pravice do uporabe opreme oziroma neopredmetenega dolgoročnega sredstva v primeru finančnega najema, prenos opreme oziroma neopredmetenega dolgoročnega sredstva iz podjetja v gospodinjstvo ter tudi odtujitev opreme oziroma neopredmetenega dolgoročnega sredstva, kot je določena s prvim odstavkom 51. člena tega zakona.

(8) Neizkoriščen del davčne olajšave po tem členu se ob prenehanju opravljanja dejavnosti, če so izpolnjeni pogoji iz četrtega in devetega odstavka 51. člena tega zakona, lahko prenese na novega zasebnika oziroma novo pravno osebo oziroma prevzemno pravno osebo. Šteje se, da je olajšavo prevzel novi zasebnik oziroma nova pravna oseba oziroma prevzemna pravna oseba, pod pogoji kot bi veljali, če do prenehanja ne bi prišlo.

(9) Zavezanec ne more uveljavljati olajšave za investicije po tem členu v delu, ki so financirane iz sredstev proračunov samoupravnih lokalnih skupnosti, proračuna Republike Slovenije oziroma proračuna EU, če imajo ta sredstva naravo nepovratnih sredstev.

67. člen (omejitve v zvezi z olajšavami)

(1) Določbe 61. do 66.a člena tega zakona se ne uporabljajo za uveljavljanje davčnih olajšav, vključno s prenosom neizkoriščenega dela olajšav iz preteklih obdobj zavezanca, kateremu se davčna osnova ugotavlja v skladu s tretjim, četrtem, šestim in sedmim odstavkom 48. člena tega zakona.

(2) Davčne olajšave iz 61. do 66.a člena tega zakona, vključno s prenosom neizkoriščenega dela olajšave za vlaganja v raziskave in razvoj in neizkoriščenega dela olajšave za investiranje, se priznajo skupaj največ do višine davčne osnove.

68. člen (davčni odtegljaj)

(1) Od dohodkov, od katerih se v skladu z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj, se izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj, če jih v okviru opravljanja dejavnosti dosega zavezanec po tem zakonu. Davčni odtegljaj se izračunava, odteguje in plačuje od osnove in po stopnji, določeni z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se davčni odtegljaj izračunava, odteguje in plačuje tudi od plačil, ki jih zavezanec po tem poglavju dosega v okviru opravljanja dejavnosti nastopajočega izvajalca ali športnika. Davčni odtegljaj se izračunava, odteguje in plačuje od posameznega plačila, zmanjšanega za normirane stroške v višini 30 % od posameznega plačila, po stopnji, določeni z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb. Zavezanec nerezident, ki nima poslovne enote v Sloveniji, lahko na način, določen z zakonom, ki ureja davčni postopek, uveljavlja:

1. normirane stroške v višini, določeni v prvem odstavku 59. člena tega zakona, če dokaže izpolnjevanje pogojev iz prve in druge alineje tretjega odstavka 48. člena tega zakona, pri čemer se pri presoji izpolnjevanja pogojev smiselno izhaja iz primerljivega položaja po pravilih oziroma predpisih druge države, ali

2. namesto normiranih stroškov posamezni aktivnosti v Sloveniji neposredno pripisljive dejanske stroške, ki se priznajo na podlagi dokazil.

(3) Davčni odtegljaj se ne izračunava, odteguje in plačuje, če zavezanec, rezident ali nerezident, ki ima poslovno enoto v Sloveniji, izplačevalcu dohodka predloži svojo davčno številko.

(4) Davčni odtegljaj se odšteje od akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, odmerjene za davčno leto v skladu s prvim odstavkom 128. člena tega zakona.

4. Dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti

69. člen

(splošno o dohodku iz osnovne kmetijske
in osnovne gozdarske dejavnosti)

(1) Za dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti se štejejo vsi dohodki v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo na kmečkem gospodinjstvu.

(2) Kmečko gospodinjstvo po tem zakonu je skupnost ene ali več fizičnih oseb, članov enega ali več gospodinjstev, evidentiranih na istem naslovu, ki so na dan 30. junija v davčnem letu po predpisih o prijavi prebivališča stalno ali začasno prijavljene na tem naslovu, niso najeta delovna sila (v nadaljnjem besedilu: člani kmečkega gospodinjstva), ter se vsaj za enega ali več članov kmečkega gospodinjstva šteje, da opravljajo osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost po določbah tega zakona in njihov skupni dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti znaša najmanj 200 eurov.

(3) Kot osnovna kmetijska in osnovna gozdarska dejavnost se šteje pridelava, kot je določena s predpisi o ugotavljanju katastrskega dohodka in predpisi o evidentiranju nepremičnin, je v celoti ali pretežno vezana na uporabo kmetijskih in gozdnih zemljišč ter je ustrezno evidentirana v zemljiškem katastru.

(4) Kot osnovna kmetijska dejavnost se šteje tudi pridelava posebnih kultur, kot je določena s predpisi o ugotavljanju katastrskega dohodka in evidentirana pri Agenciji Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja.

(5) Ne glede na tretji odstavek tega člena se kot osnovna kmetijska dejavnost ne šteje pridelava sadik sadnega, gozdnega in okrasnega drevja ter grmičevja, pridelava sadik vinske trte in sadik hmelja ter pridelava okrasnih rastlin.

(6) Ne glede na tretji odstavek tega člena se kot osnovna kmetijska dejavnost šteje tudi čebelarstvo, določeno s predpisi o ugotavljanju katastrskega dohodka, vezano na panje, evidentirane v registru čebeljakov.

(7) Ne glede na določbo tretjega odstavka tega člena se kot osnovna kmetijska in osnovna gozdarska dejavnost šteje tudi pridelava na kmetijskih in gozdnih zemljiščih izven Slovenije.

(8) Kot dohodek v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo se šteje dohodek od malega obsega prve stopnje predelave lastnih kmetijskih in gozdarskih pridelkov, ki se štejejo za pridelke osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, če se člani kmečkega gospodinjstva tako prostovoljno odločijo in to priglasijo davčnemu organu v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, in so izpolnjeni naslednji pogoji:

- člani kmečkega gospodinjstva, poleg predelave lastnih kmetijskih in gozdarskih pridelkov v izdelke iz devetega odstavka tega člena, ne opravljajo sami ali preko povezanih oseb, druge dejavnosti na kmetiji, ki se v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo, lahko šteje za dopolnilno dejavnost na kmetiji, razen dopolnilne dejavnosti predelave rastlinskih odpadkov ter proizvodnje in prodaje energije iz obnovljivih virov, storitev s kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo in opremo ter ročnim delom ali svetovanja in usposabljanja v zvezi s kmetijsko, gozdarsko in dopolnilno dejavnostjo,
- člani kmečkega gospodinjstva ne ugotavljajo davčne osnove v skladu z drugim odstavkom 47. člena tega zakona in
- v davčnem letu pred davčnim letom, za katero priglašajo obravnavo dohodka od malega obsega prve stopnje predelave, prihodki od te dejavnosti ne presegajo 3.500 eurov.

(9) Za izdelke prve stopnje predelave iz osmega odstavka tega člena se štejejo: nerazkosane in razkosane klavne živali, moka in drugi mlevski izdelki, vsi brez dodatkov, maslo, kislina in sladka smetana, kislo mleko, pinjenec, sirotka, jogurt, kefir, skuta in siri, vsi brez dodatkov, kisano, sušeno, vloženo in drugače konzervirano sadje in zelenjava, sadni in vinski mošt, sadno vino, sadni in zelenjavni sok in sirup, sadni in vinski kis, jedilna olja razen oljčnega ter smola in oglje.

(10) Ne glede na osmi in deveti odstavek tega člena se kot dohodek v zvezi z osnovno kmetijsko dejavnostjo šteje tudi dohodek od predelave lastnega grozdja v vino na površinah, ki se ocenijo na podlagi obsega proizvodnje vina, evidentiranega pri ministrstvu, pristojnem za kmetijstvo, ali priglašena pri davčnem organu, če gre za vino iz pridelka grozdja izven Slovenije, če:

- člani kmečkega gospodinjstva ne ugotavljajo davčne osnove v skladu z drugim odstavkom 47. člena tega zakona in
- imajo člani kmečkega gospodinjstva v lasti ali uporabi vsaj 0,3 hektara vinograda za predelavo grozdja v vino iz lastnega pridelka grozdja.

Za oceno površine vinogradov za proizvodnjo vina iz lastnega pridelka grozdja se šteje, da se v povprečju na hektar proizvede 4.600 litrov vina.

(11) Član kmečkega gospodinjstva po tem členu, določen z zakonom, ki ureja davčni postopek, mora v roku, določenim z zakonom, ki ureja davčni postopek, davčnemu organu priglasiti prenehanje obravnave dohodkov od malega obsega prve stopnje predelave kot dohodkov v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo. Priglasitev učinkuje od začetka davčnega leta, za katero je član kmečkega gospodinjstva opravil priglasitev pri davčnem organu.

(12) Ne glede na določbo enajstega odstavka tega člena se dohodki iz osmega odstavka tega člena v davčnem letu po davčnem letu, v katerem niso več izpolnjeni pogoji iz osmega in devetega odstavka tega člena, ne štejejo več za dohodke v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo po tem zakonu.

(13) Šteje se, da v okviru kmečkega gospodinjstva opravljajo osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost člani kmečkega gospodinjstva, ki so na dan 30. junija leta, za katero se dohodek ugotavlja, vpisani v zemljiški knjigi oziroma zemljiškem katastru kot lastniki,

zakupniki ali imetniki pravice uporabe kmetijskega ali gozdnega zemljišča (v nadaljevanju: zemljišča) na podlagi drugega pravnega naslova.

(14) Če zemljišče dejansko uporablja oseba, ki je član kmečkega gospodinjstva, v katerem noben član nima pravice do uporabe tega zemljišča na podlagi pravnega naslova v zemljiški knjigi in zemljiškem katastru, se za namene tega zakona ta pravica pripiše dejanskemu uporabniku zemljišča, na podlagi prijave dejanskega uporabnika kmetijskih in gozdnih zemljišč pri davčnem organu ali na podlagi ugotovitve davčnega organa o dejanskem uporabniku.

(15) Šteje se, da osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost opravlja tudi fizična oseba, ki je kot lastnik ali uporabnik panjev na dan 30. junija leta, za katero se dohodek ugotavlja, evidentirana v registru čebelnjakov.

(16) Šteje se, da osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost opravlja tudi fizična oseba, ki so ji v letu, na katero se obdavčitev nanaša, izplačani drugi dohodki v zvezi z opravljanjem osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti.

70. člen

(dohodki, ki se všttevajo v dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti)

Za dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti se štejejo potencialni tržni dohodki od pridelave na zemljiščih oziroma v panjih in drugi dohodki, ki so plačila iz naslova ukrepov kmetijske politike in druga plačila iz naslova državnih pomoči, prejeta v zvezi z opravljanjem osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti.

71. člen

(davčna osnova)

(1) Davčna osnova od potencialnih tržnih dohodkov iz 70. člena tega zakona je za pridelavo na zemljiščih katastrski dohodek, kot je ugotovljen po predpisih o ugotavljanju katastrskega dohodka na dan 30. junija leta, za katero se dohodek ugotavlja. Davčna osnova od potencialnih tržnih dohodkov kmetijskih in gozdnih zemljišč izven Slovenije je katastrski dohodek za kmetijsko zemljišče brez podrobnejše vrste dejanske rabe bonitete med 51 in 60 ter za gozdno zemljišče seštevek katastrskega dohodka rastiščnega koeficienta od 8 do 9 in katastrskega dohodka bonitete med 51 in 60.

(2) Davčna osnova od potencialnih tržnih dohodkov iz 70. člena tega zakona je za pridelavo v panjih 70 % pavšalne ocene dohodka na panj, kot je ugotovljena po predpisih o ugotavljanju katastrskega dohodka.

(3) Davčna osnova od drugih dohodkov iz 70. člena tega zakona je vsak posamezni dohodek.

72. člen

(pripisovanje davčne osnove posameznemu zavezancu)

(1) Katastrski dohodek se posameznemu zavezancu, članu kmečkega gospodinjstva, pripiše za zemljišča, ki jih ima pravico uporabljati. Ne glede na prejšnji stavek se katastrski dohodek od zemljišč izven Slovenije, od pridelave posebnih kultur in proizvodnje vina, pripiše posameznemu zavezancu, članu kmečkega gospodinjstva, za katerega se v skladu z 69. členom tega zakona šteje, da opravlja osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost, v sorazmernem deležu glede na skupno število zavezancev v kmečkem gospodinjstvu.

(2) Katastrski dohodek zemljišč, s katerimi razpolagajo člani agrarne skupnosti, skupnega pašnika ali planine, ki se po predpisih o kmetijstvu štejejo za samostojno kmetijsko gospodarstvo, se posameznemu članu takega kmetijskega gospodarstva, ki je zavezanec za dohodnino po tem poglavju, pripiše glede na njegov pripadajoči solastniški ali sorazmerni delež ali delež, ki ga ima v uporabi.

(3) Pavšalna davčna osnova za panj se pripiše uporabniku panja.

(4) Davčna osnova od drugih dohodkov iz 70. člena tega zakona se pripiše posameznemu zavezancu, članu kmečkega gospodinjstva, za katerega se v skladu z 69. členom tega zakona šteje, da opravlja osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost, v sorazmernem deležu glede na skupno število zavezancev v kmečkem gospodinjstvu.

(5) Davčna osnova od drugih dohodkov iz 70. člena tega zakona, prejetih za račun članov agrarne skupnosti, skupnega pašnika ali planine, ki se po predpisih o kmetijstvu šteje za samostojno kmetijsko gospodarstvo, se posameznemu članu takega kmetijskega gospodarstva, ki je zavezanec za dohodnino po tem poglavju, pripiše glede na njegov pripadajoči solastniški ali sorazmerni delež ali delež, ki ga ima v uporabi.

73. člen (oprostitve)

(1) Ne glede na drugi odstavek 71. člena tega zakona, se v davčno osnovo od katastrskega dohodka na zahtevo zavezanca ne všteva katastrski dohodek zemljišč:

1. ki jih je na podlagi zakona trajno ali začasno prepovedano izkoriščati za kmetijsko pridelavo,
2. na katerih so nasipi, kanali, prekopi, jezovi in druge naprave za potrebe obrambe pred poplavlami ali za osuševanje in namakanje,
3. ki ležijo znotraj visokovodnih nasipov,
4. na katerih so vrtni in drugi zaščitni nasadi ter varovalni gozdovi, kot obramba pred erozijo,
5. ki so v zemljiškem katastru označena kot zemljišča pod neodmerjenimi gozdnimi cestami,
6. na katerih so neodmerjene planinske poti,
7. na katerih so objekti za potrebe zaščite in reševanja pred naravnimi in drugimi nesrečami,
8. ki ležijo v obmejnem pasu in nad ali pod visokonapetostnimi daljnovodi in drugimi vodi, če je izkoriščanje v kmetijske namene onemogočeno,
9. na katerih so evidentirana vojna grobišča,
10. ki jih zavezanec odda skladno s predpisi o preživitinskem varstvu kmetov,
11. ki jih na podlagi odločbe državnega organa o razlastitvi ali pogodbe, ki nadomešča razlastitev, ni mogoče uporabljati,
12. ki jih je zavezanec z odločbo o denacionalizaciji dobil v last, ne pa tudi v posest,
13. za katera je bilo skladno s predpisi izdano dovoljenje za gradnjo,
14. ki so dana v zakup, za dobo, navedeno v zakupni pogodbi,
15. ki se uporabljajo za doseganje dohodka, kot je določen v III.3. poglavju tega zakona,

16. ki so bila neuporabna ali slabše kakovosti, pa so z vlaganji postala uporabna ali bolj rodovitna, za obdobje treh let, z uveljavitvijo v prvem letu po usposobitvi ali izboljšanju,
17. na katerih se zasadijo novi vinogradi, hmeljišča, sadovnjaki ali drugi trajni nasadi, za obdobje treh let in za oljčne nasade za obdobje osmih let, z uveljavitvijo v prvem letu po zasaditvi,
18. ki se pogozdijo, za obdobje 30 let, z uveljavitvijo v prvem letu po pogozditvi,
19. na katerih so objekti posebnega pomena za obrambo ali ležijo v varnostnem območju takega objekta in se zanje predpiše ukrep varovanja.

(2) Ne glede na drugi odstavek 71. člena tega zakona, se v davčno osnovo od pavšalne ocene dohodka na panj na zahtevo zavezanca ne všteva pavšalna ocena dohodka na panj za panje, ki se uporabljajo za doseganje dohodka, kot je določen v III.3. poglavju tega zakona.

73.a člen (olajšava za investiranje v osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost)

(1) Kadar je mogoče z računi dokazati vlaganje sredstev članov gospodinjstva oziroma agrarne skupnosti v osnovna sredstva in opremo v povezavi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo v okviru kmečkega gospodinjstva ali agrarne skupnosti, se v davčnem letu vlaganja prizna olajšava v višini 40 % vloženega zneska.

(2) Olajšave za investicije po tem členu se v delu, ki so financirane iz sredstev proračunov samoupravnih lokalnih skupnosti, proračuna Republike Slovenije oziroma proračuna EU, če imajo ta sredstva naravo nepovratnih sredstev, ne priznajo.

(3) Za vlaganje iz prvega odstavka tega člena se ne štejejo vlaganja v:

1. nakup zemljišč,
2. nakup ali gradnjo stavb,
3. nakup motornih vozil razen traktorjev in druge kmetijske in gozdarske mehanizacije.

(4) Olajšava se priznava največ do višine davčne osnove. Neizkoriščen del olajšave iz prvega odstavka tega člena lahko zmanjšuje davčno osnovo v naslednjih petih letih po letu vlaganja, vendar zmanjšanje ne sme presegati davčne osnove.

(5) Olajšava se prizna zavezancu v sorazmernem deležu glede na skupno število zavezancev v kmečkem gospodinjstvu oziroma glede na njegov pripadajoči solastniški ali sorazmerni delež v agrarni skupnosti.

(6) V primeru odtujitve osnovnega sredstva oziroma opreme, za katero je bila uveljavljena olajšava, prej kot v treh letih po letu vlaganja, se znesek davčne osnove v letu odtujitve poveča za znesek izkoriščene olajšave, morebitnega neizkoriščenega dela olajšave pa v naslednjih letih po odtujitvi ni mogoče uveljaviti.

5. Dohodek iz oddajanja premoženja v najem in iz prenosa premoženjske pravice

74. člen

(dohodek)

(1) Dohodek po tem poglavju vključuje:

1. dohodek iz oddajanja premoženja v najem in
2. dohodek iz prenosa premoženjske pravice.

(2) Določbe tega poglavja ne vplivajo na davčno obveznost zavezanca po III.3. poglavju tega zakona.

5.1. Dohodek iz oddajanja premoženja v najem

75. člen

(dohodek iz oddajanja premoženja v najem)

(1) Dohodek iz oddajanja premoženja v najem po tem poglavju je dohodek, dosežen z oddajanjem nepremičnin in premičnin (v nadaljnjem besedilu: premoženja) v najem.

(2) Za oddajanje premoženja v najem po prvem odstavku tega člena se šteje:

1. vsako oddajanje premoženja na podlagi pogodbe ali na drugi pravni podlagi, s katerim najemodajalec prepusti najemniku določeno premoženje v uporabo ali mu prepusti pravico do uporabe premoženja, najemnik pa mu je zato dolžan plačati ustrezno najemnino ali drugo nadomestilo;
2. drugi primeri uporabe premoženja, kadar tisti, katerega premoženje uporablja nekdo drug ali ima pravico do uporabe premoženja nekdo drug ali ima nekdo drug pravico, da od njega zahteva opustitev določenih dejanj, ki bi jih imel sicer pravico izvrševati na svojem premoženju, prejme ustrezno nadomestilo, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Kot dohodek iz oddajanja premoženja v najem se obdavčuje najemnina in druga nadomestila v zvezi z oddajanjem premoženja v najem, ki vključujejo zlasti:

1. obveznosti in storitve, za katere se je zavezal ali jih je opravil najemnik, razen obratovalnih stroškov, ki jih za najeto premoženje plačuje najemnik;
2. premije, nadomestila, odškodnine in podobne dohodke, ki ne predstavljajo dohodka iz 1. točke tega odstavka.

76. člen

(oprostitvev)

Dohodnine se ne plačuje od:

1. dohodka iz oddajanja premičnin v najem, razen od dohodka iz oddajanja opreme, bivalnika in prevoznega sredstva v najem,
2. materialnih vlaganj najemnika, ki ohranjajo uporabno vrednost kmetijskega ali gozdnega zemljišča,
3. dohodka preživljanca po pogodbi o dosmrtnem preživljanju,
4. dohodka za odstop prostora za izvedbo volitev ali referendumov na državni ali lokalni ravni, izvedenih v skladu z zakonom, če dohodek ne presega 84 eurov.

77. člen

(davčna osnova)

(1) Davčna osnova je dohodek iz oddajanja premoženja v najem, zmanjšan za normirane stroške v višini 10 % od dohodka, doseženega z oddajanjem premoženja v najem.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, lahko zavezanec namesto normiranih stroškov uveljavlja dejanske stroške vzdrževanja premoženja, ki ohranja uporabno vrednost premoženja (v nadaljnjem besedilu: dejanski stroški vzdrževanja), če jih v času oddajanja premoženja v najem za navedeno premoženje plačuje sam. Dejanski stroški vzdrževanja se priznajo na podlagi računov. Minister, pristojen za finance, lahko podrobneje določi dejanske stroške vzdrževanja za namene tega člena.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena, je davčna osnova od dohodka, ki ga zavezanec doseže z oddajanjem kmetijskega ali gozdnega zemljišča v najem, dosežen dohodek.

(4) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena, je davčna osnova od dohodka, ki ga najemnik doseže z oddajanjem premoženja v podnajem, dohodek, dosežen na podlagi podnajema, zmanjšan za najemnino in drugo nadomestilo, ki ga navedeni najemnik plačuje za najem tega premoženja.

(5) Davčna osnova se pri vzajemnem oddajanju premoženja v najem določi za vsako stran posebej, in sicer glede na primerljivo tržno ceno najemnine od premoženja, ki ga fizična oseba odda v najem, upošteva stroške po prvem in drugem odstavku tega člena.

(6) Zavezanec lahko kot dejanske stroške vzdrževanja iz drugega odstavka tega člena uveljavlja tudi dejansko porabljena sredstva rezervnega sklada za vzdrževanje večstanovanjske stavbe. Zavezancu se prizna znesek njemu pripisanih porabljenih sredstev rezervnega sklada, ki so bila vplačana v zvezi z nepremičnino, oddano v najem, in sicer na podlagi obvestila upravnika, ki nastale stroške vzdrževanja porazdeli med etažne lastnike po vnaprej določenih kriterijih in sestavi razdelilnik oziroma obračun teh stroškov.

5.2. Dohodek iz prenosa premoženjske pravice

78. člen

(dohodek iz prenosa premoženjske pravice)

(1) Dohodek iz prenosa premoženjske pravice po tem poglavju vključuje dohodek, dosežen z odstopom uporabe oziroma izkoriščanja ali odstopom pravice do uporabe oziroma pravice do izkoriščanja:

1. materialne avtorske pravice in materialne pravice izvajalca,
 2. izuma, videza izdelka, znaka razlikovanja, tehnične izboljšave, načrta, formule, postopka, podobne pravice oziroma podobnega premoženja in informacij glede industrijskih, komercialnih ali znanstvenih izkušenj, ne glede na to, ali so zavarovani po zakonu,
 3. osebnega imena, psevdonima ali podobe,
- na podlagi pogodbe ali drugi pravni podlagi, po kateri imetnik premoženjske pravice za njen prenos prejme določeno nadomestilo.

(2) Kot dohodek iz prenosa premoženjske pravice se po tem poglavju obdavčuje vsak dohodek, prejet kot nadomestilo za prenos premoženjske pravice, ki vključuje zlasti nadomestilo

za uporabo, izkoriščanje ali odstop pravice do uporabe oziroma pravice do izkoriščanja premoženjske pravice.

79. člen (davčna osnova)

(1) Davčna osnova je dohodek iz prenosa premoženjske pravice, zmanjšan za normirane stroške v višini 10 % od dohodka, doseženega s prenosom premoženjske pravice.

(2) Stroški iz prvega odstavka tega člena se ne priznajo:

1. imetniku premoženjske pravice, ki ni avtor, izvajalec, izumitelj ali druga oseba, ki ustvari predmet premoženjske pravice,
2. v primeru odstopa uporabe oziroma izkoriščanja ali odstopa pravice do uporabe oziroma pravice do izkoriščanja osebnega imena, psevdonima ali podobe.

6. Dohodek iz kapitala

80. člen (dohodek)

(1) Dohodek iz kapitala po tem poglavju vključuje:

1. obresti,
2. dividende, in
3. dobiček iz kapitala.

(2) Določbe tega poglavja ne vplivajo na davčno obveznost zavezanca po III.3. poglavju tega zakona, če ni s tem zakonom drugače določeno.

6.1. Obresti

81. člen (obresti)

(1) Obresti po tem poglavju so obresti od posojil, obresti od dolžniških vrednostnih papirjev, obresti od denarnih depozitov pri bankah in hranilnicah ter drugih podobnih finančnih terjatev do dolžnikov, dohodek iz oddajanja v finančni najem, dohodek iz življenjskega zavarovanja ter dohodek, ki ga zavezanec doseže na podlagi delitve prihodkov investicijskega sklada v obliki obresti.

(2) Kot obresti se po tem poglavju obdavčuje vsako nadomestilo, ki ne predstavlja vračila glavnice iz finančno dolžniškega razmerja, vključno z nadomestili za tveganje ali za zmanjšanje vrednosti glavnice iz finančno dolžniškega razmerja zaradi inflacije, če ni s tem zakonom drugače določeno. Kot obresti se obdavčujejo tudi diskonti, bonusi, premije in podobni dohodki iz finančno dolžniškega razmerja ali dogovora, ki se nanaša na finančno dolžniško razmerje.

(3) Za dohodek iz življenjskega zavarovanja iz prvega odstavka tega člena se šteje tudi dohodek iz dodatnega pokojninskega zavarovanja, sklenjenega po pokojninskem načrtu, ki ni vpisan v poseben register, in dohodek iz prostovoljnega pokojninskega zavarovanja.

(4) Za dolžniške vrednostne papirje iz prvega odstavka tega člena se štejejo tudi zamenljivi dolžniški vrednostni papirji.

82. člen (oprostitev)

Dohodnine se ne plačuje od:

1. obresti, ki se zavezancu izplačajo iz naslova neupravičeno ali preveč odmerjenih in plačanih davkov in prispevkov;
2. obresti na pozitivno stanje na transakcijskem računu pri izvajalcu plačilnega prometa, in sicer največ v višini, ki jo izvajalec plačilnega prometa plačuje za depozite na vpogled;
3. dohodka iz življenjskega zavarovanja, ki je sklenjeno za primer smrti in se dohodek izplača zaradi smrti osebe;
4. dohodka iz življenjskega zavarovanja, pri katerem:
 - nastane pravica zahtevati izplačilo zavarovalne vsote po preteku desetih let od dneva sklenitve pogodbe o življenjskem zavarovanju,
 - sta sklenitelj zavarovanja in upravičenec do zavarovalne vsote ena in ista oseba, in
 - ni podana zahteva za izplačilo odkupne vrednosti police življenjskega zavarovanja pred potekom roka iz prve alineje te točke;
5. obresti iz varčevalne pogodbe po nacionalni stanovanjski varčevalni shemi, ki je sklenjena za obdobje najmanj petih let, razen obresti pri odstopu od te varčevalne pogodbe;
6. 50 % zneska obresti na obveznice, ki jih je upravičenec prejel kot odškodnino v skladu z zakonom, ki ureja denacionalizacijo. Če je upravičenec po navedenem zakonu mrtev ali razglašen za mrtvega pred dnem pravnomočnosti odločbe o denacionalizaciji, se za upravičenca štejejo njegovi dediči, ki jim je Slovenski odškodninski sklad oziroma Slovenska odškodninska družba izročila obveznice na podlagi pravnomočnega sklepa o dedovanju. Za namene izvajanja navedene oprostitve je zavezanec, ki razpolaga hkrati z obveznicami, ki jih je pridobil kot upravičenec po navedeni točki ter na drug način, dolžan voditi evidenco zalog obveznic. Zaloge se vodijo po metodi zaporednih cen (FIFO);
7. obresti od vplačil etažnih lastnikov v rezervni sklad, ki se vodijo na posebnem transakcijskem računu rezervnega sklada in jih upravnik nalaga v skladu s Stanovanjskim zakonom.

83. člen (splošno o davčni osnovi)

Davčna osnova so dosežene obresti, če ni s tem zakonom drugače določeno.

84. člen (davčna osnova v primeru dolgoročno vezanih denarnih sredstev in dolgoročnega varčevanja pri bankah in hranilnicah)

Ne glede na 83. člen tega zakona, je davčna osnova od obresti, doseženih v primeru vezanih denarnih sredstev in varčevanja na računu pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v

skladu s predpisi v Sloveniji, in pri bankah drugih držav članic EU, z ročnostjo daljšo od enega leta, pri katerem zavezanec ne more razpolagati s privarčevanimi sredstvi pred potekom datuma vezave oziroma poteka varčevanja brez bistvenega zmanjšanja obresti, enaka obrestim, obračunanim za obdobje davčnega leta, če se zavezanec rezident tako odloči in o tem v roku in na predpisan način obvesti banko ali hranilnico in davčni organ.

85. člen

(davčna osnova od dohodka iz finančnega najema)

(1) Davčna osnova od dohodka iz finančnega najema je del plačila finančnega najemojemalca finančnemu najemodajalcu, ki ne predstavlja vračila glavnice.

(2) Če po pogodbi o finančnem najemu lastninska pravica po izteku pogodbeno dogovorjenega obdobja ne preide na najemnika, se dohodek, ki predstavlja vračilo glavnice, v letu, ko izteče pogodba o finančnem najemu, obdavči kot dohodek iz oddajanja premoženja v najem po III.5.1. poglavju tega zakona.

86. člen

(davčna osnova od dohodka iz življenjskega zavarovanja)

(1) Davčna osnova od dohodka iz življenjskega zavarovanja je razlika med prejetim izplačilom in vplačilom.

(2) Vrednost vplačila iz prvega odstavka tega člena se v primeru obročnih vplačil določi kot seštevek vseh obročnih vplačil. Če izplačilo iz prvega odstavka tega člena ni prejeto v enkratnem znesku, temveč obročno, se vplačilo oziroma seštevek vseh obročnih vplačil porazdeli enakomerno med obdobja izplačevanja obročnih izplačil. Če celotno obdobje izplačevanja obročnih izplačil v pogodbi o življenjskem zavarovanju ni določeno, se kot celotno obdobje izplačevanja obročnih izplačil upošteva razlika med zavezančev starostjo v času, ko prvič prejme obročno izplačilo, in pričakovano življenjsko dobo zavezanca, ki se določi glede na podatek Statističnega urada Republike Slovenije o pričakovanem trajanju življenja ob rojstvu v Sloveniji, in sicer kot povprečje pričakovanega trajanja življenja ob rojstvu moškega in ženske.

87. člen

(davčna osnova od obresti, doseženih z unovčitvijo kupona za izplačilo obresti)

Davčna osnova od obresti, doseženih z unovčitvijo kupona za izplačilo obresti, so dosežene obresti.

88. člen

(davčna osnova od obresti, doseženih ob odsvojitvi ali odkupu diskontiranega dolžniškega vrednostnega papirja)

(1) Davčna osnova od obresti, doseženih ob odsvojitvi diskontiranega dolžniškega vrednostnega papirja pred dospelostjo papirja ali pri odkupu diskontiranega dolžniškega

vrednostnega papirja pred ali ob dospelosti papirja, so obresti, obračunane za obdobje od dneva pridobitve do dneva odsvojitve ali odkupa diskontiranega dolžniškega vrednostnega papirja.

(2) Za diskontirani dolžniški vrednostni papir iz prvega odstavka tega člena se šteje tudi brezkuponski dolžniški vrednostni papir.

(3) Višina obresti iz prvega odstavka tega člena se določi po metodi enakomernega (konstantnega) donosa.

(4) Za odkup diskontiranega dolžniškega vrednostnega papirja iz prvega odstavka tega člena se šteje tudi unovčitev diskontiranega dolžniškega vrednostnega papirja.

89. člen (razmejitev med glavnico in obrestmi)

Če ni vnaprej natančno določeno, kolikšen del posameznega plačila predstavlja vračilo glavnice in kolikšen del plačilo obresti, se za namene tega zakona šteje, da se najprej plačujejo obresti, izračunane po priznani obresti meri, ki jo določi minister, pristojen za finance, na podlagi zakona, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb za potrebe določanja obresti med povezanimi osebami.

6.2. Dividende

90. člen (dividende)

(1) Dividende po tem poglavju so dividende in drugi dohodki, doseženi na podlagi lastniškega deleža.

(2) Za lastniški delež po prvem odstavku tega člena se šteje vsak delež, ki ga ima fizična oseba (v nadaljnjem besedilu: imetnik deleža) na podlagi vloženih sredstev v gospodarski družbi, zadrugi in drugih oblikah organiziranja, vključno s premoženjskim vložkom tihega družbenika v podjetje nosilca tihe družbe in premoženjskim vložkom fizične osebe v katerokoli drugo obliko organiziranja, ki ima pretežno naravo lastniškega kapitala (v nadaljnjem besedilu: plačnik).

(3) Kot dividenda se po tem poglavju obdavčuje vsaka razdelitev dohodka imetniku deleža iz premoženja plačnika oziroma povezane osebe (po tem zakonu ali zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb) plačnika na podlagi njegovega lastniškega deleža v plačniku, ki ne predstavlja zmanjšanja njegovega lastniškega deleža, vključno z razdelitvijo v obliki delnic ali zamenljivih obveznic.

(4) Kot dividende se po tem poglavju obdavčuje tudi:

1. prikrito izplačilo dobička, določeno v zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb;
2. dobiček, ki se razdeli v zvezi z dolžniškimi vrednostnimi papirji, ki zagotavljajo udeležbo v dobičku plačnika;
3. dohodek, ki ga zavezanec doseže na podlagi delitve dobička, čistega dobička ali prihodkov investicijskega sklada, ki niso zajeti z 81. členom tega zakona.

91. člen
(davčna osnova)

(1) Davčna osnova je dosežena dividenda, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Davčna osnova se pri prikritem izplačilu dobička določi na podlagi primerljive tržne cene.

6.3. Dobiček iz kapitala

92. člen
(dobiček iz kapitala)

Dobiček iz kapitala je dobiček, dosežen z odsvojitvijo kapitala.

93. člen
(kapital)

Za kapital po tem poglavju se štejejo:

1. nepremičnina, ne glede na to, ali je bila odsvojena v spremenjenem ali nespremenjenem stanju;
2. vrednostni papirji in deleži v gospodarskih družbah, zadrugah in drugih oblikah organiziranja;
3. investicijski kuponi.

94. člen
(odsvojitvev kapitala)

Za odsvojitvev kapitala po tem poglavju se šteje vsaka odsvojitvev kapitala ali dela kapitala, kot je zlasti prodaja kapitala, dajanje kapitala v dar, zamenjava kapitala, unovčitev investicijskega kupona, izplačilo sorazmernega dela likvidacijske mase v primeru likvidacije investicijskega sklada, izplačilo lastniškega deleža v primeru prenehanja gospodarske družbe, zadruga ali druge oblike organiziranja, izplačilo lastniškega deleža v primeru zmanjšanja lastniškega kapitala gospodarske družbe, zadruga ali druge oblike organiziranja, izstopa ali izključitve ter drugi primeri izplačila lastniškega deleža, izplačanega v denarju ali v naravi, če ni s tem zakonom drugače določeno.

95. člen
(neobdavčljiva odsvojitvev kapitala)

Za odsvojitvev kapitala po tem poglavju se ne šteje:

1. prenos kapitala preminule osebe na dediča, volilojemnika ali osebo, ki ju nadomesti po predpisih o dedovanju, ali na drugo osebo, ki uveljavlja kakšno pravico iz zapuščine, zaradi smrti fizične osebe;

2. odsvojitve nepremičnine po pogodbi o dosmrtnem preživljanju ali po darilni pogodbi za primer smrti;
3. prenos nepremičnin iz naslova razlastitev ali drugih zakonskih ukrepov oziroma na podlagi prodajne pogodbe, ki je bila sklenjena namesto razlastitve;
4. prenos kapitala posojilojemalcu ali zastavnemu upniku v primeru ustanovitve zastavne pravice na kapitalu, in prenos nazaj posojilodajalcu oziroma zastavitelju, razen prenosa nazaj v primeru, ko se posojeni kapital proda in vrne novo kupljeni kapital;
5. zamenjava vrednostnih papirjev z istovrstnimi papirji istega izdajatelja, pri kateri se ne spreminjajo razmerja med družbeniki in kapital izdajatelja ter ni denarnega toka;
6. razdelitev delnic istega izdajatelja na delnice ali združitev delnic istega izdajatelja v delnice, ki se opravi pri nespremenjenem osnovnem kapitalu izdajatelja, razen morebitnih denarnih izplačil; za delnico po tej točki se šteje tudi začasnica;
7. zamenjava prednostnih delnic z navadnimi delnicami istega izdajatelja; morebitna denarna izplačila ob zamenjavi se štejejo za delno odsvojitve;
8. zmanjšanje deleža v okviru zmanjšanja osnovnega kapitala, ki je namenjeno kritju prenesene izgube oziroma čiste izgube poslovnega leta ali prenosu zneskov v kapitalske rezerve ali umiku delnic oziroma deležev oziroma zmanjšanje kapitalskega deleža v osebni družbi zaradi izračunanega deleža družbenika pri izgubi osebne družbe, ki se odpiše od njegovega kapitalskega deleža oziroma zmanjšanje vrednosti deleža, ki ga je vpisal član zadruga, ki je namenjeno kritju nepravilne izgube zadruga;
9. (razveljavljena);
10. prenos kapitala v postopkih prisilne izterjave obveznih dajatev v skladu z zakoni.

96. člen
(oprostitev)

(1) Dohodnine se ne plača od dobička iz kapitala, doseženega pri odsvojitvi kapitala po 20 letih imetništva.

(2) Dohodnine se ne plača tudi od dobička iz kapitala, doseženega pri:

1. prvi odsvojitvi delnic ali deleža v kapitalu, pridobljenega v procesu lastninskega preoblikovanja podjetij v skladu s predpisi, ki urejajo lastninsko preoblikovanje podjetij. Za prvo odsvojitve se šteje tudi prva odsvojitve podedovanih delnic ali deleža v kapitalu, ki jih je zapustnik pridobil v procesu lastninskega preoblikovanja podjetij v skladu s predpisi, ki urejajo lastninsko preoblikovanje podjetij;
2. odsvojitvi stanovanja ali stanovanjske hiše - ki ima največ dve stanovanji, s pripadajočim zemljiščem - v katerem je imel zavezanec prijavljeno stalno prebivališče in ga je imel v lasti ter je tam dejansko bival vsaj zadnja tri leta pred odsvojitvijo; če je zavezanec stanovanje ali stanovanjsko hišo uporabljal v zvezi z opravljanjem dejavnosti ali ga je oddajal v najem, se za odsvojitve kapitala po tej točki ne šteje odsvojitve tistega dela stanovanja ali stanovanjske hiše, ki ga je zavezanec uporabljal v zvezi z opravljanjem dejavnosti (pod pogojem, da je stanovanje ali stanovanjska hiša oziroma njun del v poslovnih knjigah prikazano kot sredstvo za potrebe dejavnosti) ali ga je oddajal v najem;
3. odsvojitvi investicijskih kuponov, ki jih je imetnik pridobil z zamenjavo delnic pooblaščenice investicijske družbe, ali delnic investicijske družbe, ki je nastala iz pooblaščenice investicijske družbe - v postopku obveznega preoblikovanja pooblaščenice investicijske družbe ali investicijske družbe, ki je nastala iz pooblaščenice investicijske družbe, v vzajemni sklad, ali v postopku obvezne oddelitve dela sredstev pooblaščenice investicijske družbe v vzajemni sklad, in sicer v roku in po predpisih, ki urejajo to področje - pod pogojem, da so bile te

delnice pridobljene v procesu lastninskega preoblikovanja podjetij v skladu s predpisi, ki urejajo lastninsko preoblikovanje podjetij;

4. odsvojitvi dolžniških vrednostnih papirjev;

5. odsvojitvi deleža, pridobljenega na podlagi naložb tveganega kapitala (naložb v obliki povečanja osnovnega kapitala družbe z vložki zavezanca ali ustanovitve gospodarske družbe) v družbi tveganega kapitala, ki je ustanovljena v skladu z zakonom, ki ureja družbe tveganega kapitala, če je imela ta družba status družbe tveganega kapitala skozi celotno obdobje imetništva takega deleža zavezanca; o tem ali gre za odsvojitve kapitala po tej točki, odloči davčni organ na podlagi priglasitve odsvojitve pri davčnem organu. Ta točka se za zavezanca, ki je pridobil delež v družbi tveganega kapitala v času odobrene sheme državne pomoči za tvegani kapital in izpolnjuje pogoje po tej točki, uporablja do odsvojitve tega deleža.

(3) Izguba, ki jo zavezanec doseže pri odsvojitvi kapitala iz prvega in drugega odstavka tega člena, ne zmanjšuje davčne osnove od dobička iz kapitala.

(4) V čas prijavljenega stalnega prebivališča iz 2. točke drugega odstavka tega člena se pri državljanu države članice EU oziroma EGP, ki ni Slovenija, šteje tudi čas prijavljenega začasnega prebivališča v stanovanju ali stanovanjski hiši.

97. člen (davčna osnova)

(1) Davčna osnova od dobička iz kapitala je razlika med vrednostjo kapitala ob odsvojitvi in vrednostjo kapitala ob pridobitvi.

(2) Kadar je razlika med vrednostjo kapitala ob odsvojitvi in vrednostjo kapitala v času pridobitve negativna (izguba), se lahko v letu, za katero se odmerja dohodnina, za navedeno izgubo zmanjšuje pozitivna davčna osnova za dobiček iz kapitala po tem poglavju, vendar ne več, kot znaša pozitivna davčna osnova.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena, lahko zavezanec neizkoriščeni del negativne razlike (izgube) v letu, za katero se dohodnina odmerja, ki jo doseže pri odsvojitvi delnic ali deležev oziroma osnovnih vložkov, ki jih je pridobil pred pridobitvijo novih delnic ali deležev oziroma osnovnih vložkov pri povečanju osnovnega kapitala iz sredstev družbe, prenaša v naslednja davčna leta in zmanjšuje pozitivno davčno osnovo za dobiček iz kapitala v naslednjih davčnih letih, vendar ne več, kot znaša pozitivna davčna osnova. Pri zmanjšanju davčne osnove na račun prenesenega neizkoriščenega dela negativne razlike (izgube) se pozitivna davčna osnova najprej zmanjša za neizkoriščeni del negativne razlike (izgube) starejšega datuma.

(4) V primerih, ko se pozitivna davčna osnova, zmanjšana z izgubami iz drugega in tretjega odstavka tega člena, nanaša na različna obdobja imetništva kapitala, se dohodnina odmeri od skupne letne pozitivne davčne osnove, ki se razdeli med posamezna obdobja imetništva kapitala iz drugega odstavka 132. člena tega zakona upošteva sorazmerne deleže. Sorazmerni deleži se ugotovijo kot razmerje med pozitivno davčno osnovo posameznega obdobja imetništva kapitala in seštevkom pozitivnih davčnih osnov posameznih obdobj imetništva kapitala v davčnem letu.

(5) Ne glede na drugi odstavek tega člena, negativna razlika (izguba), ki je dosežena z odsvojitvijo kapitala iz 2. in 3. točke 93. člena tega zakona, ne zmanjšuje pozitivne davčne osnove po tem poglavju:

1. če zavezanec v roku 30 dni pred ali po odsvojitvi kapitala pridobi vsebinsko istovrstni nadomestni kapital, ali pridobi pravico do nakupa ali obveznost nakupa istovrstnega kapitala ali
2. če zavezanec odsvoji kapital in zavezančev družinski član ali pravna oseba, v kateri ima zavezanec lastniški delež ali pravico do lastniškega deleža v višini najmanj 25 % v obliki vrednosti vseh deležev ali v obliki glasovalne pravice na podlagi lastniških deležev v konkretni osebi, neposredno ali posredno pridobi istovrstni kapital.

98. člen (vrednost kapitala ob pridobitvi)

(1) V vrednost kapitala ob pridobitvi se vštevata nabavna vrednost kapitala in stroški, ki so določeni s tem členom.

(2) Za nabavno vrednost kapitala iz prvega odstavka tega člena se šteje v prodajni ali drugi pogodbi navedena vrednost kapitala v času pridobitve. Če kapital ni pridobljen na podlagi pogodbe ali če vrednost kapitala v času pridobitve ni razvidna iz pogodbe, se za nabavno vrednost kapitala šteje vrednost kapitala v času pridobitve, ki jo zavezanec dokazuje z ustreznimi dokazili. Če je bil kapital pridobljen po 1. točki 95. člena tega zakona ali na podlagi darilne pogodbe, se za nabavno vrednost kapitala v času pridobitve šteje vrednost, od katere je bil odmerjen davek na dediščine in darila, če davek ni bil odmerjen, pa primerljiva tržna cena kapitala v času pridobitve, ki jo zavezanec dokazuje z ustreznimi dokazili.

(3) Kadar zavezanec pridobi delnice ali drug kapital na način, določen v četrtem odstavku 43. člena tega zakona, se za nabavno vrednost delnice ali drugega kapitala šteje primerljiva tržna cena delnice ali drugega kapitala na dan, ko je bila pravica izvršena oziroma na dan, ko je zavezanec pridobil delnice ali drug kapital.

(4) Kadar zavezanec pridobi delnico ali povečani delež oziroma osnovni vložek pri povečanju osnovnega kapitala iz sredstev družbe, se šteje, da je nabavna vrednost tako pridobljene delnice ali pridobljenega povečanega deleža oziroma osnovnega vložka enaka nič.

(5) Kadar zavezanec pridobi kapital s prenosom sredstev iz podjetja zavezanca v svoje gospodinjstvo ali s prenehanjem opravljanja dejavnosti, se za nabavno vrednost prenesenega sredstva šteje primerljiva tržna cena sredstva na dan prenosa oziroma na dan prenehanja opravljanja dejavnosti.

(6) (razveljavljen)

(7) Stroški iz prvega odstavka tega člena so:

1. vrednost na nepremičnini opravljenih investicij in stroškov vzdrževanja, ki povečuje uporabno vrednost nepremičnine, če jih je plačal zavezanec;
2. znesek davka na dediščine in darila in davka na promet nepremičnin, ki ga je plačal zavezanec ob pridobitvi kapitala;
3. stroški, ki jih je plačal zavezanec v zvezi s cenitvijo pridobljene nepremičnine, ki jo je opravil pooblaščen cenilec v skladu z obstoječo metodologijo, kadar je cenitev potrebna, ker se

vrednost nepremičnine ne da ugotoviti na drug način; stroški cenitve se priznajo v višini dejanskih stroškov, vendar ne več kot 188 eurov;

4. normirani stroški, povezani s pridobitvijo kapitala, v višini 1 % od nabavne vrednosti kapitala.

(8) Nabavna vrednost in stroški v tuji valuti iz prvega odstavka tega člena se preračunajo v eure po tečaju, ki ga objavlja Banka Slovenije. Preračun se opravi po tečaju, ki velja na dan pridobitve kapitala oziroma na dan nastanka stroškov.

99. člen (vrednost kapitala ob odsvojitvi)

(1) Za vrednost kapitala ob odsvojitvi se šteje v prodajni ali drugi pogodbi navedena vrednost kapitala ob odsvojitvi. Če kapital ni odsvojen na podlagi pogodbe, ali če vrednost kapitala ob odsvojitvi ni razvidna iz pogodbe, ali če iz pogodbe ali drugih dokazil razvidna vrednost kapitala ne ustreza vrednosti kapitala, ki bi se dala doseči v prostem prometu v času odsvojitve, se za vrednost kapitala ob odsvojitvi šteje primerljiva tržna cena kapitala ob odsvojitvi.

(2) Vrednost kapitala ob odsvojitvi se zmanjša za naslednje stroške zavezanca:

1. znesek davka na promet nepremičnin, ki ga je plačal zavezanec ob odsvojitvi nepremičnine;
2. stroške, ki jih plačal zavezanec v zvezi s cenitvijo odsvojene nepremičnine, ki jo je opravil pooblaščen cenilec v skladu z obstoječo metodologijo, kadar je cenitev potrebna, ker se vrednost nepremičnine ne da ugotoviti na drug način; stroški cenitve nepremičnine se priznajo v višini dejanskih stroškov, vendar ne več kot 188 eurov;
3. normirane stroške, povezane z odsvojitvijo kapitala, v višini 1 % od vrednosti kapitala ob odsvojitvi, brez upoštevanja stroškov iz 2. točke tega odstavka.

(3) Vrednost kapitala ob odsvojitvi in stroški iz drugega odstavka tega člena v tuji valuti se preračunajo v eure po tečaju, ki ga objavlja Banka Slovenija. Preračun se opravi po tečaju, ki velja na dan odsvojitve kapitala oziroma na dan nastanka stroškov.

100. člen (odlog ugotavljanja davčne obveznosti)

(1) Kadar zavezanec odsvoji kapital na način, določen v drugem odstavku tega člena, se davčna obveznost zavezanca v trenutku odsvojitve ne ugotavlja.

(2) Ugotavljanje davčne obveznosti se lahko odloži pri naslednjih odsvojitvah kapitala:

1. podaritvi kapitala zavezančevemu zakoncu ali otroku, vključno z neodplačno izročitvijo po izročilni pogodbi;
2. zamenjavi deleža v okviru zamenjave kapitalskih deležev, združitvev in delitev, kot so opredeljene v zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb za namene obdavčitve pri zamenjavi kapitalskih deležev in obdavčitve pri združitvah in delitvah;
3. zamenjavi investicijskih kuponov podsklada za investicijske kupone drugih podskladov v okviru prehajanja med podskladi pri istem krovnem vzajemnem skladu, ki ga upravlja družba za upravljanje, ki je rezident Slovenije po zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, ali rezident druge države članice EU, če družba za upravljanje zagotovi ustrezen način sledljivosti prehodov med podskladi.

(3) O tem ali gre za odsvojitve kapitala iz drugega odstavka tega člena, odloči davčni organ na podlagi priglasitve odsvojitve kapitala pri davčnem organu, če je tako določeno z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(4) Ugotavljanje davčne obveznosti se odloži do naslednje obdavčljive odsvojitve podarjenega kapitala, ki jo opravi zavezančev zakonec ali otrok, oziroma do naslednje obdavčljive odsvojitve kapitala, pridobljenega z zamenjavo iz 2. ali 3. točke drugega odstavka tega člena.

(5) Kadar se ugotavljanje davčne osnove odloži, se kot čas pridobitve s podaritvijo ali zamenjavo pridobljenega kapitala šteje:

1. v primeru ko zavezančev zakonec ali otrok pridobi kapital z obdaritvijo – datum, ko je darovalec pridobil kapital;
2. v primeru zamenjave deleža v okviru zamenjave kapitalskih deležev, združitve in delitev, kot so opredeljene v zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb za namene obdavčitve pri zamenjavi kapitalskih deležev in obdavčitve pri združitvah in delitvah – datum, ko so bili zamenjani deleži pridobljeni;
3. v primeru zamenjave investicijskih kuponov podsklada za investicijske kupone drugih podskladov v okviru prehajanja med podskladi pri istem krovnem vzajemnem skladu – datum, ko so bili prvi zamenjani investicijski kuponi pridobljeni.

(6) Kadar se ugotavljanje davčne osnove odloži, se kot nabavna vrednost s podaritvijo ali zamenjavo pridobljenega kapitala šteje:

1. v primeru ko zavezančev zakonec ali otrok pridobi kapital z obdaritvijo - nabavna vrednost kapitala v času, ko je kapital pridobil darovalec;
2. v primeru zamenjave deleža v okviru zamenjave kapitalskih deležev, združitve in delitev, kot so opredeljene v zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb za namene obdavčitve pri zamenjavi kapitalskih deležev in obdavčitve pri združitvah in delitvah - nabavna vrednost zamenjanih deležev v času njihove pridobitve;
3. v primeru zamenjave investicijskih kuponov podsklada za investicijske kupone drugih podskladov v okviru prehajanja med podskladi pri istem krovnem vzajemnem skladu – nabavna vrednost prvih zamenjanih investicijskih kuponov v času njihove pridobitve.

(7) Za otroka po tem členu se šteje lasten otrok, posvojenec in pastorek.

101. člen (čas pridobitve kapitala)

(1) Za čas pridobitve kapitala se šteje datum sklenitve pogodbe ali drugega pravnega posla oziroma datum pravnomočnosti sodne odločbe ali dokončnosti odločbe upravnega organa, na podlagi katerih je fizična oseba pridobila kapital. V drugih primerih pridobitve se za čas pridobitve kapitala šteje datum, ki je razviden iz drugih dokazil.

(2) Kadar se nepremičnina pridobi z graditvijo, ki jo izvaja zavezanec sam, se za čas pridobitve šteje datum izdaje gradbenega dovoljenja. V primeru pridobitve nepremičnine z graditvijo, ki jo po pogodbi za zavezanca izvaja druga oseba, se za čas pridobitve šteje datum sklenitve pogodbe med zavezancem in izvajalcem. Če zavezanec v času dveh let od podpisa pogodbe ne prevzame zgrajene nepremičnine, se za čas pridobitve šteje datum dejanskega prevzema zgrajene nepremičnine.

(3) Kadar se odsvoji objekt, ki stoji na zemljišču, katerega čas pridobitve ni enak času pridobitve objekta, se kot čas pridobitve objekta in zemljišča šteje čas pridobitve objekta.

(4) Kadar je zavezanec kapital pridobil kot ena od oseb, ki imajo solastninsko pravico na kapitalu ali imajo na njem skupno lastnino, in se tak kapital pozneje razdeli, se za čas pridobitve kapitala, ki mu pripade na podlagi delitve, šteje čas, ko je na kapitalu pridobil solastninsko pravico oziroma ko je kapital pridobil v skupno lastnino. Če zavezanec ob razdelitvi prejme kapital v obsegu, ki presega del, ki bi mu pripadal iz solastništva ali skupne lastnine, se za čas pridobitve presežnega dela šteje čas razdelitve.

(5) Kadar je zavezanec kapital pridobil na način iz petega odstavka 98. člena tega zakona se za čas pridobitve šteje čas prenosa sredstev iz podjetja zavezanca v njegovo gospodinjstvo oziroma čas prenehanja opravljanja dejavnosti.

102. člen (čas odsvojitve kapitala)

Za čas odsvojitve kapitala se šteje datum sklenitve pogodbe ali drugega pravnega posla oziroma datum pravnomočnosti sodne odločbe ali dokončnosti odločbe upravnega organa, na podlagi katerih je fizična oseba odsvojila kapital. V primeru prenehanja gospodarske družbe, zadruga ali druge oblike organiziranja ter pri zmanjšanju osnovnega kapitala, se za čas odsvojitve kapitala šteje datum sklepa organa o prenehanju oziroma sklepa organa o zmanjšanju osnovnega kapitala. V primeru izstopa ali izključitve se za čas odsvojitve šteje datum vpisa učinka izstopa ali izključitve v register. V drugih primerih odsvojitve se za čas odsvojitve kapitala šteje datum, ki je razviden iz drugih dokazil.

103. člen (vodenje evidenc zalog kapitala)

(1) Zavezanec je dolžan voditi evidenco zalog istovrstnega kapitala iz 2. in 3. točke 93. člena tega zakona. Zaloge takega kapitala se vodijo po metodi zaporednih cen (FIFO).

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, lahko zavezanec vodi ločeno evidenco zalog istovrstnih vrednostnih papirjev, ki jih ima v gospodarjenju pri borznoposredniški družbi na podlagi pogodbe o gospodarjenju z vrednostnimi papirji.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena, lahko zavezanec vodi evidenco zalog investicijskih kuponov istega vzajemnega sklada ločeno po posameznih razredih kuponov.

104. člen (pravilo vštevanja v dohodke davčnega leta)

V dohodek, dosežen kot dobiček iz kapitala, se všttevajo v davčnem letu doseženi dobički iz kapitala ali realizirane izgube iz kapitala. Šteje se, da je dobiček dosežen ali izguba realizirana v času odsvojitve kapitala.

7. Drugi dohodki

105. člen
(opredelitev drugih dohodkov)

(1) Drugi dohodki so vsi dohodki, ki se v skladu s tem zakonom ne štejejo za dohodke fizične osebe iz 1. do 5. točke 18. člena tega zakona.

(2) Za druge dohodke po tem zakonu se ne štejejo dohodki iz 19. do vključno 32. člena tega zakona in dohodki, ki so v skladu s tem zakonom oproščeni plačila dohodnine ali se ne všttevajo v davčno osnovo.

(3) Drugi dohodki vključujejo:

1. nagrade;
2. darila;
3. dobitke v nagradnih igrah;
4. priznavalnine po zakonu o republiških priznavalninah in zakonu o uresničevanju javnega interesa na področju kulture;
5. kadrovske in druge štipendije;
6. družinske invalidnine in družinski dodatek po zakonu o vojnih invalidih;
7. nadomestila, prejeta v zvezi z ustanovitvijo ali obremenitvijo pravice in drugi dohodki, doseženi s prenosom oziroma odstopom pravice na premoženju, ki je prenosljiva in katere vrednost je mogoče izraziti v denarju;
8. aro, ki jo je prejel zavezanec ob sklenitvi pogodbe in ki je ne vrne stranki, ki ni izpolnila pogodbe, razen are, ki jo zavezanec zadrži v zvezi z opravljanjem dejavnosti, kot je določena v 46. členu tega zakona;
9. izplačila odkupne vrednosti v skladu z zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju in zakonom o prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb;
10. vsako nadomestilo, ki ga imetnik deleža prejme na podlagi lastniškega deleža iz 90. člena tega zakona v plačniku, ki ne predstavlja zmanjšanja njegovega lastniškega deleža; za nadomestilo se šteje vsak proizvod, storitev ali druga ugodnost, ki jo imetniku deleža ali njegovemu družinskemu članu, na podlagi lastniškega deleža, zagotovi plačnik ali povezana oseba (po tem zakonu ali zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb) plačnika, ki se ne šteje za dohodek po III.6.2. poglavju tega zakona;
11. dohodek, ki se ne šteje za dohodek iz zaposlitve, za dohodek iz dejavnosti, za dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, za dohodek iz oddajanja premoženja v najem in iz prenosa premoženjske pravice ter za dohodek iz kapitala in ni dohodek, ki se ne šteje za dohodek po tem zakonu oziroma ni dohodek, oproščen plačila dohodnine po tem zakonu.

(4) Ne glede na prvi, drugi in tretji odstavek tega člena, se za drugi dohodek šteje tudi vsak dohodek, ki ga prejme prostovoljec od prostovoljske organizacije na podlagi ali v zvezi z opravljanjem prostovoljskega dela v skladu z zakonom, ki ureja prostovoljstvo.

106. člen
(drugi dohodki, ki se ne všttevajo v davčno osnovo)

(1) V davčno osnovo od drugih dohodkov se ne všteva kadrovska štipendija in druga štipendija, izplačana za mesečno obdobje, osebi, ki je vpisana kot učenec, dijak ali študent za

poln učni ali študijski čas, za študij v Sloveniji do višine minimalne plače in za študij v tujini do višine minimalne plače, povečane za 60 %. Pri določanju višine minimalne plače se upošteva minimalna plača, kot je določena z zakonom, ki ureja minimalno plačo. Pri izplačilu prejemkov v zvezi z izobraževanjem in usposabljanjem se smiselno upoštevajo določbe 2. točke tretjega odstavka 39. člena ter 3. in 4. točke prvega odstavka 44. člena tega zakona.

(2) Štipendija, ki presega znesek, določen v prvem odstavku tega člena, se všteva v davčno osnovo v višini, ki presega znesek, določen v prvem odstavku tega člena.

107. člen (oprostitev)

Ne glede na 105. člen tega zakona, se dohodnine ne plačuje od:

1. nagrade in priznanja za izjemne dosežke na humanitarnem, znanstveno-raziskovalnem, kulturnem, vzgojno-izobraževalnem, športnem ali socialnem področju ter na področju prostovoljstva, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - jih izplača država, samoupravna lokalna skupnost ali ustanova, ki ni povezana oseba ali sedanji, prejšnji ali bodoči delodajalec prejemnika ali osebe, ki je povezana s prejemnikom,
 - ne gre za redni dohodek ali za dohodek za opravljeno delo oziroma storitev in
 - je bil prejemnik nagrade ali priznanja izbran kot nagrajenec brez lastne aktivnosti oziroma udeležbe pri prijavi na razpis oziroma v postopku izbora nagrajenca;
2. (črtana)
3. dnevnih povračil stroškov po pravilih EU, kadar je izplačilo opravljeno fizični osebi, ki sodeluje v projektu tesnega medinstitucionalnega sodelovanja, in v zvezi s tem prejme le navedene prejemke;
4. prejemkov, namenjenih pokritju stroškov prevoza, nočitve in dnevnice, kadar je izplačilo opravljeno fizični osebi, ki se udeleži posveta z mednarodno udeležbo in v zvezi s tem prejme le povračilo stroškov pod pogoji in do višin, ki so določeni za povračila stroškov v predpisu vlade iz 44. člena tega zakona;
5. izplačila odkupne vrednosti izplačevalcu pokojninske rente v enkratnem znesku v primeru rednega prenehanja prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja zaradi uveljavitve pravice do pokojninske rente, ko upravljavec v imenu in za račun zavarovanca sklene zavarovanje po pokojninskem načrtu za izplačevanje pokojninskih rent, po katerem zavarovanec pridobi pravico do doživljenjske pokojninske rente v skladu z zakonom, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje;
6. prenosa sredstev, ki je opravljen v skladu z zakonom, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje, med pokojninskimi načrti prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, med podskladi krovnega pokojninskega sklada in med kritnimi skladi, ki spadajo v skupino kritnih skladov, ki izvajajo naložbeno politiko življenjskega cikla, ter iz poklicnega v prostovoljno dodatno zavarovanje;
7. družinske invalidnine in družinskega dodatka po zakonu o vojnih invalidih, ki jih prejmejo družinski člani osebe, ki je padla, umrla ali je bila pogrešana pri opravljanju vojaških ali drugih dolžnosti za cilje obrambe ali varnosti Republike Slovenije ob vojaški agresiji na Republiko Slovenijo (1991) ali osebe, ki je izgubila življenje, umrla ali bila pogrešana zaradi dogodkov ob vojaški agresiji na Republiko Slovenijo (1991) in družinski člani osebe, ki je na tej podlagi uveljavila status vojaškega vojnega invalida ali civilnega invalida vojne, po njeni smrti.

108. člen
(davčna osnova za druge dohodke)

(1) Davčna osnova je doseženi dohodek, če ni s tem zakonom za posamezno vrsto dohodka drugače določeno.

(2) V davčno osnovo se ne všteva posameznega darila, če njegova vrednost ne presega 42 eurov oziroma če skupna vrednost vseh daril, prejetih v davčnem letu od istega darovalca, ne presega 84 eurov.

(3) V davčno osnovo se ne všteva dobitka v nagradnih igrah, ki niso igre na srečo, kjer je potrebno določeno znanje, spretnost ali naključje, če vrednost dobitka ne presega 42 eurov.

(4) V davčno osnovo se ne vštevajo prejemki, namenjeni pokritju dokumentiranih stroškov prevoza, nočitve in dnevnice, kadar je izplačilo opravljeno fizični osebi, ki:

- jo napoti ali pozove državni ali drug organ zaradi izvajanja dejavnosti tega organa;
- prostovoljno oziroma na podlagi vabila ali poziva sodeluje v prostovoljnih ljubiteljskih, humanitarnih, dobroteljskih, vzgojno izobraževalnih, zdravstvenih, kulturnih, športnih, raziskovalnih, sindikalnih dejavnostih, v dejavnostih zbornic, v dejavnostih verskih skupnosti, v dejavnostih političnih strank in splošnokoristnih dejavnostih, pod pogojem, da so navedene dejavnosti nepridobitne dejavnosti;
- prostovoljno oziroma na podlagi vabila ali poziva sodeluje v dejavnostih društev in njihovih zvez (za sodelovanje se šteje tudi delovanje v organih društev in njihovih zvez), zaradi uresničevanja ciljev oziroma namenov, zaradi katerih so društva ustanovljena, ne pa v okviru opravljanja pridobitne dejavnosti teh društev;

in v zvezi s tem prejme le povračilo navedenih stroškov pod pogoji in do višin, ki so določeni za povračila stroškov v predpisu vlade iz 44. člena tega zakona.

(5) Ne glede na četrty odstavek tega člena, se v davčno osnovo od dohodka iz četrtega odstavka 105. člena tega zakona poleg prejemkov, ki so navedeni v četrtem odstavku tega člena, ne vštevajo tudi:

1. nadomestilo za uporabo lastnih sredstev prostovoljca pod pogojem, da je določeno v posebnih predpisih in internih aktih prostovoljske organizacije, da gre za sredstva, ki so značilna, nujna in običajna za opravljanje določenega prostovoljskega dela in pod pogojem, da je prostovoljska organizacija določila navedeno nadomestilo na podlagi izračuna realnih stroškov in zato to nadomestilo predstavlja utemeljen in razumen znesek – letno do višine 20 % povprečne mesečne plače zaposlenih v Sloveniji za januar preteklega koledarskega leta. Dejanske stroške je mogoče uveljavljati na podlagi dokazil;
2. nadomestilo za osebne stroške prostovoljcu, ki je napoten na opravljanje organiziranega prostovoljskega dela iz tujine v Slovenijo ali iz Slovenije v tujino na podlagi dogovora s prostovoljsko organizacijo, ki je osebo napotila in če je ta organizacija za tako izplačilo zagotovila potrebna sredstva sama ali se zagotovijo na podlagi evropskega ali mednarodnega programa, ki poteka na podlagi mednarodne pogodbe, ki jo je sklenila ali k njej pristopila Slovenija:
 - a) za napotene v Slovenijo – dnevno do višine 20 % dnevnice za službeno potovanje nad 12 do 24 ur v Sloveniji, ki se ne všteva v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja,

- b) za napotene v tujino – dnevno do višine 20 % dnevnice za službeno potovanje nad 14 do 24 ur v tujino, ki se ne všteva v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja;
3. nagrada, ki jo prostovoljska organizacija izplača prostovoljcu za izjemne dosežke - do višine 50 % finančne nagrade, razpisane za preteklo leto, za državno priznanje za izjemne dosežke na področju prostovoljstva, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
- jo največ enkrat letno v skladu z zakonom, ki ureja prostovoljstvo, izplača prostovoljska organizacija, ki ima v splošnem aktu vnaprej določena merila, ki opredeljujejo izjemne dosežke ter postopek in kriterije za izbor,
 - ne gre za redni dohodek ali za dohodek za opravljeno delo oziroma storitev in
 - je bil prejemnik nagrade izbran kot nagrajenec brez lastne aktivnosti oziroma udeležbe v postopku izbora nagrajenca;
4. plačilo prostovoljske organizacije za nezgodno zavarovanje prostovoljca, ki mora biti nezgodno zavarovan v skladu z zakonom, ki ureja prostovoljstvo, za čas opravljanja prostovoljskega dela, če prostovoljsko delo opravlja v pogojih, ki pomenijo nevarnost za zdravje ali življenje prostovoljca ali če je tako dogovorjeno z dogovorom o prostovoljskem delu.

(6) Če se izplačujejo dohodki iz četrtega in iz 1. do 3. točke petega odstavka tega člena v višini, ki presega znesek, naveden v teh odstavkih oziroma točkah kot neobdavčen, se znesek posameznega dohodka v delu, ki presega znesek, ki je določen kot neobdavčen, všteva v davčno osnovo.

IV. LETNA DAVČNA OSNOVA IN DAVČNE OLAJŠAVE

1. Letna davčna osnova

109. člen

(letna davčna osnova rezidenta)

(1) Letna davčna osnova od dohodkov rezidenta, pridobljenih v davčnem letu, je vsota davčnih osnov od dohodka iz zaposlitve, dohodka iz dejavnosti, razen dohodka iz dejavnosti, če se davčna osnova od tega dohodka v davčnem letu ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti in iz prenosa premoženjske pravice ter drugih dohodkov, vključno s povečanji in zmanjšanji, določenimi pri posamezni vrsti dohodka.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se letna davčna osnova od dohodkov iz kmetijske in dopolnilne dejavnosti zmanjša tudi za obvezne prispevke za socialno varnost, ki se nanašajo na socialno varnost zavezanca, ki opravlja kmetijsko ali dopolnilno dejavnost na kmetiji, in jih plačuje kot kmet oziroma član kmečkega gospodarstva, v skladu s predpisi, v višini razlike med obveznimi prispevki za socialno varnost, ki jih zavezanec plačuje iz naslova opravljanja kmetijske in dopolnilne dejavnosti in delom obveznih prispevkov za socialno varnost iz tega naslova, ki so upoštevani pri izračunu davčne osnove od osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti. Razlika iz prejšnjega stavka se prizna v obračunu akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti.

(3) Na letni ravni ugotovljena vsota davčnih osnov, ugotovljenih na način, kot je določen v 71. členu tega zakona, vključno z oprostitvami iz 73. člena tega zakona, se zmanjša

za obvezne prispevke za socialno varnost iz naslova opravljanja osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, ki se nanašajo na socialno zavarovanje zavezanca, za pristojbine, uvedene s predpisi o gozdovih in za stroške delovanja in vzdrževanja osuševalnih in namakalnih sistemov, določene na podlagi predpisov o kmetijskih zemljiščih.

(4) Če je na letni ravni ugotovljena davčna osnova iz 71. člena tega zakona negativna, se šteje, da je davčna osnova enaka nič.

(5) Letna davčna osnova se ob izpolnjevanju pogojev iz 116. člena tega zakona lahko ugotavlja tudi za rezidente držav članic EU oziroma EGP.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se v letno davčno osnovo od regresa za letni dopust šteje vsota tega dohodka, ki presega 100 % povprečne letne plače zaposlenih v Sloveniji, preračunane na mesec, za leto, za katero se dohodnina odmerja, po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije, zmanjšana za prispevke za socialno varnost, upoštevane pri določanju davčne osnove v skladu z 41. členom tega zakona. V vsoto iz prejšnjega stavka se ne šteje posamezno izplačilo tega dohodka, za katerega niso izpolnjeni pogoji za davčno obravnavo po 13. točki prvega odstavka 44. člena tega zakona.

110. člen

(upoštevanje oproščenega dohodka pri izračunu dohodnine od drugih dohodkov rezidenta)

(1) Dohodek rezidenta, od katerega se skladno z določbami mednarodne pogodbe v Sloveniji ne plačuje dohodnine, se upošteva pri izračunu višine dohodnine od preostalega obdavčljivega dohodka takega rezidenta, če je tako določeno z mednarodno pogodbo.

(2) V dohodek iz prvega odstavka tega člena se ne všteva dohodek iz kapitala iz III.6 poglavja tega zakona in dohodek iz oddajanja premoženja v najem iz III.5.1 poglavja tega zakona.

2. Davčne olajšave

111. člen

(splošna olajšava)

(1) Vsakemu rezidentu se prizna zmanjšanje letne davčne osnove v višini 3.302,70 eurov letno, pod pogojem, da drug rezident za njega ne uveljavlja posebne olajšave za vzdrževanega družinskega člana.

(2) Poleg olajšave, določene v prvem odstavku tega člena, se rezidentu, katerega skupni dohodek iz naslova dohodka iz zaposlitve, dohodka iz dejavnosti, razen dohodka iz dejavnosti, če se davčna osnova od tega dohodka ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti in prenosa premoženjske pravice ter drugih dohodkov – razen dohodka, ki je oproščen plačila dohodnine oziroma se ne všteva v davčno osnovo – v letu, za katero se odmerja dohodnina, ne presega 11.166,37 eurov, prizna zmanjšanje letne davčne osnove v višini 3.217,12 eurov letno.

(3) Poleg olajšave, določene v prvem odstavku tega člena, se rezidentu, katerega skupni dohodek iz naslova dohodka iz zaposlitve, dohodka iz dejavnosti, razen dohodka iz dejavnosti, če se davčna osnova od tega dohodka ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti in prenosa premoženjske pravice ter drugih dohodkov – razen dohodka, ki je oproščen plačila dohodnine oziroma se ne všteva v davčno osnovo – v letu, za katero se odmerja dohodnina, presega 11.166,37 eurov in ne presega 13.316,83 eurov, prizna zmanjšanje letne davčne osnove. Zmanjšanje se prizna v višini, določeni v odvisnosti od višine skupnega dohodka, in se izračuna po enačbi:

$$\text{zmanjšanje} = 19.922,15 \text{ eurov} - 1,49601 \times \text{skupni dohodek}.$$

(4) Za dohodek iz dejavnosti iz drugega in tretjega odstavka tega člena se šteje dobiček, v katerem niso upoštevani obračunani prispevki za obvezno zavarovanje ter znižanje in povečanje davčne osnove, razen razlike v obrestih.

(5) Glede uskladitve in načina objave zneskov skupnega dohodka, ki so določeni v drugem in tretjem odstavku tega člena, se uporablja 118. člen tega zakona.

112. člen (osebne olajšave)

(1) Rezidentu, invalidu s 100 % telesno okvaro, se prizna zmanjšanje letne davčne osnove v višini 14.971 eurov letno, če mu je bila priznana pravica do tuje nege in pomoči, na podlagi odločbe Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, centra za socialno delo ali upravnega organa, pristojnega za varstvo borcev in vojaških invalidov.

(2) (črtan)

(3) Rezidentu, prejemniku pokojnine iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja, se prizna zmanjšanje dohodnine v višini 13,5 % odmerjene pokojnine iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

(4) Rezidentu, ki prejema nadomestilo iz obveznega invalidskega zavarovanja kot delovni invalid po predpisih, ki urejajo obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje v Sloveniji, se prizna zmanjšanje dohodnine v višini 13,5 % odmerjenega nadomestila. Za nadomestilo iz obveznega invalidskega zavarovanja se ne šteje nadomestilo plače zaradi dela s skrajšanim delovnim časom, ki ga izplačuje delodajalec uživalcu pravic na podlagi preostale delovne zmožnosti (II. in III. kategorija invalidnosti), uveljavljenih po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, ki so se uporabljali do 31. decembra 2002.

(5) Rezidentu, prejemniku priznavalnine po zakonu o republiških priznavalninah in zakonu o uresničevanju javnega interesa na področju kulture, se prizna zmanjšanje dohodnine v višini 13,5 % odmerjene priznavalnine.

(6) Rezidentu, prejemniku poklicne pokojnine iz obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja, se prizna zmanjšanje dohodnine v višini 13,5% odmerjene poklicne pokojnine iz obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja.

(7) Olajšava iz tretjega, četrtega, petega in šestega odstavka tega člena se prizna največ v višini dohodnine, obračunane od posameznega dohodka, navedenega v tretjem, četrtem, petem in šestem odstavku tega člena.

113. člen
(posebna osebna olajšava)

(1) Rezidentu, ki samostojno opravlja specializiran poklic na področju kulturne dejavnosti in je vpisan v razvid samozaposlenih v kulturi, se pod pogojem, da gre za poklic, ki je značilen samo za področje kulturne dejavnosti in pod pogojem, da nima sklenjenega delovnega razmerja in da ne opravlja druge dejavnosti, prizna zmanjšanje davčne osnove od dohodka iz dejavnosti v višini 15 % prihodkov letno, do zneska 25.000 eurov njegovih prihodkov iz dejavnosti v letu, za katero se odmerja dohodnina.

(2) Rezidentu, ki samostojno opravlja novinarski poklic in je vpisan v razvid samostojnih novinarjev, se pod pogojem, da nima sklenjenega delovnega razmerja in da ne opravlja druge dejavnosti, prizna zmanjšanje davčne osnove od dohodka iz dejavnosti v višini 15 % prihodkov letno, do zneska 25.000 eurov njegovih prihodkov iz dejavnosti v letu, za katero se odmerja dohodnina.

(3) Rezidentu, ki se izobražuje in ima status dijaka ali študenta, se do dopolnjenega 26. leta starosti prizna zmanjšanje davčne osnove od dohodka za opravljeno začasno ali občasno delo na podlagi napotnice pooblaščenice organizacije ali Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki opravlja dejavnost posredovanja dela dijakom in študentom, v skladu s predpisi s področja zaposlovanja, v znesku, ki je enak znesku splošne olajšave iz 111. člena tega zakona. Navedena olajšava se prizna tudi osebi, ki izpolnjuje pogoje iz prejšnjega stavka in je starejša od 26 let, če se vpiše na študij do 26. leta starosti, in sicer za dodiplomski študij za dobo največ šest let od dneva vpisa in za podiplomski študij za največ štiri leta od dneva vpisa.

(4) Rezidentu, ki samostojno opravlja poklic športnika in je vpisan v razvid poklicnih športnikov, se pod pogojem, da nima sklenjenega delovnega razmerja in da ne opravlja druge dejavnosti, prizna zmanjšanje davčne osnove od dohodka iz dejavnosti v višini 15 % prihodkov letno, do zneska 25.000 eurov njegovih prihodkov iz dejavnosti v letu, za katero se odmerja dohodnina.

114. člen
(posebna olajšava)

(1) Rezidentom, ki vzdržujejo družinske člane, se prizna zmanjšanje letne davčne osnove, ki znaša:

1. za prvega vzdrževanega otroka 2.066 eurov letno, ali
2. za vzdrževanega otroka, ki potrebuje posebno nego in varstvo 7.486 eurov letno;
3. za vsakega drugega vzdrževanega družinskega člana 2.066 eurov letno.

(2) Za vsakega nadaljnjega vzdrževanega otroka se olajšava iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena poveča, in sicer:

1. za drugega vzdrževanega otroka za 180 eurov,
2. za tretjega vzdrževanega otroka za 1.680 eurov,
3. za četrtega vzdrževanega otroka za 3.180 eurov,

4. za petega vzdrževanega otroka za 4.680 eurov,
5. za šestega in vse nadaljnje vzdrževane otroke za 1.500 eurov glede na višino olajšave za predhodnega vzdrževanega otroka.

(3) Za otroka, ki potrebuje posebno nego in varstvo iz 2. točke prvega odstavka tega člena se šteje otrok, ki:

1. ima pravico do dodatka za nego otroka v skladu z zakonom o starševskem varstvu in družinskih prejemkih,
2. ima pravico do dodatka za pomoč in postrežbo v skladu z zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju ali
3. je skladno s predpisi o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb za delo nezmožen.

(4) Olajšava, določena v 2. točki prvega odstavka tega člena, se prizna za otroka do dopolnjenega 18. leta starosti, za starejšega otroka pa, če neprekinjeno ali s prekinitvijo do enega leta nadaljuje šolanje na srednji, višji ali visoki stopnji, vendar največ do dopolnjenega 26. leta starosti. Olajšava se prizna tudi za otroka po tej starosti, če traja njegovo šolanje na visoki stopnji pet ali šest let, ali če otrok zaradi daljše bolezni ali poškodbe ni končal šolanja v predpisanem roku. Priznavanje olajšave se v navedenih primerih podaljša za toliko časa, kolikor se je šolanje zaradi navedenih razlogov podaljšalo.

(5) Ne glede na četrty odstavek tega člena, se olajšava, določena v 2. točki prvega odstavka tega člena, za otroka, ki je skladno s predpisi o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb za delo nezmožen, prizna ne glede na njegovo starost.

(6) Olajšava, določena v 1. točki prvega odstavka tega člena, se ne priznava zavezancu, katerega otrok je v rejništvu, razen če dokaže, da tudi v tem času materialno skrbi za otroka. V tem primeru se olajšava prizna za dobo, za katero center za socialno delo v skladu z zakonom, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke, prizna pravico do otroškega dodatka.

(7) Olajšava, določena v 2. točki prvega odstavka tega člena, se ne prizna zavezancu, katerega otrok je zaradi zdravljenja, usposabljanja, vzgoje ali šolanja v zavodu, v katerem ima celodnevno brezplačno oskrbo, ali v rejništvu, razen če dokaže, da tudi v tem času materialno skrbi za otroka. V primeru, da ima zavezanec pravico do dodatka za nego otroka, se olajšava prizna za dobo, za katero mu center za socialno delo v skladu z zakonom, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke, prizna pravico do dodatka za nego otroka.

(8) Za uveljavljanje posebne olajšave iz 2. točke prvega odstavka tega člena se uporablja odločba centra za socialno delo o priznanju dodatka za nego otroka, ki potrebuje posebno nego in varstvo v skladu z zakonom, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke, odločba Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije o priznanju dodatka za pomoč in postrežbo v skladu z zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju ali odločba centra za socialno delo v skladu s predpisi o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb.

(9) Če zavezanec ni vse leto vzdrževal družinskega člana, se za priznanje olajšave upošteva le čas, ko je zavezanec takega člana dejansko preživel.

(10) Za istega vzdrževanega družinskega člana se v davčnem letu prizna posebna olajšava samo enemu zavezancu, drugemu pa le morebitna razlika do celotne višine olajšave.

(11) Če se zavezanci ne morejo sporazumeti, kdo izmed njih bo uveljavljal posebno olajšavo za istega vzdrževanega družinskega člana, se prizna vsakemu zavezancu sorazmerni del olajšave.

(12) Za otroka, za katerega zavezanec na podlagi sodne odločbe, sporazuma ali dogovora o preživljanju, sklenjenega po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih, prispeva za njegovo preživljanje, lahko zavezanec uveljavlja posebno olajšavo. Če je prispevek zavezanca manjši od njemu pripadajočega dela posebne olajšave ali če zavezanec ne prispeva za preživljanje otroka, se razlika do njemu pripadajočega dela ali celotni del njemu pripadajoče posebne olajšave prizna staršu, kateremu je otrok zaupan.

115. člen (vzdrževani družinski člani)

(1) Za vzdrževanega družinskega člana zavezanca se šteje zakonec, ki ni zaposlen ter ne opravlja dejavnosti, nima lastnih dohodkov za preživljanje ali so ti manjši od višine posebne olajšave za vzdrževanega družinskega člana, določene v 3. točki prvega odstavka 114. člena tega zakona in razvezani zakonec zavezanca, če mu je s sodbo oziroma dogovorom, sklenjenim po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih, priznana pravica do preživnine, ki jo plačuje zavezanec. Za lastne dohodke iz prejšnjega stavka se štejejo vsi dohodki po tem zakonu.

(2) Za vzdrževanega družinskega člana zavezanca se šteje tudi otrok do 18. leta starosti.

(3) Za vzdrževanega družinskega člana zavezanca se šteje tudi otrok do 26. leta starosti, če:

- neprekinjeno ali s prekinitvijo do enega leta nadaljuje šolanje na srednji, višji ali visoki stopnji,
- ni zaposlen,
- ne opravlja dejavnosti, in
- nima lastnih dohodkov za preživljanje ali so ti manjši od višine posebne olajšave za vzdrževanega družinskega člana, določene v 3. točki prvega odstavka 114. člena tega zakona. Za lastne dohodke iz prejšnjega stavka se štejejo vsi dohodki po tem zakonu, razen družinske pokojnine, dohodka za opravljeno začasno ali občasno delo na podlagi napotnice pooblaščene organizacije ali Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki opravlja dejavnost posredovanja dela dijakom in študentom, v skladu s predpisi s področja zaposlovanja, štipendije in dohodki otroka, oproščeni plačila dohodnine po 22. in 29. členu tega zakona.

Za vzdrževanega družinskega člana se šteje tudi otrok, ki izpolnjuje pogoje iz prejšnjega stavka in je starejši od 26 let, če se vpiše na študij do 26. leta starosti, in sicer največ za dobo šestih let od dneva vpisa na dodiplomski študij in največ za dobo štirih let od dneva vpisa na podiplomski študij.

(4) Za vzdrževanega družinskega člana se šteje tudi otrok, starejši od 18 let, ki se ne izobražuje in je za delo sposoben, če je prijavljen pri službi za zaposlovanje in živi s starši oziroma posvojitelji v skupnem gospodinjstvu ter nima lastnih dohodkov za preživljanje oziroma so ti manjši od višine posebne olajšave za vzdrževanega družinskega člana, določene v 3. točki prvega odstavka 114. člena tega zakona. Za lastne dohodke iz prejšnjega stavka se štejejo vsi dohodki po tem zakonu.

(5) Ne glede na tretji in četrti odstavek tega člena, se otrok, ki ima pravico do dodatka za nego otroka v skladu z zakonom o starševskem varstvu in družinskih prejemkih, šteje za vzdrževanega družinskega člana za obdobje, v katerem ima pravico do dodatka za nego otroka v skladu z zakonom o starševskem varstvu in družinskih prejemkih.

(6) Ne glede na tretji odstavek tega člena, se za vzdrževanega družinskega člana šteje tudi otrok, ki ima pravico do dodatka za pomoč in postrežbo v skladu z zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, do 26. leta starosti, če neprekinjeno ali s prekinitvijo do enega leta nadaljuje šolanje na srednji, višji ali visoki stopnji, po 26. letu starosti pa, če traja njegovo šolanje na visoki stopnji pet ali šest let, ali če otrok zaradi daljše bolezni ali poškodbe ni končal šolanja v predpisanem roku. Obdobje, v katerem se otrok šteje za vzdrževanega družinskega člana, se v navedenih primerih podaljša za toliko časa, kolikor se je šolanje zaradi navedenih razlogov podaljšalo.

(7) Ne glede na tretji, četrti, peti in šesti odstavek tega člena, se otrok, ki je v skladu s predpisi o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb za delo nezmožen, šteje za vzdrževanega družinskega člana ne glede na njegovo starost.

(8) Za otroka se šteje lasten otrok, posvojenec, pastorek oziroma otrok zunajzakonskega partnerja. Za otroka se šteje tudi vnuk, če ima zavezanec pravico do posebne olajšave za enega od njegovih staršev ali če vnuk nima staršev ali če zavezanec skrbi zanj na podlagi sodbe sodišča. Za otroka se šteje tudi druga oseba, če zavezanec zanj skrbi na podlagi sodbe sodišča.

(9) Za vzdrževanega družinskega člana zavezanca se štejejo tudi starši oziroma posvojitelji zavezanca, če nimajo lastnih dohodkov za preživljanje oziroma so ti manjši od višine posebne olajšave za vzdrževanega družinskega člana, določene v 3. točki prvega odstavka 114. člena tega zakona, in živijo z zavezancem v skupnem gospodinjstvu ali so v institucionalnem varstvu v socialno varstvenem zavodu in zavezanec krije stroške teh storitev ter pod enakimi pogoji tudi starši oziroma posvojitelji zavezančevega zakonca, če zakonec ni zavezanec za dohodnino. Za lastne dohodke iz prejšnjega stavka se štejejo vsi dohodki po tem zakonu.

(10) Za vzdrževanega družinskega člana zavezanca, katerega pretežni del dohodka je iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, se šteje tudi član kmečkega gospodinjstva, če sodeluje pri doseganju dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti in če nima lastnih dohodkov za preživljanje oziroma so ti manjši od posebne olajšave za vzdrževanega družinskega člana, določene v 3. točki prvega odstavka 114. člena tega zakona, in pod pogojem, da njegov otrok, zakonec, starši ali posvojitelji zanj ne uveljavljajo posebne olajšave za vzdrževanega družinskega člana. V takem primeru se kot vzdrževani družinski član zavezanca šteje tudi otrok člana kmečkega gospodinjstva, ki se po tem odstavku šteje za vzdrževanega družinskega člana. Za otroka po tem odstavku se šteje otrok, kot je določen v drugem do osmem odstavku tega člena. Za lastne dohodke iz prvega stavka tega člena se štejejo vsi dohodki po tem zakonu.

(11) Za vzdrževanega družinskega člana po tem členu se šteje oseba, ki izpolnjuje v prejšnjih odstavkih tega člena določene pogoje in ima prijavljeno bivališče v Sloveniji, je državljan Slovenije oziroma države članice EU ali je rezident države, s katero ima Slovenija sklenjeno mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka, ki omogoča izmenjavo informacij zaradi izvajanja domače zakonodaje.

116. člen
(olajšave za rezidente držav članic EU oziroma EGP)

Fizična oseba, ki je rezident države članice EU oziroma EGP, ki ni Slovenija, in v Sloveniji dosega dohodke iz zaposlitve, dohodke iz dejavnosti, razen dohodkov iz dejavnosti, če se davčna osnova od teh dohodkov ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, dohodke iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti in prenosa premoženjske pravice ter druge dohodke, lahko uveljavlja olajšave, določene v 111., 112., 113., 114. in 117. členu tega zakona, če z dokazili dokaže, da znašajo navedeni dohodki, doseženi v Sloveniji, najmanj 90 % njenega celotnega obdavčljivega dohodka v davčnem letu, in če dokaže, da so v državi njenega rezidentstva dohodki, doseženi v Sloveniji, izvzeti iz obdavčitve ali so neobdavčeni.

117. člen
(olajšava za prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje)

(1) Letna davčna osnova zavezanca, ki je rezident, se lahko zmanjša za znesek premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki jo je plačal zavezanec zase izvajalcu pokojninskega načrta s sedežem v Sloveniji ali v drugi državi članici EU, po pokojninskem načrtu, ki je odobren in vpisan v poseben register v skladu s predpisi, ki urejajo prostovoljno dodatno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, vendar največ do zneska, ki je enak 24 % obveznih prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje za zavarovanca, oziroma 5,844 % pokojnine zavarovanca in ne več kot 2.390 eurov letno. Glede uskladitve premije in načina objave usklajenih zneskov premije, se uporablja 118. člen tega zakona.

(2) Če plačujeta premijo prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja delodajalec in delojemalec, se pri določitvi višine premije, za katero se priznava olajšava, upošteva skupni znesek vplačanih premij.

(3) Če v primeru iz drugega odstavka tega člena skupni znesek vplačanih premij presega znesek iz prvega odstavka tega člena, lahko zavezanec uveljavlja olajšavo samo od tistega dela vplačane premije, ki je enaka razliki med zneskom iz prvega odstavka tega člena in premijo, ki jo je zanj vplačal delodajalec.

(4) Določbe prejšnjih odstavkov se uporabljajo tudi kadar je zavezanec istočasno vključen v pokojninski načrt kolektivnega zavarovanja in v pokojninski načrt individualnega zavarovanja.

118. člen
(uskladitev olajšav)

(1) Z zakonom, ki ureja izvrševanje proračuna, se lahko, upošteva cilje ekonomske politike vlade, določi koeficient, s katerim se uskladijo zneski olajšav, določeni v 111. členu, prvem odstavku 112. člena, prvem in drugem odstavku 114. člena ter v prvem odstavku 117. člena tega zakona. Navedeni koeficient se mora določiti, če koeficient rasti cen življenjskih potrebščin v Sloveniji za mesec avgust tekočega leta v primerjavi z mesecem avgustom prejšnjega leta, po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije, preseže 1,03.

(2) Zneske olajšav iz prejšnjega odstavka ter enačbo za določitev olajšave iz tretjega odstavka 111. člena tega zakona določi minister, pristojen za finance, najpozneje v decembru tekočega leta za naslednje leto, če je z zakonom o izvrševanju proračuna za naslednje leto določena uskladitev.

3. Odmera dohodnine

119. člen (odmera dohodnine)

(1) Letna davčna osnova iz 109. člena tega zakona, zmanjšana za zneske olajšav iz 111. člena, prvega in drugega odstavka 112. člena, 113. člena, prvega in drugega odstavka 114. člena in 117. člena tega zakona, je neto letna davčna osnova.

(2) Dohodnina se odmeri od neto letne davčne osnove po stopnjah iz 122. člena tega zakona.

120. člen (povprečenje)

(1) Ne glede na drugi odstavek 119. člena tega zakona, se zavezancu, ki je prejel dohodek iz delovnega razmerja na podlagi sodne odločbe za preteklo leto ali več preteklih let (v nadaljnjem besedilu tega odstavka: dohodek iz preteklih let), dohodnina odmeri od neto letne davčne osnove - ki vključuje tudi dohodek iz preteklih let - po posebej izračunani povprečni individualni stopnji zavezanca (v nadaljnjem besedilu: povprečna stopnja). Povprečna stopnja se izračuna ob upoštevanju stopenj dohodnine iz 122. člena tega zakona in letne davčne osnove iz 109. člena tega zakona, ki se zmanjša za 80 % davčne osnove od dohodka iz preteklih let ter za zneske olajšav iz 111. člena, prvega in drugega odstavka 112. člena, 113. člena, prvega in drugega odstavka 114. člena in 117. člena tega zakona.

(2) Ne glede na drugi odstavek 119. člena tega zakona, se zavezancu, ki je dosegel dohodek iz dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena tega zakona in ugotavlja davčno osnovo od tega dohodka na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov, dohodnina odmeri od neto letne davčne osnove - ki vključuje tudi dohodke iz dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena - po posebej izračunani povprečni stopnji. Povprečna stopnja se izračuna ob upoštevanju stopenj dohodnine iz 122. člena tega zakona in letne davčne osnove iz 109. člena tega zakona, v katero se vštevajo le sorazmerni del davčne osnove, vključno s povečanji in zmanjšanji ter davčnimi olajšavami, od dohodka iz dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena tega zakona na člana kmečkega gospodarstva, ki je obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovan iz naslova kmetijske in dopolnilne dejavnosti, ter zmanjša za zneske olajšav iz 111. člena, prvega in drugega odstavka 112. člena, 113. člena, prvega in drugega odstavka 114. člena in 117. člena tega zakona. Sorazmerni del dohodka iz dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena se ugotovi tako, da se ta dohodek razdeli na toliko delov, kolikor je članov kmečkega gospodarstva zavezanca, ki so obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovani iz naslova kmetijske in dopolnilne dejavnosti.

121. člen (olajšave in lestvica za zavezanca, ki je rezident)

za del davčnega leta)

Pri odmeri dohodnine za davčno leto, v katerem je fizična oseba postala ali prenehala biti rezident, se davčne olajšave in lestvica iz 122. člena tega zakona upoštevajo sorazmerno obdobju, ki se šteje za obdobje, v katerem je fizična oseba bila rezident.

V. STOPNJE DOHODNINE OD DOHODKOV, KI SE VŠTEVAJO V LETNO DAVČNO OSNOVO

122. člen
(stopnje dohodnine)

(1) Stopnje dohodnine za davčno leto so:

Če znaša neto letna osnova v €		znaša dohodnina v €				
Nad	do					
	8.021,34			16 %		
8.021,34	20.400,00	1.283,41	+	27 %	nad	8.021,34
20.400,00	48.000,00	4.625,65	+	34 %	nad	20.400,00
48.000,00	70.907,20	14.009,65	+	39 %	nad	48.000,00
70.907,20		22.943,46	+	50 %	nad	70.907,20

(2) Z zakonom, ki ureja izvrševanje proračuna, se lahko, upoštevaje cilje ekonomske politike vlade, določi koeficient, s katerim se uskladijo zneski neto letnih davčnih osnov iz prvega odstavka tega člena; temu ustrezno se zneski dohodnine izračunajo. Navedeni koeficient se mora določiti, če koeficient rasti cen življenjskih potrebščin v Sloveniji za mesec avgust tekočega leta v primerjavi z mesecem avgustom prejšnjega leta, po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije, preseže 1,03.

(3) Zneske iz drugega odstavka tega člena določi minister, pristojen za finance, najpozneje v decembru tekočega leta za naslednje leto, če je z zakonom o izvrševanju proračuna za naslednje leto določena uskladitev.

VI. OBVEZNOST PLAČEVANJA DOHODNINE OD DOHODKOV, KI SE VŠTEVAJO V LETNO DAVČNO OSNOVO

123. člen
(odmera in poračun dohodnine na letni ravni)

(1) Od dohodkov, ki se všttevajo v letno davčno osnovo, dohodnino na letni ravni za zavezanca odmeri davčni organ na podlagi napovedi, ki jo vložijo zavezanec. Odmera in poračun dohodnine se za posamezno davčno leto opravi po preteku leta, z odločbo davčnega organa, v rokih in na način, določen s tem zakonom in zakonom, ki ureja davčni postopek.

(2) Od dohodnine, odmerjene zavezancu za posamezno davčno leto od dohodkov, ki se všttevajo v letno davčno osnovo, se odšteje med letom plačana dohodnina od teh dohodkov.

(3) Med letom plačana dohodnina se šteje za akontacijo dohodnine.

(4) Če je znesek odmerjene dohodnine na letni ravni večji od zneska med letom plačane akontacije dohodnine, zavezanec doplača razliko dohodnine. Če je znesek odmerjene dohodnine na letni ravni manjši od zneska med letom plačane akontacije dohodnine, se zavezancu razlika dohodnine vrne.

124. člen (plačevanje akontacije dohodnine)

(1) Od dohodkov zavezanca, določenih s tem zakonom, se med letom plačuje akontacija dohodnine, če ni s tem zakonom ali z zakonom, ki ureja davčni postopek drugače določeno.

(2) Akontacija dohodnine se izračuna in plača v rokih in na način, določen s tem zakonom in z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(3) Akontacija dohodnine se zavezancu, rezidentu, odšteje od dohodnine, odmerjene za posamezno davčno leto.

(4) Akontacija dohodnine se zavezancu, nerezidentu, šteje kot dokončen davek.

(5) Ne glede na četrty odstavek tega člena, se zavezancu, rezidentu države članice EU, ki izpolnjuje pogoje iz 116. člena tega zakona, akontacija dohodnine odšteje od dohodnine, odmerjene od dohodkov, doseženih v Sloveniji, za posamezno davčno leto.

125. člen (izračun akontacije dohodnine)

(1) Izračun akontacije dohodnine se opravi z davčnim obračunom ali z odmero akontacije dohodnine.

(2) Izračun akontacije dohodnine se opravi na podlagi davčnega obračuna z davčnim odtegljajem ali na podlagi obračuna, ki ga opravi zavezanec sam. Izračun akontacije dohodnine z davčnim odtegljajem je zavezan opraviti plačnik davka.

(3) Plačnik davka je oseba, ki izplačuje dohodke, obdavčljive po tem zakonu, če ni z zakonom, ki ureja davčni postopek, drugače določeno.

(4) Izračun akontacije dohodnine z odmero opravi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca ali na podlagi podatkov o katastrskem dohodku kmetijskih in gozdnih zemljišč, če ni z zakonom drugače določeno.

126. člen (plačilo akontacije dohodnine)

(1) Plačilo akontacije dohodnine se opravi na podlagi davčnega obračuna ali odmere akontacije dohodnine.

(2) Plačilo akontacije dohodnine se opravi na podlagi davčnega obračuna z davčnim odtegljajem ali na podlagi obračuna, ki ga opravi zavezanec sam. Plačilo akontacije dohodnine z davčnim odtegljajem je zavezan opraviti plačnik davka.

(3) Zavezanec za plačilo akontacije dohodnine na podlagi odločbe o odmeri akontacije dohodnine je zavezanec sam.

(4) Način izračuna in plačila akontacije dohodnine od posameznih vrst dohodkov, ki so predmet obdavčitve po tem zakonu, je določen z zakonom, ki ureja davčni postopek.

VII. AKONTACIJE DOHODNINE OD DOHODKOV, KI SE VŠTEVAJO V LETNO DAVČNO OSNOVO – OSNOVE IN STOPNJE

127. člen

(akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve)

(1) Akontacija dohodnine od dohodka iz zaposlitve se izračuna in plača od dohodka iz zaposlitve od davčne osnove iz 41. do 45.a člena tega zakona.

(2) Od dohodka iz delovnega razmerja, doseženega pri delodajalcu, pri katerem zavezanec dosega pretežni del dohodka iz delovnega razmerja (v nadaljnjem besedilu: glavni delodajalec), se akontacija dohodnine izračuna tako, da se za posamezni dohodek uporabijo stopnje dohodnine in lestvica iz 122. člena tega zakona, preračunana na 1/12 leta.

(3) Pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz drugega odstavka tega člena, ki ga izplača glavni delodajalec, se upošteva 1/12 zneska olajšave iz prvega odstavka 111. člena, prvega in drugega odstavka 112. člena in iz 114. člena tega zakona. Pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz drugega odstavka tega člena, ki ga izplača glavni delodajalec, se upošteva tudi 1/12 zneska olajšave iz drugega odstavka 111. člena tega zakona, če ta dohodek ne presega 1/12 dohodka iz drugega odstavka 111. člena tega zakona oziroma 1/12 zneska olajšave, ugotovljenega z uporabo enačbe iz tretjega odstavka 111. člena tega zakona ob upoštevanju dohodka iz drugega odstavka tega člena, ki ga izplača glavni delodajalec, preračunanega na letno raven, če ta dohodek ne presega 1/12 dohodka iz tretjega odstavka 111. člena tega zakona. Če zavezanec ne želi, da se mu pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz drugega odstavka tega člena, ki ga izplača glavni delodajalec, upošteva olajšava iz drugega oziroma tretjega odstavka 111. člena tega zakona, o tem obvesti glavnega delodajalca. Pri izračunu akontacije dohodnine od pokojnine se upošteva tudi olajšava iz tretjega odstavka 112. člena tega zakona. Pri izračunu akontacije dohodnine od nadomestil iz obveznega invalidskega zavarovanja, ki jih prejemajo delovni invalidi po predpisih, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje, ki jih za mesečno obdobje izplačuje Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, se upošteva tudi olajšava iz četrtega odstavka 112. člena tega zakona. Pri izračunu akontacije dohodnine od poklicne pokojnine se upošteva tudi olajšava iz šestega odstavka 112. člena tega zakona.

(4) Če se dohodek iz delovnega razmerja, ki se nanaša na mesečno obdobje, izplača v več delih, se ob izplačilu zadnjega dela dohodka iz delovnega razmerja ugotovi višina mesečnega dohodka iz delovnega razmerja in izvrši izračun akontacije dohodnine ter poračun že plačane akontacije dohodnine od posameznih delov dohodka iz delovnega razmerja.

(5) Če se dohodek iz zaposlitve, ki se všteva v davčno osnovo, izplača za več mesecev skupaj, se akontacija dohodnine izračuna od celotnega izplačila navedenega dohodka, po povprečni stopnji dohodnine od enomesečnega dohodka. Za ugotovitev povprečne stopnje dohodnine od enomesečnega dohodka, se prejeti dohodek, ki se nanaša na več mesecev, razdeli na toliko enakih delov, na kolikor mesecev se nanaša, vendar ne več kot na 12 mesecev.

(6) Če delodajalec ni glavni delodajalec zaposlenega, se akontacijo dohodnine od dohodka iz delovnega razmerja izračuna po stopnji 25 % od davčne osnove iz prvega odstavka tega člena in brez upoštevanja olajšav po tretjem odstavku tega člena.

(7) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena se izračun akontacije dohodnine od nadomestila iz obveznega invalidskega zavarovanja, ki ga prejema delovni invalid, od polovice oziroma sorazmernega dela pokojnine uživalcu pokojnine, ki začne ponovno delati oziroma opravljati dejavnost, od delne pokojnine in od 20% predčasne ali starostne pokojnine, ki jo v skladu s predpisi, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje, za mesečno obdobje izplačuje Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, opravi v skladu s šestim odstavkom tega člena, če prejemnik navedenega dohodka hkrati prejema tudi plačo ali nadomestilo plače. Pri izračunu akontacije dohodnine od nadomestila iz obveznega invalidskega zavarovanja se upošteva olajšava iz četrtega odstavka 112. člena tega zakona, pri izračunu akontacije dohodnine od polovice oziroma sorazmernega dela pokojnine, od delne pokojnine in od 20% predčasne ali starostne pokojnine pa se upošteva olajšava iz tretjega odstavka 112. člena tega zakona.

(8) Ne glede na sedmi odstavek tega člena se lahko akontacija dohodnine od nadomestila iz obveznega invalidskega zavarovanja, ki ga prejema delovni invalid, od polovice oziroma sorazmernega dela pokojnine uživalcu pokojnine, ki začne ponovno delati oziroma opravljati dejavnost, od delne pokojnine in od 20% predčasne ali starostne pokojnine, ki jo prejema upravičenec po predpisih, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje, izračuna in plača po znižani stopnji, vendar ne nižji od 16%. Za znižano stopnjo akontacije dohodnine se odloči zavezanec sam, o čemer mora obvestiti davčni organ in izplačevalca dohodka, če oceni, da bo akontacija dohodnine previsoka glede na pričakovano dohodnino na letni ravni.

(9) Ne glede na šesti odstavek tega člena se lahko akontacija dohodnine od pokojninske rente, kot je odmerjena v skladu z zakonom, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje iz naslova prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja in od primerljive pokojninske rente, ki je prejeta iz tujine, izračuna in plača po znižani stopnji, vendar ne nižji od 16 %. Za znižano stopnjo akontacije dohodnine se odloči zavezanec sam, o čemer mora obvestiti davčni organ in izplačevalca dohodka, če oceni, da bo akontacija dohodnine previsoka glede na pričakovano dohodnino na letni ravni.

(10) Akontacija dohodnine od dohodka iz drugega pogodbenega razmerja se izračuna in plača od davčne osnove iz četrtega in petega odstavka 41. člena tega zakona po stopnji 25 %.

(11) Ne glede na deseti odstavek tega člena se akontacija dohodnine od dohodka verskega delavca ne plača, če se izračunava od dohodka, ki je enak znesku, ki zagotavlja socialno varnost v Sloveniji.

(12) Ne glede na deseti odstavek tega člena, se akontacija dohodnine od dohodka rezidenta, ki glede starosti in statusa izpolnjuje pogoje za priznanje olajšave iz tretjega odstavka 113. člena tega zakona, za opravljeno začasno ali občasno delo na podlagi napatnice

pooblaščen organizacije ali Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki opravlja dejavnost posredovanja dela dijakom in študentom, v skladu s predpisi s področja zaposlovanja, ne izračuna in ne plača, če posamezen dohodek ne presega 400 eurov.

(13) Če se regres za letni dopust izplačuje v več delih, se ob izplačilu naslednjega oziroma zadnjega dela regresa ugotovi celotna višina regresa za letni dopust, ki se všteva v davčno osnovo, in izvrši izračun akontacije dohodnine ter poračun že plačane akontacije dohodnine od posameznih delov regresa za letni dopust.

(14) Če zavezanec ne želi, da se mu pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz delovnega razmerja, upošteva izzem iz davčne osnove po 13. točki prvega odstavka 44. člena tega zakona, o tem obvesti delodajalca.

128. člen

(akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti)

(1) Akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti, če se davčna osnova od tega dohodka v davčnem letu ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov, se za davčno leto izračuna od davčne osnove, določene v III.3. poglavju tega zakona, vključno z zmanjšanjem in povečanjem davčne osnove ter davčnimi olajšavami, upošteva davčne olajšave, določene v prvem, drugem in četrtem odstavku 113. člena tega zakona, in na podlagi stopenj dohodnine, določenih v 122. členu tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, lahko upošteva olajšava iz 111. člena, prvega in drugega odstavka 114. člena tega zakona, če zavezancu za posamezno davčno leto te olajšave niso bile upoštevane pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve, ki ga izplača glavni delodajalec, ali je bilo na ta način upoštevanih manj kot 5/12 teh olajšav. V primeru smrti zavezanca se zavezancu prizna sorazmerni del olajšav do dneva smrti zavezanca v skladu s prejšnjim stavkom tega odstavka. Ne glede na prvi odstavek tega člena se pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti lahko upošteva olajšava iz 117. člena tega zakona za premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki jih zavezanec plačuje zase v pokojninski načrt kolektivnega zavarovanja, če je obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovan kot samozaposlena oseba.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti za zavezanca, ki je dosegel dohodke iz dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena tega zakona, lahko izračuna po posebej izračunani povprečni stopnji akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti. Povprečna stopnja akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti se izračuna ob upoštevanju stopenj dohodnine iz 122. člena tega zakona, sorazmernega dela davčne osnove od dohodka iz dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena tega zakona, če se davčna osnova od tega dohodka v davčnem letu ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov, določene v III.3. poglavju tega zakona, vključno z zmanjšanjem in povečanjem davčne osnove ter davčnimi olajšavami (v nadaljnjem besedilu tega odstavka: davčna osnova), na člana kmečkega gospodinjstva, ki je obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovan iz naslova kmetijske in dopolnilne dejavnosti, in ob upoštevanju drugega odstavka tega člena. Sorazmerni del davčne osnove od dohodka iz dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena tega zakona se ugotovi tako, da se davčna osnova razdeli na toliko delov, kolikor je članov kmečkega gospodinjstva zavezanca, ki so obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovani iz naslova kmetijske in dopolnilne dejavnosti.

(4) Predhodna akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti se za davčno leto določi v višini akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti po zadnjem obračunu akontacije dohodnine, če ni z zakonom drugače določeno. Predhodna akontacija dohodnine se plačuje v rokih in na način, določen z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(5) Predhodna akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti in davčni odtegljaj iz 68. člena tega zakona se odštejeta od akontacije dohodnine iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena. Morebitna vračila in doplačila akontacije dohodnine se plačujejo v rokih in na način, določen z zakonom, ki ureja davčni postopek.

129. člen

(akontacije dohodnine od dohodka iz osnovne kmetijske
in osnovne gozdarske dejavnosti)

(1) Akontacija dohodnine od katastrskega dohodka in od pavšalne ocene dohodka za panje se izračuna in plača od davčne osnove, določene v prvem in drugem odstavku 71. člena tega zakona, po stopnji:

1. 10 % od davčne osnove, če je skupni znesek katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka za panje na posameznega zavezanca enak ali večji od 10 % povprečne plače v Sloveniji za preteklo leto,
2. 0 % od davčne osnove, če je skupni znesek katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka za panje na posameznega zavezanca manjši od 10 % povprečne plače v Sloveniji za preteklo leto.

(2) Predhodna akontacija dohodnine od drugih dohodkov iz 70. člena tega zakona, prejetih za račun zavezancev za dohodnino po III.4. poglavju tega zakona, članov kmečkega gospodinjstva, se izračuna in plača od davčne osnove, določene v tretjem odstavku 71. člena tega zakona, po stopnji:

1. 10 % od davčne osnove, če je posamezno izplačilo večje od 200 eurov,
2. 0 % od davčne osnove, če je posamezno izplačilo enako ali manjše od 200 eurov.

(3) Predhodna akontacija dohodnine od drugih dohodkov iz 70. člena tega zakona, prejetih za račun zavezancev za dohodnino po III.4. poglavju tega zakona, članov agrarne skupnosti, skupnega pašnika ali planine, ki se po predpisih o kmetijstvu štejejo za samostojno kmetijsko gospodarstvo, se izračuna in plača od davčne osnove, določene v tretjem odstavku 71. člena tega zakona, po stopnji:

1. 10 % od davčne osnove, če je posamezno izplačilo večje od 200 eurov,
2. 0 % od davčne osnove, če je posamezno izplačilo enako ali manjše od 200 eurov.

(4) Predhodna akontacija iz tretjega odstavka tega člena se pripiše članom agrarne skupnosti, skupnega pašnika ali planine, ki se po predpisih o kmetijstvu štejejo za samostojno kmetijsko gospodarstvo, ki so zavezanci za dohodnino od dohodkov po III.4. poglavju tega zakona, na podlagi smiselne uporabe petega odstavka 72. člena tega zakona.

(5) Predhodna akontacija dohodnine iz drugega in tretjega odstavka tega člena se plačuje v rokih in na način, določen z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(6) Predhodna akontacija dohodnine od drugih dohodkov iz 70. člena tega zakona, izračunana v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena, se pripiše posameznemu

zavezancu, članu kmečkega gospodinjstva, za katerega se v skladu z 69. členom tega zakona šteje, da opravlja osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost, v sorazmernem deležu glede na skupno število zavezancev v kmečkem gospodinjstvu.

(7) Predhodna akontacija dohodnine, pripisana posameznemu zavezancu v skladu s šestim odstavkom tega člena, se šteje za akontacijo dohodnine od drugih dohodkov iz 70. člena tega zakona, razen za zavezanca nerezidenta.

(8) Akontacija dohodnine od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, pripisanega nerezidentu, se izračuna in plača po stopnji 16 %.

130. člen

(akontacija dohodnine od dohodka iz prenosa premoženjske pravice)

Akontacija dohodnine od dohodkov iz prenosa premoženjske pravice se izračuna in plača v višini 25 % od davčne osnove, ugotovljene v skladu z 79. členom tega zakona.

131. člen

(akontacija dohodnine od drugih dohodkov)

(1) Akontacija dohodnine od drugih dohodkov se izračuna in plača po stopnji 25 % od davčne osnove iz drugega odstavka 106. člena in iz 108. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se akontacija dohodnine od drugega dohodka, ki se prejema redno za mesečno obdobje, izračuna tako, da se za posamezni dohodek uporabijo stopnje dohodnine in lestvica iz 122. člena tega zakona, preračunana na 1/12 leta, in se upošteva 1/12 zneska olajšave iz prvega in drugega odstavka 111. člena tega zakona oziroma 1/12 zneska olajšave iz tretjega odstavka 111. člena tega zakona, ugotovljenega z uporabo enačbe iz tretjega odstavka 111. člena tega zakona ob upoštevanju drugega dohodka iz tega člena zakona, preračunanega na letno raven, prvega in drugega odstavka 112. člena in iz 114. člena tega zakona, pod pogojem, da zavezanec ne prejema drugega dohodka, od katerega se akontacija dohodnine izračunava na način, kot je določeno v tem stavku. Za takšen način izračuna akontacije dohodnine od drugih dohodkov se odloči zavezanec sam, o čemer mora obvestiti davčni organ in izplačevalca dohodka.

(3) Pri izračunu akontacije dohodnine od priznavalnine po zakonu o republiških priznavalninah in zakonu o uresničevanju javnega interesa na področju kulture, ki jo za mesečno obdobje izplačuje Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, se upošteva osebna olajšava iz petega odstavka 112. člena tega zakona.

VIII. STOPNJA DOHODNINE IN OBVEZNOST PLAČEVANJA DOHODNINE OD DOHODKA, KI SE NE VŠTEVA V LETNO DAVČNO OSNOVO

131.a člen

(dohodki, ki se ne všttevajo v letno davčno osnovo)

Dohodki, ki se ne všttevajo v letno davčno osnovo so:

1. dohodek iz kapitala iz III.6. poglavja tega zakona,
2. dohodek iz dejavnosti iz III.3. poglavja tega zakona, za katerega se ugotavlja davčna osnova na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov,
3. dohodek iz oddajanja premoženja v najem iz III.5.1. poglavja tega zakona.

132. člen

(stopnja dohodnine od dohodka iz kapitala)

(1) Od dohodka iz kapitala se dohodnina izračuna in plača od davčne osnove, ugotovljene v skladu z določbami III.6. poglavja tega zakona, po stopnji 25 % in se šteje kot dokončen davek.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se stopnja dohodnine od dobička iz kapitala znižuje vsakih pet let imetništva kapitala in znaša po dopolnjenih:

1. petih letih imetništva kapitala: 15 %,
2. desetih letih imetništva kapitala: 10 %,
3. 15 letih imetništva kapitala: 5 %.

133. člen

(oprostitvev dohodnine od obresti, ki jih doseže rezident,
na denarne depozite pri bankah in hranilnicah)

Seštevek davčnih osnov od obresti, ki jih doseže rezident, na denarne depozite pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Sloveniji ter pri bankah in hranilnicah drugih držav članic EU, se zmanjša za 1.000 eurov.

134. člen

(izračun in plačilo dohodnine od obresti in dividend)

(1) Dohodnina od obresti in dividend se izračuna in plača v rokih in na način, določen s tem zakonom in z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(2) Izračun dohodnine od obresti in dividend se opravi na podlagi davčnega obračuna z davčnim odtegljajem ali odmero dohodnine. Izračun dohodnine z davčnim odtegljajem je zavezan opraviti plačnik davka, kot je določen v tretjem odstavku 125. člena tega zakona. Izračun dohodnine z odmero opravi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca.

(3) Plačilo dohodnine od obresti in dividend se opravi na podlagi davčnega obračuna z davčnim odtegljajem ali odmerno dohodnine. Plačilo dohodnine z davčnim odtegljajem je zavezan opraviti plačnik davka. Zavezanec za plačilo dohodnine na podlagi odločbe o odmeri dohodnine je zavezanec sam.

(4) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena, se dohodnina od obresti, ki jih doseže rezident, na denarne depozite pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Sloveniji ter pri bankah in hranilnicah drugih držav članic EU, izračuna in plača na letni ravni.

(5) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena izračun dohodnine od obresti na vrednostne papirje, katerih izdajateljica je Republika Slovenija in so izdani na podlagi zakona, ki ureja javne finance, opravi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca. Zavezanec za plačilo dohodnine na podlagi odločbe o odmeri dohodnine je zavezanec sam.

(6) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena, izračun dohodnine od obresti na dolžniške vrednostne papirje, ki jih izda gospodarska družba, ki je ustanovljena v skladu s predpisi v Sloveniji, če:

1. ne vsebujejo opcije zamenjave za lastniški vrednostni papir (oziroma ne vsebujejo opcije imetnikov, z uresničitvijo katere dosežejo zamenjavo za lastniški vrednostni papir, če je izdajatelj dolžniškega vrednostnega papirja banka), in
 2. so uvrščeni v trgovanje na organiziranem trgu ali se z njimi trguje v večstranskem sistemu trgovanja v državi članici EU ali OECD,
- razen v primeru dolžniških vrednostnih papirjev, ki so izdani za plačilo odškodnin v skladu z zakonom, ki ureja denacionalizacijo, opravi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca. Zavezanec za plačilo dohodnine na podlagi odločbe o odmeri dohodnine je zavezanec sam.

135. člen

(izračun in plačilo dohodnine od dobička iz kapitala)

(1) Dohodnina od dobička iz kapitala se izračuna in plača v rokih in na način, določen s tem zakonom in z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(2) Izračun dohodnine od dobička iz kapitala se opravi z odmero dohodnine. Izračun dohodnine z odmero opravi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca.

(3) Plačilo dohodnine od dobička iz kapitala se opravi na podlagi odmere dohodnine. Zavezanec za plačilo dohodnine na podlagi odločbe o odmeri dohodnine je zavezanec sam.

(4) Od dohodnine, odmerjene zavezancu za posamezno davčno leto od dobička iz kapitala, se odšteje med letom plačana dohodnina od dobička iz kapitala. Med letom plačana dohodnina se šteje za akontacijo dohodnine.

(5) Akontacija dohodnine od dobička iz kapitala se izračuna in plača, če je tako določeno z zakonom, ki ureja davčni postopek. Akontacija dohodnine od dobička iz kapitala se izračuna in plača od davčne osnove iz 97. člena tega zakona.

(6) Če je znesek dohodnine od dobička iz kapitala, odmerjene v davčnem letu, večji od zneska med letom plačane akontacije dohodnine od dobička iz kapitala, zavezanec doplača razliko dohodnine. Če je znesek dohodnine, odmerjene v davčnem letu, manjši od zneska akontacije med letom plačane dohodnine od dobička iz kapitala, se zavezancu razlika dohodnine vrne.

135.a člen

(stopnja dohodnine od dohodka iz dejavnosti,
ki se ne všteva v letno davčno osnovo)

Od dohodka iz dejavnosti, ki se ne všteva v letno davčno osnovo, se dohodnina za davčno leto izračuna od davčne osnove, ugotovljene v skladu z določbami III.3. poglavja tega zakona, po stopnji 20 % in se šteje kot dokončen davek.

135.b člen

(izračun in plačilo dohodnine od dohodka iz dejavnosti,
ki se ne všteva v letno davčno osnovo)

(1) Izračun dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ki se ne všteva v letno davčno osnovo, se opravi z davčnim obračunom na letni ravni, ki ga opravi zavezanec sam. Obračun in poračun dohodnine se za posamezno davčno leto opravita v rokih in na način, določen s tem zakonom in zakonom, ki ureja davčni postopek.

(2) Od dohodnine, obračunane za posamezno davčno leto od dohodka iz dejavnosti, ki se ne všteva v letno davčno osnovo, se odštejeta med letom plačana akontacija dohodnine od tega dohodka in davčni odtegljaj iz 68. člena tega zakona, ki se štejeta za akontacijo dohodnine od tega dohodka.

(3) Če je znesek obračunane dohodnine na letni ravni večji od zneska med letom plačane akontacije dohodnine, zavezanec doplača razliko dohodnine. Če je znesek obračunane dohodnine na letni ravni manjši od zneska med letom plačane akontacije dohodnine, se zavezancu razlika dohodnine vrne. Morebitna vračila in doplačila dohodnine se plačujejo v rokih in na način, določen z zakonom, ki ureja davčni postopek.

135.c člen

(izračun in plačilo akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti,
ki se ne všteva v letno davčno osnovo)

Akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti, razen davčnega odtegljaja iz 68. člena tega zakona, ki se ne všteva v letno davčno osnovo, se za davčno leto določi v višini dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ki se ne všteva v letno davčno osnovo, po zadnjem obračunu akontacije dohodnine oziroma dohodnine od dohodka iz dejavnosti, če ni z zakonom drugače določeno. Akontacija dohodnine se plačuje na podlagi zadnjega davčnega obračuna v rokih in na način, določen z zakonom, ki ureja davčni postopek.

135.č člen

(stopnja dohodnine od dohodka iz oddajanja premoženja v najem)

Od dohodka iz oddajanja premoženja v najem se dohodnina izračuna in plača od davčne osnove, ugotovljene v skladu z določbami III.5.1. poglavja tega zakona, po stopnji 25 % in se šteje kot dokončni davek.

135.d člen

(izračun in plačilo dohodnine od dohodka
iz oddajanja premoženja v najem)

(1) Dohodnina od dohodka iz oddajanja premoženja v najem se izračuna in plača v rokih in na način, določen s tem zakonom in zakonom, ki ureja davčni postopek.

(2) Izračun dohodnine od dohodka iz oddajanja premoženja v najem se opravi na podlagi davčnega obračuna z davčnim odtegljajem ali odmero dohodnine. Izračun dohodnine z davčnim odtegljajem je zavezan opraviti plačnik davka, kot je določen v tretjem odstavku 125. člena tega zakona. Izračun dohodnine z odmero opravi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca.

(3) Plačilo dohodnine od dohodka iz oddajanja premoženja v najem se opravi na podlagi davčnega obračuna z davčnim odtegljajem ali odmere dohodnine. Plačilo dohodnine z davčnim odtegljajem je zavezan opraviti plačnik davka. Zavezanec za plačilo dohodnine na podlagi odločbe o odmeri dohodnine je zavezanec sam.

IX. ODPRAVA DVOJNEGA OBDAVČENJA DOHODKOV REZIDENTA Z VIROM IZVEN SLOVENIJE

136. člen (odbitek dohodnine)

(1) Rezident lahko od dohodnine, odmerjene po tem zakonu, odšteje znesek ustreznega dela dohodnine (v nadaljnjem besedilu: odbitek), ki jo je plačal od dohodkov z virom izven Slovenije (v nadaljnjem besedilu: tuji dohodki), vključenih v njegovo osnovo za dohodnino.

(2) Za tuje dohodke iz prvega odstavka tega člena se štejejo dohodki, ki se v skladu z določbami iz II.2. poglavja tega zakona ne morejo šteti za dohodek, ki ima svoj vir v Sloveniji.

(3) Za tuje dohodke iz prvega odstavka tega člena se štejejo tudi dohodki, ki imajo svoj vir v Sloveniji v skladu z določbami iz II.2. poglavja tega zakona, a so obdavčeni tudi v drugi državi, če Slovenija s to državo nima sklenjene mednarodne pogodbe o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka.

(4) Za tuje dohodke iz prvega odstavka tega člena se štejejo tudi dohodki, prejeti v zvezi z opravljanjem funkcije poslanca Evropskega parlamenta. Za dohodnino iz prvega odstavka tega člena, ki se odšteje od dohodnine, odmerjene po tem zakonu, se šteje davek, ki ga je rezident plačal Evropski skupnosti od teh dohodkov, vključenih v njegovo osnovo za dohodnino.

137. člen (omejitev odbitka dohodnine)

(1) Odbitek dohodnine od tujih dohodkov po prvem odstavku 136. člena tega zakona ne sme preseči nižjega od:

1. zneska dohodnine od tujih dohodkov, ki je bil dokončen in dejansko plačan, ali
2. zneska dohodnine, ki bi ga bilo treba plačati po tem zakonu od tujih dohodkov, če odbitek ne bi bil možen.

(2) Če ima Slovenija sklenjeno mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka z drugo državo, se za dokončen tuji davek na dohodke iz te države šteje znesek tujega davka po stopnji, določeni v mednarodni pogodbi.

(3) Če je znesek iz 1. točke prvega odstavka tega člena višji od zneska iz 2. točke prvega odstavka tega člena, se razlika ne more uveljavljati kot odbitek v naslednjih ali preteklih davčnih obdobjih.

138. člen (dokazila)

(1) Zavezanec, ki uveljavlja odbitek dohodnine po 136. členu tega zakona, je dolžan davčnemu organu predložiti ustrezna dokazila glede davčne obveznosti izven Slovenije, zlasti znesek dohodnine, plačane od tujih dohodkov, osnovo za plačilo dohodnine ter dokazilo, da je bil znesek dohodnine dokončen in dejansko plačan.

(2) Način predložitve dokazil in njihova ustreznost je določena z zakonom, ki ureja davčni postopek.

139. člen (sprememba odbitka)

Če se zaradi sprememb, zlasti vračil tujega davka, spremeni odbitek, mora zavezanec v obdobju, ko je do spremembe prišlo, povečati dohodnino za znesek, ki je enak razliki med priznanim odbitkom in odbitkom, ki bi bil mogoč, če bi se sprememba upoštevala.

140. člen (nižji odbitek)

Če je znesek dohodnine, pred zmanjšanjem za odbitke po tem poglavju, nižji od odbitkov po tem poglavju, znesek odbitkov ne more preseči zneska dohodnine. Odbitki, ki presegajo znesek dohodnine, se ne morejo uveljavljati kot odbitki v prihodnjih ali preteklih davčnih letih.

141. člen (črtan)

X. NAMENITEV DELA DOHODNINE

142. člen (namenitev dela dohodnine za donacije)

(1) Rezident lahko zahteva, da se do 0,5 % dohodnine, odmerjene po tem zakonu od dohodkov, ki se všttevajo v letno davčno osnovo, nameni za financiranje splošno-koristnih namenov in za financiranje političnih strank in reprezentativnih sindikatov.

(2) Za splošno-koristne namene po tem členu se štejejo humanitarni nameni (vključno z varstvom človekovih pravic), nameni varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, invalidski, dobrodelni, ekološki, kulturni, športni, religiozni in drugi nameni, ki se opravljajo v okviru dejavnosti rezidentov Slovenije, ki so po posebnih predpisih ustanovljeni za opravljanje navedenih dejavnosti kot nepridobitnih dejavnosti, in katerim je s posebnim zakonom ali na podlagi posebnega zakona, zaradi opravljanja te dejavnosti priznan poseben status ali določeno, da je njihova dejavnost v javnem interesu ali da je dobrodelna. Za rezidente iz prejšnjega stavka se ne štejejo rezidenti pravne osebe, ki so jih ustanovile ali katerih člani so pravne osebe javnega prava.

(3) Vlada določi podrobnejši način izvajanja prvega odstavka tega člena in objavlja seznam upravičencev do donacij po tem členu.

XI. POSEBNA DOLOČBA

143. člen (podrobnejši predpisi)

Podrobnejše predpise o izvajanju tega zakona lahko izda minister, pristojen za finance.

Zakon o dohodnini – ZDoh-2 (Uradni list RS, št. 117/06) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

144. člen (davčna osnova od dohodka iz kmetijske dejavnosti)

(1) Zavezanec, ki je ugotavljal davčno osnovo v skladu s petim in šestim odstavkom 35. člena Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 59/06 – uradno prečiščeno besedilo, v nadaljnjem besedilu: ZDoh-1) se šteje za zavezanca iz drugega odstavka 47. člena tega zakona.

(2) Za zavezanca iz prvega odstavka tega člena ni potrebna prijava v skladu z drugim odstavkom 47. člena tega zakona.

145. člen (ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov)

Zavezanec zahteva upoštevanje normiranih odhodkov pri ugotavljanju davčne osnove v skladu s tretjim in šestim odstavkom 48. člena tega zakona za davčno leto 2007 v 30 dneh po uveljavitvi tega zakona. Davčni organ izda potrdilo o ugotavljanju davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov najpozneje v 15 dneh po prejetju zahtevka.

146. člen (prenehanje opravljanja dejavnosti)

(1) Ne glede na prvi stavek prvega odstavka 51. člena tega zakona, se ob prenehanju opravljanja dejavnosti za prihodek ne šteje prihodek, dosežen z odtujitvijo nepremičnine s prenosom iz podjetja zavezanca v njegovo gospodinjstvo, pridobljene v podjetje pred 1. januarjem 2005, pod pogojem, da ne gre za nepremičnine iz drugega stavka prvega odstavka 51. člena tega zakona ali za nepremičnine, ki se s prenehanjem dejavnosti prenašajo na drug subjekt v skladu s četrtem odstavkom 51. člena tega zakona.

(2) Ne glede na peti odstavek 98. člena tega zakona, se v primerih iz prvega odstavka tega člena za nabavno vrednost kapitala ob pridobitvi šteje knjigovodska vrednost nepremičnine na dan prenehanja opravljanja dejavnosti.

147. člen

(uporaba določb zakona o dohodnini v zvezi z olajšavami)

(1) Določbe drugega in tretjega odstavka 47. člena in drugega odstavka 48. člena Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 71/93, 2/94 - popr., 7/95, 14/96 – odločba US in 44/96 – v nadaljnjem besedilu: ZDoh), se za davčne olajšave, uveljavljene po teh členih, uporabljajo do poteka rokov po teh členih.

(2) Določbe tretjega do šestega odstavka 47. člena ZDoh-1, se za davčne olajšave, uveljavljene po tem členu, uporabljajo do poteka rokov po tem členu.

(3) Določbe prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 48. člena ZDoh-1 se za zavezanca, ki je začel uveljavljati olajšavo po prvem in drugem odstavku 48. člena ZDoh-1 uporabljajo do poteka obdobja 12 mesecev iz tretjega odstavka 48. člena ZDoh-1 oziroma do poteka rokov po četrtem odstavku 48. člena ZDoh-1.

(4) Zavezancu, novemu zasebniku oziroma pravni osebi, ki pri prenehanju opravljanja dejavnosti zavezanca uveljavlja davčno obravnavo po četrtem odstavku 51. člena tega zakona, se olajšave, uveljavljene po 47. in 48. členu ZDoh in po 47. in 48. členu ZDoh-1, obravnavajo pod pogoji, kot bi veljali, če do prenehanja opravljanja dejavnosti ne bi prišlo.

(5) Določbe drugega odstavka 25. člena ter 26., 29., 30., 31. in 34. člena ZDoh in določbe 61., 62. in 63. člena ZDoh-1, se za oprostitev, znižanja in olajšave, uveljavljene po teh členih, upoštevajo do poteka roka iz teh členov, oziroma za posamezne oprostitve smiselno upoštevajo do poteka rokov, določenih v 73. členu tega zakona.

148. člen

(pokrivanje izgub)

Določbe 60. člena tega zakona se lahko uporabljajo tudi za pokrivanje izgub iz davčnih obdobj 2000 do 2005.

149. člen

(uporaba 81. člena tega zakona)

(1) Ne glede na 81. člen tega zakona, se obresti, razen obresti na posojila, dana fizičnim in pravnim osebam, obračunane do 1. januarja 2005, ne obdavčujejo.

(2) Ne glede na 81. člen tega zakona, se dohodek, dosežen na podlagi življenjskega zavarovanja, sklenjenega pred 1. januarjem 2005, ne obdavčuje.

150. člen
(predpis o sledljivosti prehodov med podskladi)

Minister, pristojen za finance, predpiše način sledljivosti prehodov med podskladi iz 100. člena tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi zakona o investicijskih skladih in družbah za upravljanje, ki dopušča ustanovitev krovnih vzajemnih skladov.

151. člen
(obdavčitev obresti v letu 2007)

Ne glede na prvi odstavek 132. člena tega zakona, se obresti v letu 2007 obdavčujejo po stopnji 15 %.

152. člen - upoštevan ZDoh-2A
(uporaba 98. člena tega zakona)

(1) Ne glede na 98. člen tega zakona, se za nabavno vrednost investicijskega kupona, ki je bil pridobljen pred 1. januarjem 2003, šteje vrednost na dan 1. januarja 2006.

(2) Ne glede na 98. člen tega zakona, se v primeru, ko je imetnik investicijski kupon pridobil z zamenjavo delnic pooblaščenice investicijske družbe, ali delnic investicijske družbe, ki je nastala iz pooblaščenice investicijske družbe, v postopku obveznega preoblikovanja pooblaščenice investicijske družbe ali investicijske družbe, ki je nastala iz pooblaščenice investicijske družbe, v vzajemni sklad, ali v postopku obvezne oddelitve dela sredstev pooblaščenice investicijske družbe v vzajemni sklad, in sicer v roku in po predpisih, ki urejajo to področje, šteje, da je nabavna vrednost investicijskega kupona enaka vrednosti, ki se določi na podlagi nabavne vrednosti delnic pooblaščenice investicijske družbe ali investicijske družbe pred preoblikovanjem oziroma pred oddelitvijo dela sredstev, upošteva veljavno menjalno razmerje v času zamenjave delnic pooblaščenice investicijske družbe ali investicijske družbe za investicijske kupone vzajemnega sklada.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena, se v primeru, ko je bila delnica pooblaščenice investicijske družbe ali investicijske družbe, ki je nastala iz pooblaščenice investicijske družbe, pridobljena na sekundarnem trgu pred 1. januarjem 2003, za nabavno vrednost delnic pred preoblikovanjem oziroma pred oddelitvijo dela sredstev šteje primerljiva tržna cena delnic na dan 1. januarja 2006.

(4) Ne glede na 98. člen tega zakona, se za nabavno vrednost vrednostnih papirjev in deležev iz 2. točke 93. člena tega zakona, ki so bili pridobljeni pred 1. januarjem 2003, šteje tržna vrednost na dan 1. januarja 2006, ki jo zavezanec dokazuje z ustreznimi dokazili, če teh dokazil ni, pa se upošteva knjigovodska vrednost na dan 1. januarja 2006. Če je dejanska nabavna vrednost takih vrednostnih papirjev in deležev, ki jo zavezanec dokazuje z ustreznimi dokazili, višja od tržne vrednosti oziroma knjigovodske vrednosti na dan 1. januarja 2006, se upošteva dejanska nabavna vrednost.

(5) Ne glede na četrti odstavek 98. člena tega zakona, se v primeru, kadar zavezanec odsvoji delnico oziroma delež, ki jo je pridobil ob povečanju osnovnega kapitala iz sredstev družbe v letih 2005 ali 2006 in je bilo tako povečanje obdavčeno kot dividenda, za nabavno vrednost tako pridobljene delnice ali pridobljenega oziroma povečanega deleža šteje nominalna vrednost delnice ali pridobljenega oziroma povečanega deleža ob preoblikovanju.

153. člen
(uporaba 93. člena tega zakona)

Ne glede na 1. točko 93. člena tega zakona, se dobiček, dosežen z odsvojitvijo nepremičnine, pridobljene pred 1. januarjem 2002, ne obdavčuje.

154. člen - upoštevan ZUKD-1
(prenehal veljati)

155. člen
(uskladitev zneskov)

Prva uskladitev zneskov v skladu s 118. in 122. členom tega zakona se opravi za leto 2008.

156. člen
(prenehanje veljavnosti določb zakonov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o dohodnini (Uradni list RS, št. 54/04, 56/04 – popr., 62/04 – popr., 63/04 - popr, 80/04, 139/04, 53/05, 115/05 in 47/06), uporablja pa se do 31. decembra 2006 in za odmero dohodnine za leto 2006.

(2) Z dnem začetka uporabe tega zakona se prenehajo uporabljati naslednje določbe zakonov v delu, ki se nanaša na oprostitev plačila dohodnine:

1. 44. člen Zakona o zaščiti prič (Uradni list RS, št. 113/05 in 61/06),
2. 27. člen Zakona o varstvu pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja (Uradni list RS, št. 49/06).

157. člen
(prenehanje veljavnosti in uporabe podzakonskih aktov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati, uporabljajo pa se do 31. decembra 2006, naslednji podzakonski akti:

1. Uredba o višini povračil stroškov v zvezi z delom in drugih dohodkov, ki se ne všttevajo v davčno osnovo (Uradni list RS, št. 142/04, 7/05, 60/05 in 26/06),
2. Uredba o določitvi dohodkov verskih delavcev iz naslova razmerja z versko skupnostjo (Uradni list RS, št. 20/05),
3. Pravilnik o pogojih za oprostitev plačila dohodnine od prejemkov iz medsosedske pomoči med kmetijskimi gospodarstvi v okviru strojnih krožkov (Uradni list RS, št. 130/04),

4. Pravilnik o priznavanju škode in znižanju katastrskega dohodka zaradi naravnih nesreč na kmetijskih in gozdnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 130/04),
5. Pravilnik o načinu valorizacije vrednosti kapitala pri obdavčevanju dobička iz kapitala po ZDoh-1 (Uradni list RS, št. 34/06 in 73/06),
6. Pravilnik o metodologiji za izračun razlike med prihodki iz dohodnine, ki pripadajo občinam po ZDoh-1 in prihodki iz dohodnine, ki pripadajo občinam po ZDoh (Uradni list RS, št. 89/04),
7. Odredba o določitvi olajšav in lestvice za odmero dohodnine za leto 2006 (Uradni list RS, št. 117/05).

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se podzakonski akti iz prvega odstavka tega člena uporabljajo za odmero dohodnine za leto 2006.

158. člen

(posebna olajšava za duševno in telesno prizadete otroke
pri odmeri dohodnine za leti 2005 in 2006)

(1) Ne glede na 2. točko prvega odstavka 108. člena ZDoh-1, se olajšava, določena po tej točki, pri odmeri dohodnine za leti 2005 in 2006 prizna za otroka, ki je skladno s predpisi o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb za delo nezmožen, ne glede na njegovo starost.

(2) Ne glede na pravna sredstva, določena z zakonom, ki ureja davčni postopek in zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, organ prve stopnje v primeru, če je bila davčnemu zavezancu že izdana odločba o odmeri dohodnine za leto 2005, to odločbo odpravi in izda novo odločbo v skladu s prvim odstavkom tega člena.

159. člen

(začetek veljavnosti in uporabe)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2007 dalje, razen:

1. 45. člena in četrtega odstavka 97. člena, ki se uporabljata že pri odmeri dohodnine za leto 2006;
2. 100. člena tega zakona v delu, ki se nanaša na odlog ugotavljanja davčne obveznosti v primeru zamenjave investicijskih kuponov podsklada za investicijske kupone drugih podskladov v okviru prehajanja med podskladi pri istem krovnem vzajemnem skladu, ki se pričnejo uporabljati eno leto po uveljavitvi zakona o investicijskih skladih in družbah za upravljanje, ki dopušča ustanovitev krovnih vzajemnih skladov;
3. prvega odstavka 61. člena tega zakona, v delu, ki določa regijsko olajšavo, ki začne veljati in se uporabljati z dnem, ko Evropska komisija odobri shemo te olajšave; minister, pristojen za finance, v Uradnem listu Republike Slovenije objavi dan uveljavitve in začetka uporabe te olajšave;
4. 5. točke drugega odstavka 96. člena tega zakona, ki začne veljati in se uporabljati z dnem, ko Evropska komisija odobri shemo tveganega kapitala; minister, pristojen za finance, v Uradnem listu Republike Slovenije objavi dan uveljavitve in začetka uporabe 5. točke drugega odstavka 96. člena tega zakona;
5. 145. člena, ki se uporablja od dneva uveljavitve tega zakona.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2A (Uradni list RS, št. 10/08) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

8. člen

(1) Ta zakon se uporabi že pri odmeri dohodnine za leto 2008.

(2) Če je bila od dohodkov, oproščenih dohodnine v skladu s 3. točko 31. člena zakona, v letu 2008 obračunana in plačana akontacija dohodnine, se ta poročuna pri odmeri dohodnine za leto 2008.

(3) Obračun in plačilo akontacije dohodnine po tretjem odstavku 127. člena zakona se opravita od dohodkov, ki so izplačani prvi dan ali po prvem dnevu v mesecu, ki sledi mesecu uveljavitve tega zakona.

(4) Določba četrtega odstavka 152. člena zakona se uporabi že pri odmeri dohodnine od dobička iz kapitala za leto 2007.

9. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2B (Uradni list RS, št. 78/08) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

9. člen

Za postopke v zvezi z uveljavljanjem posebne osebne olajšave iz četrtega odstavka 113. člena zakona, se uporabljajo določbe 311. člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 117/06), ki se nanašajo na uveljavljanje posebne osebne olajšave za samozaposlene v kulturi in samostojne novinarje.

10. člen - upoštevana ZDoh-2D in ZDoh-2I

(1) Ta zakon se uporabi že pri odmeri dohodnine za leto 2008.

(2) Ne glede na drugi odstavek 66.a člena Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo) lahko zavezanec za leta 2008, 2009, 2010, 2011, 2012 in 2013 uveljavlja znižanje davčne osnove za investicije v tovorna motorna vozila z motorjem, ki ustreza najmanj emisijskim zahtevam EURO V, in v avtobuse z motorjem, ki ustreza najmanj emisijskim zahtevam EURO IV, v skladu s 66.a členom zakona.

(3) Ne glede na prvi, drugi in peti odstavek 54. člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 117/06, 24/08 – ZDDKIS in 125/08 - v nadaljnjem besedilu: ZDavP-2) lahko zavezanec za leto 2008 uveljavlja znižanje davčne osnove po prejšnjem odstavku s predložitvijo popravka obračuna po 54. členu ZDavP-2 najpozneje v 30 dneh po uveljavitvi tega zakona.

11. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah Zakona o dohodnini – ZDoh-2C (Uradni list RS, št. 125/08) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

3. člen

Ta zakon se uporabi že pri odmeri dohodnine za leto 2008.

4. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2D (Uradni list RS, št. 20/09) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se že pri odmeri dohodnine za leto 2008.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2E (Uradni list RS, št. 10/10) vsebuje naslednjo prehodno in končne določbe:

PREHODNA IN KONČNE DOLOČBE

19. člen (uskladitev zneska)

Prva uskladitev zneska zmanjšanja davčne osnove iz petega odstavka 113. člena zakona v skladu s 118. členom zakona se opravi za leto 2010.

20. člen

(1) Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se ta zakon, razen določb 4. in 7. člena, uporablja od 1. januarja 2010 dalje.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se določbe:

1. petega odstavka 113. člena zakona in
2. prvega stavka tretjega odstavka 115. člena zakona, brez upoštevanja četrte alineje, uporabijo že pri odmeri dohodnine za leto 2009.

Zakon o spremembi Zakona o dohodnini – ZDoh-2F (Uradni list RS, št. 13/10) vsebuje naslednjo končno določbo:

KONČNA DOLOČBA

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se že pri odmeri dohodnine za leto 2010.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2G (Uradni list RS, št. 43/10) vsebuje naslednjo končno določbo:

KONČNA DOLOČBA

6. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, določbe spremenjenega 61. člena zakona, novega 61.a člena zakona in spremenjenega 62. člena zakona pa se uporabljajo že pri odmeri dohodnine za leto 2010.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2H (Uradni list RS, št. 106/10) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

13. člen

(podaljšanje vodenja podatkov v zemljiškem katastru)

Ne glede na prvi odstavek 160. člena Zakona o evidentiranju nepremičnin (Uradni list RS, št. 47/06; v nadaljnjem besedilu: ZEN) Geodetska uprava vodi v zemljiškem katastru podatke iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 160. člena ZEN do 30. junija 2012.

14. člen

(odmera dohodnine od dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti za leto 2010)

(1) Ne glede na tretji odstavek 71. člena zakona se za določitev davčne osnove od drugih dohodkov iz 70. člena zakona za leto 2010 upošteva 50 % teh dohodkov, razen če je

tako ugotovljen drug dohodek višji od pavšalno ocenjenega drugega dohodka zavezanca, ugotovljenega na podlagi podatkov o kmetijskih in gozdnih zemljiščih ter čebeljih panjih v uporabi zavezanca na dan 30. junija 2010 in podatkov o povprečnih zneskih subvencij na hektar kmetijskih in gozdnih zemljišč za leto 2009, objavljenih v Povprečnem znesku subvencij na hektar kmetijskih in gozdnih zemljišč na leto 2009 in znesku katastrskega dohodka za oljčne nasade za leto 2009 (Uradni list RS, št. 15/10 in 25/10 – popr.). V tem primeru se za določitev davčne osnove upošteva pavšalno ocenjen drug dohodek.

(2) Akontacija dohodnine od katastrskega dohodka, pavšalne ocene dohodka na panj in drugega dohodka iz 70. člena zakona se za leto 2010 izračuna in plača po stopnji:

1. 10 % od davčne osnove, če je skupni znesek davčne osnove od katastrskega dohodka, pavšalne ocene dohodka na panj in davčne osnove od drugega dohodka iz 70. člena zakona, ugotovljene v skladu s prejšnjim odstavkom, enak ali večji od 10 % povprečne plače v Sloveniji za preteklo leto,
2. 0 % od davčne osnove, če je skupni znesek davčne osnove od katastrskega dohodka, pavšalne ocene dohodka na panj in davčne osnove od drugega dohodka iz 70. člena zakona, ugotovljene v skladu s prejšnjim odstavkom, manjši od 10 % povprečne plače v Sloveniji za preteklo leto.

15. člen - upoštevan ZDoh-2K
(obdavčitev drugih dohodkov iz osnovne kmetijske
in osnovne gozdarske dejavnosti za leta 2011, 2012 in 2013)

Ne glede na tretji odstavek 71. člena zakona se v davčno osnovo od drugih dohodkov iz 70. člena zakona za leta 2011, 2012 in 2013 všteta 50 % teh dohodkov.

16. člen - upoštevan ZDoh-2L
(začetek veljavnosti in uporaba)

(1) Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in se uporablja že za odmero dohodnine za leto 2010, razen:

1. določb spremenjenih 42., 68. in 127. člena zakona, ki se uporabljajo od 1. januarja 2011 in
2. določbe spremenjenega 47. člena, ki se prvič uporabi za odmero dohodnine za leto 2014.

(2) Do začetka uporabe določb spremenjenih 42., 47., 68. in 127. člena zakona, se uporabljajo določbe 42., 47., 68. in 127. člena Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 51/10 – uradno prečiščeno besedilo).

Zakon o spremembi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2I (Uradni list RS, št. 24/12) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

2. člen

Ne glede na prvi, drugi in šesti odstavek 54. člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo; v nadaljnjem besedilu: ZDavP-2) lahko zavezanec za leto 2011 uveljavlja znižanje davčne osnove za investicije v tovorna motorna

vozila z motorjem, ki ustreza najmanj emisijskim zahtevam EURO V, in za investicije v avtobuse z motorjem, ki ustreza najmanj emisijskim zahtevam EURO IV, s predložitvijo popravka obračuna po 54. členu ZDavP-2 najpozneje v 30 dneh po uveljavitvi tega zakona.

3. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se že pri odmeri dohodnine za leto 2011.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2J (Uradni list RS, št. 30/12) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

5. člen

Določbe 61. in 67. člena Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo in 24/12; v nadaljnjem besedilu: ZDoh-2) se v delu, ki se nanaša na regijsko olajšavo, za regijsko olajšavo, uveljavljeno, vendar ne v celoti izkoriščeno pred uveljavitvijo tega zakona, uporabljajo do poteka roka iz 61. člena ZDoh-2.

6. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Uredba o davčni regijski olajšavi za raziskave in razvoj (Uradni list RS, št. 110/07) v delu, ki se nanaša na izvajanje 61. člena ZDoh-2, uporablja pa se za regijsko olajšavo, uveljavljeno pred uveljavitvijo tega zakona.

7. člen

(1) Ta zakon se uporabi že pri odmeri dohodnine za leto 2012.

(2) Ta zakon se uporabi že pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti pri ugotavljanju davčne osnove od dohodka iz dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov za leto 2012.

8. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon za uravnoteženje javnih financ – ZUJF (Uradni list RS, št. 40/12) vsebuje še naslednje določbe:

12. NA PODROČJU DOHODNINE

199. člen

(1) V lestvici za odmero dohodnine iz prvega odstavka 122. člena zakona, ki ureja dohodnino, se za leto 2013 in 2014 določi dodatna stopnja dohodnine v višini 50 %, če znaša neto letna davčna osnova nad 69.313 eurov.

(2) Prva uskladitev zneska neto davčne osnove iz prejšnjega odstavka se opravi v skladu z drugim in tretjim odstavkom 122. člena Zakona o dohodnini za leto 2013.

23. Zakon o dohodnini

237. člen

(1) Prva uskladitev zneskov neto davčnih osnov iz prvega odstavka 122. člena zakona se opravi v skladu z drugim in tretjim odstavkom 122. člena zakona za leto 2013.

(2) 122. člen zakona se uporablja od 1. januarja 2013 dalje.

238. člen

Spremenjeni prvi odstavek 132. člena zakona se uporablja za dohodek iz kapitala, prejet ali dosežen od 1. januarja 2013 dalje.

Zakon o spremembi Zakona o dohodnini – ZDoh-2K (Uradni list RS, št. 75/12) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2L (Uradni list RS, št. 94/12) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

34. člen

V Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 106/10) se v 16. členu v 2. točki prvega odstavka število »2013« nadomesti s številom »2014«.

35. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati 49. člen Zakona o spremembah in dopolnitvah Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 70/08), uporablja pa se še za davčno leto 2012.

36. člen

(1) Prihodki in odhodki se pri prehodu med načinom upoštevanja prihodkov in odhodkov, določenim v drugem odstavku 49. člena Zakona o dohodnini (Uradni list, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZUKD-1, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF in 75/12; v nadaljnjem besedilu: ZDoh-2), in načinom, določenim v prvem odstavku spremenjenega 49. člena zakona, upoštevajo na način, da ne pride do njihovega neupoštevanja ali dvakratnega upoštevanja.

(2) Ne glede na spremenjeni tretji in šesti ter novi deveti odstavek 48. člena zakona se za prihodke zavezanca in oseb iz novega osmega odstavka 48. člena zakona, ki so v davčnem letu 2012 ugotavljali svojo davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, za ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov v letu 2013 upoštevajo prihodki iz dejavnosti, ugotovljeni v skladu z drugim odstavkom 49. člena ZDoh-2.

(3) Ne glede na novi 135.c člen zakona se akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ki se ne všteva v letno davčno osnovo, za davčno leto 2013 za zavezance, ki so v davčnem letu ugotavljali davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, določi na način ter plačuje v rokih in na način določen z zakonom, ki ureja davčni postopek.

37. člen

(1) Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se za davčna leta, ki se začnejo od vključno 1. januarja 2013.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, se za davčno leto 2012 uporablja ZDoh-2.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2M (Uradni list RS, št. 96/13) vsebuje naslednjo prehodno in končne določbe:

PREHODNA IN KONČNE DOLOČBE

13. člen

Ne glede na spremenjeni drugi odstavek 86. člena zakona se določba drugega odstavka 86. člena Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZUKD-1, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12 in 94/12) uporablja za izplačila po pogodbah o življenjskem zavarovanju, sklenjenih pred dnem uveljavitve tega zakona, ki so se začela izplačevati pred dnem uveljavitve tega zakona.

14. člen

(1) Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in se uporablja že za odmero dohodnine za leto 2013, razen:

1. določb spremenjenega 41., 44., 112., 113. in 127. člena zakona, ki se uporabljajo od 1. januarja 2014,

2. določbe spremenjenega drugega odstavka 86. člena zakona, ki se uporablja od uveljavitve tega zakona, in
3. določb spremenjenega 118. in 122. člena zakona, ki se uporabljajo za odmero dohodnine za leta od 2014 dalje.

(2) Do začetka uporabe določb spremenjenega 41., 44., 112., 113. in 127. člena zakona se uporabljajo določbe 41., 44., 112., 113. in 127. člena Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZUKD-1, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12 in 94/12).

Zakon o spremembah Zakona o dohodnini – ZDoh-2N (Uradni list RS, št. 50/14) vsebuje naslednjo prehodno in končni določbi:

PREHODNA IN KONČNI DOLOČBI

3. člen

(1) Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in se uporablja za davčna leta, ki se začnejo od vključno 1. januarja 2015.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, se za davčno leto 2014 uporablja Zakon o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZUKD-1, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 96/13 in 29/14 – odločba US).

Zakon o dopolnitvi Zakona o dohodnini – ZDoh-2O (Uradni list RS, št. 23/15) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

2. člen

Ne glede na prvi, drugi in šesti odstavek 54. člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B in 90/14; v nadaljnjem besedilu: ZDavP-2) lahko zavezanec za leto 2014 uveljavlja znižanje davčne osnove po spremenjenem 66.a členu zakona s predložitvijo popravka obračuna po 54. členu ZDavP-2 najpozneje v 30 dneh po uveljavitvi tega zakona.

3. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se že pri odmeri dohodnine za leto 2014.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2P (Uradni list RS, št. 55/15) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

6. člen

(1) Ne glede na spremenjeni 26. člen zakona se za oprostitev dohodnine za dohodke, izplačane za ukrepe kmetijske politike, kot jih določa Uredba Sveta št. 1698/2005 z dne 20. septembra 2005 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) (UL L št. 277 z dne 21. 10. 2005, str. 1) upošteva 2. točka 26. člena Zakona o dohodnini (Uradni list RS, 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 96/13, 29/14 – odl. US, 50/14 in 23/15; v nadaljnjem besedilu: ZDoh-2).

(2) Ne glede na spremenjeno 3. točko 26. člena zakona in spremenjeni 47. člen zakona se za leto 2015 uporablja 3. točka 26. člena ZDoh-2 in 47. člen ZDoh-2.

7. člen

Ne glede na 3. točko drugega odstavka spremenjenega 47. člena zakona se lahko zavezanci, ki se v skladu z drugim odstavkom 47. člena ZDoh-2 za davčni leti 2014 in 2015 niso prostovoljno odločili za ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, za davčno leto 2016 odločijo za obdavčitev v skladu s III.4 poglavjem zakona.

8. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, določbe spremenjenega 26. in 116. člena zakona pa se uporabljajo že pri odmeri dohodnine za leto 2015, razen za dohodke iz 6. člena tega zakona.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2R (Uradni list RS, št. 63/16) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

20. člen

Z davčnim letom začetka uporabe spremenjenega 69. člena zakona se dohodek od pridelave posebnih kultur iz četrtega odstavka 69. člena zakona obravnava kot dohodek iz dejavnosti, če se za to davčno leto prikladi ugotavljanje davčne osnove v skladu z drugim odstavkom 47. člena zakona.

21. člen

(1) Ne glede na prvi in drugi odstavek 71. člena zakona se za leta 2017, 2018 in 2019 davčna osnova posameznega zavezanca od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj zmanjša za delež davčne osnove, ki za več kot dvakrat presega skupno davčno osnovo od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj vseh članov kmečkega gospodinjstva v preteklem letu, v skupni davčni osnovi od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj vseh članov kmečkega gospodinjstva.

(2) Delež davčne osnove v skupni davčni osnovi od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj vseh članov kmečkega gospodinjstva iz prvega odstavka tega člena se določi iz razmerja med razliko skupne davčne osnove od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj vseh članov kmečkega gospodinjstva leta in dvakratnika skupne davčne osnove preteklega leta ter skupne davčne osnove od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj vseh članov kmečkega gospodinjstva leta.

(3) Za namene določitve davčne osnove od dohodka iz osnove kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti za leta 2017, 2018 in 2019 se kot davčna osnova od katastrskega dohodka šteje davčna osnova iz prvega odstavka 71. člena zakona, zmanjšana za katastrski dohodek od posebnih kultur.

22. člen

V tretjem odstavku 199. člena Zakona za uravnoteženje javnih financ (Uradni list RS, št. 40/12, 96/12 – ZPIZ-2, 104/12 – ZIPRS1314, 105/12, 25/13 – odl. US, 46/13 – ZIPRS1314-A, 56/13 – ZŠtip-1, 63/13 – ZOsn-I, 63/13 – ZJAKRS-A, 99/13 – ZUPJS-C, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 101/13 – ZDavNepr, 107/13 – odl. US, 85/14, 95/14, 24/15 – odl. US, 90/15 in 102/15) se besedilo »davčni leti 2016 in 2017« nadomesti z besedilom »davčno leto 2016«.

23. člen

(1) Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in se uporablja za davčna leta, ki se začnejo od vključno 1. januarja 2017, razen določb spremenjenega 26., 69., 71. in 72. člena zakona ter določb 20. in 21. člena tega zakona, ki se začnejo uporabljati za davčno leto, za katero se začne uporabljati nova metoda ugotavljanja katastrskega dohodka.

(2) Do začetka uporabe spremenjenega 7., 26., 27., 33., 39., 41., 44., 45., 47., 69., 71., 72. in 111. člena se uporabljajo določbe 7., 26., 27., 33., 39., 41., 44., 45., 47., 69., 71., 72. in 111. člena Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/12 – odl. US, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 52/13 – odl. US, 96/13, 29/14 – odl. US, 50/14, 23/15 in 55/15; v nadaljnjem besedilu: ZDoh-2).

(3) Do začetka uporabe 19. člena tega zakona se uporabljajo določbe 141. člena ZDoh-2.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2S (Uradni list RS, št. 69/17) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

12. člen

(1) Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in se uporablja za davčna leta, ki se začnejo od vključno 1. januarja 2018.

(2) Do začetka uporabe spremenjenega 30., 44., 48., 59., 68., 111., 113., 118., 127. in 131. člena zakona se uporabljajo določbe 30., 44., 48., 59., 68., 111., 113., 118., 127. in 131. člena Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZUKD-1, 9/12 – odl. US, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 52/13 – odl. US, 96/13, 29/14 – odl. US, 50/14, 23/15, 55/15 in 63/16).

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2T (Uradni list RS, št. 21/19) vsebuje naslednjo končno določbo:

4. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se že pri odmeri dohodnine za davčno leto 2019.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2U (Uradni list RS, št. 28/19) vsebuje naslednje prehodne in končni določbi:

PREHODNE IN KONČNI DOLOČBI

5. člen

(1) Regres za letni dopust, prejet v davčnem letu 2019 do uveljavitve tega zakona, se ne všteva v davčno osnovo do višine 100 % povprečne mesečne plače zaposlenih v Sloveniji po zadnjem podatku Statističnega urada Republike Slovenije glede na dan izplačila regresa.

(2) Akontacija dohodnine od regresa za letni dopust, izračunana in odtegnjena oziroma odmerjena pred uveljavitvijo tega zakona, se ne glede na zakon, ki ureja davčni postopek, vrne zavezancu po uradni dolžnosti na podlagi posebne odločbe davčnega organa, s katero se ugotovi davčna obveznost v skladu s spremenjenim 41. in 44. členom zakona in prvim odstavkom tega člena ter znesek preveč izračunane in odtegnjene oziroma odmerjene akontacije dohodnine. Zavezancu v tem primeru obresti ne pripadajo.

(3) Odločba davčnega organa iz drugega odstavka tega člena ne posega v obveznost plačnika davka, vzpostavljeno z obračunom davčnega odtegljaja, s katerim je bila izračunana in odtegnjena akontacija dohodnine.

(4) Odločbo iz drugega odstavka tega člena davčni organ izda najpozneje do 30. junija 2019.

6. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in se uporablja že za regres za letni dopust, prejet od 1. januarja 2019 dalje.